ฝ่าไฟ

- ดารา ทัลยา
- จ. อินทุพิลาด
- อุทิน ปุบยาว์ๆ
- ท้าแท้ว เอดเมด

- ปาไป
- แลง พูผาเงิม
- กฤษดา
- ป. จุลมุนตรี
- ดอกเกด
- อิ่มทิรา
- มัทธุมยิ่ง
- มัลลิกา

ສາຣະບານ

ເຣື່ອງ	ຜູ້ແຕ່ງ	ໜ້າ
ຄວາມສຳຄັນຂອງການຂຽນ	ດາຣາ ກັລຍາ	4
ພຸທສິລປະ	ຈ. ອິນທຸພິລາສ	9
ລາວເວົ້າໄທ ໄທບ່ເວົ້າລາວ	ອຸທິນ ບຸນຍາວົງ	16
ຄວາມຍຸຕິທັມຢູ່ໃສ?	ມັກຣຽນຍິງ	24
ສົມບັດຕ່ອນສຸດທ້າຍ	ມັລລິກາ	32
ວຽງຈັນແຕກ	ປ. ຈຸນລະມຸນຕຣີ	42
ເມົາ	ອິນທິຣາ	52
ສຽງເສຣີພາບ	ດາຣາ ກັລຍາ	64
ກັມ	ດອກເກດ	86
ບັກດິກ ບັກແດ້ງ	ແລງ ມູຜາເງິນ	98
ຍ້ອນເມືອງສຸ້ຍແຕກ	ກ່ຳແກ້ວ ເອດເມດ	108
ຟ້າໃໝ່	ປາໄນ	118
ບ່ແມ່ນກອນລຳເດີມດົງ	ກຽງຄຳ	123

ถวามสำถัๆขอๆภาบขูบ

แต่ปางก่อม คัมลาวให้ถวามสำคัมแก่พังสือลาย ใผ ผู้แต่งพังสือเข่ำมักได้รับยิกย้องย้ำเข่ำ *มักปราอุย์* คำเว้า ปรัจุยาปโยกมึ่งก่อว่า *"เอกักขรัง พุทธรูปสมัง"* จึ่งแป ได้ถวามอ่า "อักสอมแต่ละโต มีค่าเท่ากับพระพุทธรูปอิงมึ่ง"

ภามที่คัมขูธามยิกย้องพังสือและผู้แต่งเอ้าไว้ โดยให้ถวามสำคัมย่างหลองหลายดังนี้ กำเพื่อเจิมจอมให้คัมทังหลายได้จ่อยเผิยแผ่พังสือ สมับสมูมภามแต่งภามอูม และอยายพังสือให้กอ้างอางออกไปมั้นแล.

ภามอูมนี้ สำคัมต่สังคัมยุกใผ่ของเร้าทะอีย้มทุกมื้ทุกอัม เพาะภามอูมเข่ำธะบิบหลือมาทะมะภามติดต่อของมะนุดจุมใจ้แทมพาสาปากเว้า ภามอูมใจ้ทิดแทมพาสาปากเว้า แบบต่าง ๆ กันดี:

- ทางธรรมจิตพาย (เถิงผู่ยู่ใกัและยู่ไก) ขอกฮ่าอดาอ ฅลิขอกดอามรู้สึกมึกดึด.
- ทางธรรมสะแดงเจตนา สะแดงดอามต้องกามดี: คำร้อง คำธรงกรร้อง ฤแลงกาม ฯลฯ.
- ทางสเมิฮ่าอ ดั่งที่ใช้กันในอิงพังสือพิม (กามเผียแผ่ฮ่าอ และอิจามฮ่าอ).
- ทางสะแดงดอามดึดเพัน คือกามธรงมสาธะละถี บัดดอาม.
- ทางธรงมถ่ายทอดดอามรู้จี่จำก่รอกับอิชา ดั่งกาม ธรงบธรงแต่งตำราแบบธรงม.
- ทางธรงมขันหึกเพดกาม คือธรงมปอดัสาด มิทาม อันมะละถึก ลิมิยาย (ธรงมขันหึกชิวิดกามเขั่มยู่ในสังคิมยุกมึ่ง ๆ) ลัดทิ สาสมา ปะเพนิ พูมิสาด บ่อมตั้งบูรามสะฤาม บ่อมยู่อาสัยธองสังคิม ฯลฯ.

เขั่มที่ชาบกันดียู่แล้วอ่า ไฟเขั่มสิ่งปะถิดดึดพ้ที่ยิ่งใหย่ ธองมะมุดอันทำอิด แล้วต่ามามะมุดก่ดีมพ้กามธรงม.

กามธรงมมีมีดอามสำคันธองจากไฟลิงมา เพาะมับแต่รู้จักธรงม คิมเริกก่ทำกามติดต่กันหลายอั๊ม ทำกามขยาย เผียแผ่ แลกบึ่รมดอามรู้ดอามหลักได้กอ้างออกและยืมยาอ

ເຊັ່ນຜູ່ຮູ້ແລ້ວຂຽນໄວ້ ຕາຍໄປຜູ່ຢູ່ຫລັງກໍຍັງໄດ້ຮຽນຈາກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ນັ້ນ.

ປວັດສາດກໍໄດ້ອາສັຍການຂຽນເປັ່ນເອກ ເພາະສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ (ສິລາເລກ) ຍ່ອມເປັ່ນຫລັກຖານທີ່ສຳຄັນ ແລະໜັກແໜ້ນແກ່ນັກປວັດສາດຮຸ່ນລຸນຫລັງ.

ເຮົາເຄີຍຖາມກັນວ່າ ເປັ່ນຫຍັງປວັດສາດລາວບ່ແຈ່ມແຈ້ງ? ເອກສານຫລາຍສະບັບໃຫ້ໂຕເລກບ່ຖືກກັນ ? ອັນນີ້ສັນນິຖານໄດ້ວ່າ ຍ້ອນເຫດທີ່ລາວເຮົາເຄີຍຕົກເປັ່ນເມືອງຂຶ້ນຂອງຊາດອື່ນໃນຣະຍະຫລັງໆ *ຫລັກຖານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃນອະດີດ ທີ່ນີ ຜູ່ຂຽນໄວ້ ກໍຄືກຈາດທີ່ປົກຄອງນັ້ນທຳລາຍໃຫ້ລຶບ ສູນໄປ ແລ້ວພວກທີ່ມາປົກຄອງເຮົາກໍຂຽນປວັດສາດ ເຮົາຂຶ້ນໃຫມ່ ໂດຍເລັ່ງຜົນປໂຍດໃສ່ພວກເຂົາເອງເປັ່ນ ທັມມະດາ.*

ສະນັ້ນເຖິງເວລາທີ່ເຮົາທັ້ງຫລາຍ ຜູ່ນັກຂຽນນັກອ່ານ ຜູ່ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງພາສາຂອງຊາດ ຫລືຜູ່ທີ່ຍັງບ່ທັນໄດ້ຫລິ້ງເຫັນຄວາມສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ກໍຕາມ ຄວນອ່ານມາສົນໃຈກັບເຫດການບ້ານເມືອງ ຊີວິດການເປັ່ນຢູ່ ຄວາມຈົບຄວາມງາມຂອງປະເທດ ຕລອດເຖິງການສະແດງຄວາມນຶກຄິດ ຂຽນເປັ່ນບົດເປັ່ນຕອນອອກມາໄວ້ໃຫ້ອະນຸຊົນຮຸ່ນຕ່ໄປໄດ້ອ່ານໄດ້ສຶກສາແລະມາກພູມໃຈວ່າ *ເຮົາຮັກຊາດບ້ານ*

ເມືອງ ເຮົາໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ພາສາຂອງຊາດເຮົາ ເຮົາສົ່ງເສີມການຂຽນ ແລະສນັບສນຸນການອ່ານຫນັງສື ຫຽບເທົ່າຫລືອາດຈະຫລາຍກວ່າຄົນລາວໂບຮານນັ້ນອີກ.

"ສໂມສຣອັກສຣສິລປ໌" ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງໜັງສືຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈຶ່ງມີໂຄງການສົ່ງເສີມແລະຂຍາຍວົງການຂຽນ ອຸ້ມຊູນັກຂຽນໃຫ້ມີໂອກາດ ແລະຄວາມສາມາດສ້າງຜົນງານໃຫ້ເປັ່ນປໂຍດຕໍ່ສັງຄົມ ໃຫ້ເຫລືອເປັ່ນສົມບັດຂອງຄົນຮຸ່ນນີ້ ໄວ້ເປັ່ນແວ່ນແຍງເປັ່ນຫລັກຖານ ແກ່ຮຸ່ນໃໝ່ຕໍ່ ໆ ໄປ.

ກ້າໃຫມ່ ຄືບາດກ້າວທຳອິດ ເປັ່ນອະນຸສອນຂອງຄນະກັມມະການກໍ່ຕັ້ງສະໂມສຣອັກສຣສິລປ໌ ເປັ່ນຜົນງານຂອງຜູ່ມັກຂຶດຂຽນໝວດນຶ່ງ ທີ່ຫວັງຢາກເຫັນຄົນລາວໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ພາສາລາວ ສົນໃຈອ່ານພາສາລາວ ແລະສົ່ງເສີມການຂຽນພາສາລາວ ໃຫ້ຈເຣີນກ້າວໜ້າສືບໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ພຶສພາ 1974

ປະທານສະໂມສຣອັກສຣສິລປ໌

(ຊຸດກໍ່ຕັ້ງ)

ນາງ ດາຣາ ກັລຍາ

ยุหสิลปะ

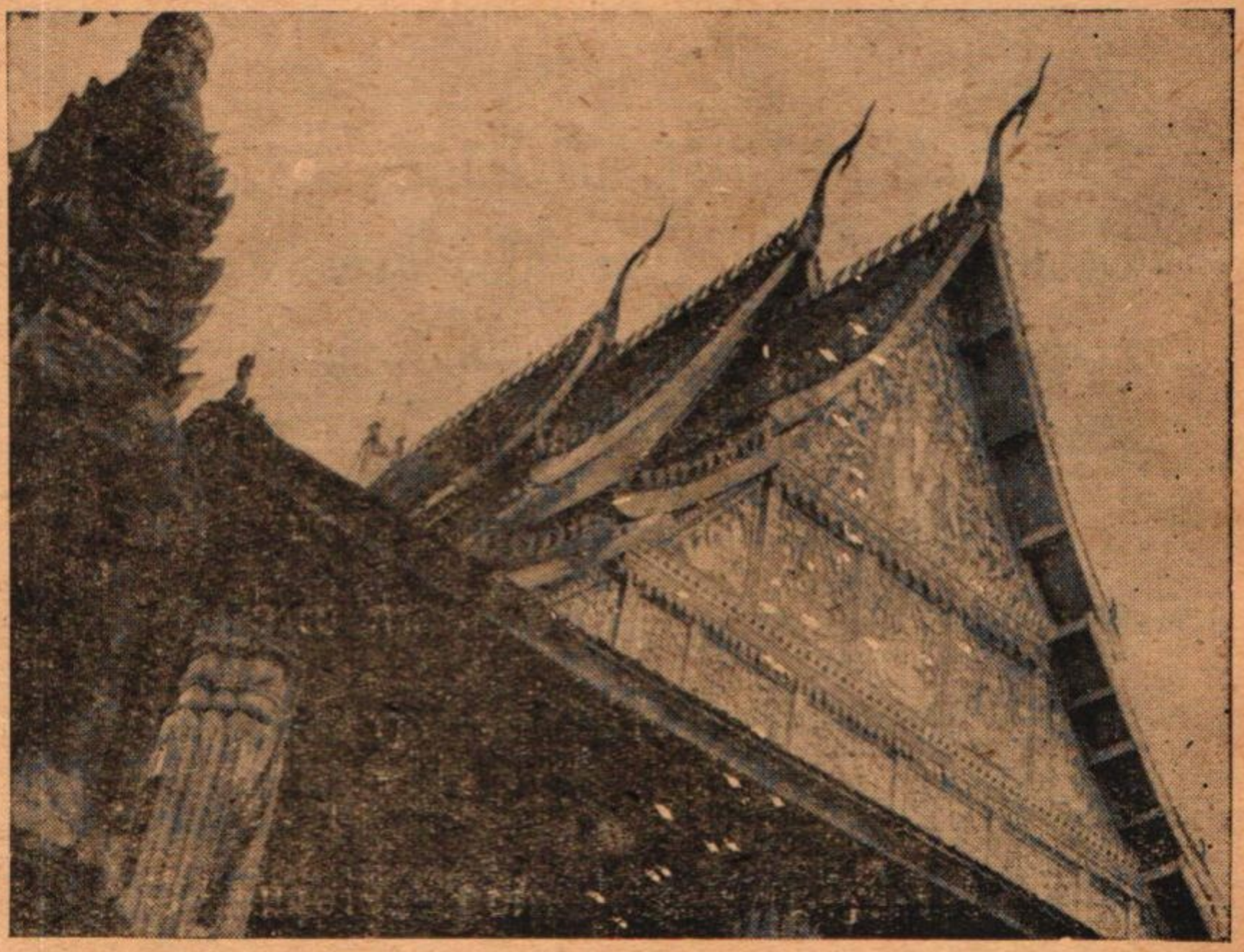

โดย จ. อินทุพิลาส

ก่อนอื่น ขอให้ท่านผู้อ่านเข้าใจกับคำอันเป็นชื่อของเรื่องก่อน *พุทสิลปะ* แปหลิติความพายเอ้าง่ายๆว่าสิลปะของชาวพุท หลิสีมีของชาวพุด สิลปะอันเมื่องมา จากพระพุทสาสมา

บ่อ่าในมากพื้น ทวีบใดของโลกในปางบูราม ผาก็ดว่าเสดแห่งอารยะทัมผ่ายอัดถุ อันเข่นสิลปะที่คิมสมัยบูรามมิระมิดข้มไว้ด้อยอัดถุอันพันค์งถาวอม ย่างทีมและดิมเผ่ามันมักจะเข่นสะถามอันเมื่องมาจากสาสมา จะเข่นสาสมาที่คิมเชื่อถือมาก่อมแต่สาสมาใหย่ๆ ในปัดจุบันมีก็ตาม ในเอชียเร่าจะเหมือทามสิลาในรูบต่างๆ ปิระมิดในขมาดต่างๆ ในแผ่มดิมเกธักและโธมันเก่าก็จะเหมือทามและ รูบดอัดทีมอ่อมอันจิบงาม อยู่ในที่ต่างๆ ในอิมเดีย ก็แร่งมีสะถามที่อันเต้มไปด้อยสิลปะทางสาสมาที่พ้างิดงั้ในสัดทา และสีมีของคิมบูรามมับแต่

ມະຫາສະຖູບສາມຈີ ຮູບຄວັດຖ້ຳຫີນຄະຊູຣະໂຫ ມະຫາເຈດີພຸທຄະຍາ ວັດບູຮານຂອງຊາວຮິນດູ ຂອງສາສນາເຊນ ຫໍຜີ່ງພຣະສົບຕັສນາຫາມ ເປັ່ນຕົ້ນ ນອກຈາກນີ້ໃນເມືອງຂເມນກໍມີມະຄອນວັດ ມະຄອນຫົມ ເມືອງພະມ້າກໍມີມະຫາເຈດີ ສວາຍດາກອນ ເມືອງໄທກໍມີພຣະຫາດ ພະນົມເປັ່ນຕົ້ນ ເມືອງລາວກໍມີວັດພູ ພຣະຫາດຫລວງແລະຫໍພຣະແກ້ວ ເປັ່ນຕົ້ນ

ສະຖານທີ່ອັນພິລຶກ ທັງຂນາດຮູບຮ່າງແລະພິລຶກທັງສິລປະເຫລົ່ານັ້ນ ມັນສຳຣັດຂົ້ນມາຍ້ອນສັດທາໃນສາສນາໂດຍແທ້ ນອກຈາກສະຖານທີ່ແລ້ວວັດຖຸທີ່ສ້ຳງໄວ້ ເພື່ອອຸທິດບູຊາໃນສາສນາກໍເປັ່ນຂອງຈົບງາມເຕັມໄປດ້ວຍສິລປະດັ່ງດຽວກັນ ຢາກຈະກ່າວວ່າ ສາສນາຫລຶ ຄວາມເຊື່ອຖືໃນສາສນານັ້ນເອງ ເປັ່ນທົກເຄົ້າເຫ້ົ້ານູນຂອງ ສິລປະວັດຖຸ ແລະສິລປະສະຖານໂດຍບ່ຕ້ອງສົງສັຍ ຜາກົ່ວ່າໃນເມືອງເກົ່າແກ່ ທີ່ຮ້ຳງໄປຍ້ອນເສິກສົງຄາມ ຫລືຍ້ອນເຫຕອື່ນນັ້ນ ຊາກເພພັງທີ່ເຫລືອ ໃຫ້ເຫັນຮູບຮ່າງເກືອບຈະສົມບູນ ແລະສົມບູນຢູ່ນັ້ນ ມີແຕ່ສະຖານທີ່ແລະສິ່ງຂອງອັນເນ່ືອງໃນສາສນາເປັນສ່ວນຫລາຍ ສ່ວນສະຖານທີ່ຂອງບຸກຄົນ ນັບແຕ່ທໍ່ຜາສາດຣາຊວັງ ແມ່ນບ່ຄ່ອຍຈະເຫລືອໃຫ້ເຫັນພໍປານໃດ ມີເວ້ົ້າຕາມທີ່ຜາກົດເຫັນໃນເມືອງລາວ ເມືອງໄທ ແລະເມືອງຂເມນ ຫລືຂອມເກົ່ົ

ເວ້ົ້າຈຳເພາະດ້ານພຸທສິລປະ ພຣະພຸຖສາສນາເປັນສາສນານ່ຶ ງ

ທີ່ເປັນບ່ເກີດຂອງສິລປະຫລາຍດ້ານຫລາຍແຈ ນັບຕັ້ງແຮກມີຜູ້ຄິດສ້າງ
ວັດຖຸສຳລັບຂາບໄຫ້ບູຊາ ຄືມີການຄວັດຮູບໃສ່ຫີນເປັ່ນຮູບພຸທປວັດ
ຄິເຣ້ອງຂອງພຣະພຸທເຈ້ົາ ເຊ່ິງໃນຍຸກຕ້ົນກ່ໍບ່ມີຮູບພຣະພຸທຈ້ົາຢູ່ນ່ຳ
ຕ່ມາມີຄວັດ ຫລ່ ຫລືປັ້ນຮຸບພຣະພຸທເຈ້ົາຮູບນ້ອຍຮູບໃຫຍ່ຕາມປາຖນາ
ແລະພຸທຮຸບນັ້ນຢູ່ໃນພຣະອິຣິຍາບົດ (ທ່າທາງ) ຕ່າງໆກັນຄື ມີຢືນ
ເດີນ ນ່ັງ ນອນ ເພ່ືອຄວາມນິຍົມໃນຮູບໂຄຣົບດັ່ງກ່າວນັ້ນແພ່ຫ້ົມ
ໄປໃນນານາປະເທດ ທີ່ນັບຖືພຣະພຸທສາສນາ ບ່ວ່າຈະເປັນນິກາຍ ມະຫາ
ຍານຫລືນິກາຍ ຫີນະຍານ ການສ້ົາງສິ່ງໂຄຣົບບູຊາ ກ່ໍແຮງລະອຽດ ລະອ່ໍ
ໝາຍໃຈໃຫ້ມີຄວາມຈົບງາມທ່ີສຸດ ສົມກັບຈະເປັນສິ່ງໂຄຣົບບູຊາຂອງຕ້ົນ
ຈ່ຳເພາະພຣະພຸທຮຸບກ່ໍມີຫລາຍສີ່ ຫລາຍສະກຸນຊ່ົາງ ແລະສ່ິງທ່ີເອ້ົາ
ມາສ້ົາງເປັນພຣະພຸທຮຸບ ກ່ໍມີຫລາຍສ່ິງນັບແຕ່ດຸກ ເຂ້ົາ ນ່ົງ ດ້ົນ ດອກ
ໄມ້ ທອງ ເງ້ົນ ຄ່ຳ ເຫລັກ ໂລຫະຢ່ົາງອ່ືນອ້ົກ ແລະແກ້ວ ໄມ້ ເປ້ັ້ນຕ້ົນ
ມີຫັງ່ທ່ີ ຄວັດ ຫລ່ ປ້ັ້ນ ອັດເຂ້ົາພ້ົມ (ປ້ັ້ນ)ກ່ໍດ້ວຍດ້ົນຈ່ືແລະປູນມີຂນາດ
ນ້ອຍແຂວນຄ່ໍໄດ້ ຮອດໃຫຍ່ຈ້ົນຫລຽວແຫນເບ່ິງ ຈ້ົນຄ່ໍຕິດໄຫລ່ກ່ໍມີ,

ເວ້ົາເຖ່ິງສາສນະສະຖານ ຄືໂບດຫລືສ້ົມ ວ່ິຫານຫລ ຫ່ໍແຈກ
ກ່ໍວາດຂອງການສ້ົາງນັ້ນ ໃຫ້ແຕກຕ່ົາງຈາກຮູບຮ່ົາງຂອງ ບ້ານເຮ້ືອນ
ຂອງຄ້ົນທ່ົວ ໆ ໄປ ຈະມີໃຫ້ຄຽງແຕ່ກ່ໍເຫັນຈະເປ້ັ້ນ ຫ່ໍຜາສາດຣາຊນ້ົນ
ຫຽນຫ່ໍນັ້ນ ໃນຍາມສງ້ົບແລະຍາມບ້ານເມ້ືອງຮ່ັ້ງມີສີສຸກ ການກ່ໍສ້ົາງ
ໂບດວ່ິຫານຈະເຕັ້ມໄປດ້ວຍສິລປະຢ່ົາງເຕັ້ມທ່ີ ທຸກຫ້ົນແຫ່ງນັບແຕ່ຂ້ັ້ນ

ໄດຂຶ້ນໄປ ຝາປະຕູ ຝາປ່ອງຍ້ຽມ ສີໜ້າ ລຳເສົາ ຫົວເສົາ ຂື່ ພິດານແລະ ຝາຜນັງ ຈະວິຈິດພັນຈົງໄປດ້ວຍລິງລາຍຄວັດ ລິງລາຍແຕ້ມ ແລະ ລິງລາຍປັ້ນຮູບສັດໃນນິຍາຍ ຮູບນິຫານຊາດົກຮູບທັມມະຊາດຄົດົມ້ າ ອາກາດບ່ຳເຂົ້າເປັ່ນຕົ້ນ

ສິ່ງສ້າງທີ່ນ້ອຍລົງມາ ຢ່າງຫໍທັມມາດ ບ່ອນຕັ້ງເຄື່ອງບູຊາມີ ແທ່ນຫຽນເປັ່ນຕົ້ນ ຫໍແລະຕູ້ພຣະໄຕປິດົກ ເຫລົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເຕັ້ນໄປ ດ້ວຍລິງລາຍ ແລະແສງສີອັນໜ້າເບິ່ງໜ້າແຍງທັງນັ້ນແລະແມວນ່ຶງທີ່ ຄວນທ່າວເຖິງກໍແມ່ນປະຕູວັດ ກໍເປັ່ນເຄື່ອງຊີ້ບອກເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງວັດນັ້ນໆນຳ ແລະນັ້ນເປັ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າເບິ່ງບ່ຄ່ອຍເລີຍ

ປູຊະນິຍະສະຖານອີກແມວນ່ຶງກໍຄືພຣະສະຖູບເຈດີ ນັບວ່າເປັ່ນ ເຄື່ອງເສີມສີສ່ຳແລະສັກສິດໃຫ້ແກ່ວັດ ໂດຍຈຳເພາະວັດທີ່ມີພຣະທາຕຸ ເຈດີໃຫຍ່ແລະສຳຄັນ ຍ່ອມເປັ່ນເຄື່ອງດຶງດູດຈິດໃຈຄົນບ່ຄ່ອຍຄືກັນ.

ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວເຮົາ ມີພຣະພຸທສາສນາເປັ່ນສາສນາ ຫລວງຂອງຊາດ (ໂດຍປະຣິຍາຍ) ມານັບເປັ່ນພັນປີແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນພຸທ ສິລປະຈຶ່ງມີດົກໜາ ແລະຢູ່ໃນລັກສນະອອດໄດ້ ບ່ໜ້ອຍໜ້າປະເທດຊາວ ພຸດນຳກັນເລີຍ ແລະມີມາບ່ຂາດຍຸກຂາດສມັຍ ພຸທສິລປະກ່ຽວກັບ ພຣະ ພຸທຮູບຂອງລາວເຮົາມີທຸກສ່ຳ ມີທຸກອິຣິຍາບົດ ທັງນັ້ນ ທັງຄວັດທັງ ຫລ່ ມີທຸກວັດຖຸທີ່ສ້າງ ນັບແຕ່ເຂົ້າ ນ ງ ດູກ ທອງ ເງິນ ຄຳ ຊຶນ ທີ່ຫລ່ ດ້ວຍຄຳທັງແທ່ງ ອົງມີຊື່ສຽງກໍຄືພຣະຄຳຕັນ ນ້ຳໜັກຫລາຍກິໂລ ກຣາມ ພຣະພຸທຮູບຫລ່ດ້ວຍທອງປະສົມຕ່າງໆນັ້ນ ມີອົງຂນາດົນແລະ ໃຫຍ່ກວ່າຄົນຕັ້ງຫລາຍທ່ ຢ່າງພຣະອົງຕື້ນັ້ນ ມີເປັ່ນຫລວງຫລາຍ ເຊິ່ງ

ทามหล่สิ่งใหย่ๆขมาดมั้มได้ดิจิบงาม ทำต้องมับอ่ามายอ่างเข้ม สิลปิม ที่มิมิในถ้ามมีแท้ จิ่งเรัดได้, และมีแมอพ้าคิดอิกแมอ นิ่งทำดี ในสมัยบูธามมั้ม ทามไปมาหาทันระหว่างปะเทดบ่มิทีม ทาง และยามพาทะมะสะดอกดีสมัยมี้ เม้มเอ้าทองหลิโลทะมา แต่ใส จิ่งหลายแท้ ถ้าพระพุทธูบอ้งใหย่ๆ ที่หล่ด้อยทอง ขมาด พระอ้งต้มีแต่อ้งนิ่ง สองอ้งทำบ่พ้าง็ด แต่อันมีผาทิดอ่ามีทุก เมือง ที่เหลือยู่ทุกมีมีทำหลองหลาย ที่ถิกไทถิกพะม้า ที่อ้างติม อ่าทิสาสมาพุดมั้ม ปุ้มเอ้าไป ฮิมเอ้าไปในยามสิ่งคามตลอด รอดเผ้าถิ้มพ้อมทับโบดอิทามทำมิบ่พ้อย ข้าพะเจ้ายาทอ่าใม สมัยท่อม ลาวเธ้าคิงจะมิอิชาฮุดบ่เงิม บ่คำ และบ่ทองเข้มมำ

พระทาดหลอง สิมและทำไต อัดสิสะเทด และรูบร่าง เท้าของทำพระแก้อ ย่อมสะแดงเถิงพุทสิลปะของลาวบูรามโดย จำเพาะฝาปะตูอันเดิมของทำพระแก้อมั้ม ได้เดียข้ามม้าทะเล ไปฮอดเม้อฮอดต้อแก่ชาวฝรั่งมาแล้อ

ขั้ดจุบัม เถิงอ่า บ้ามเมืองจะบ่สุกทุ่มช่มเย็มปานใด พุทสาสนิกลาอ ทำพาทันติ่มเติมพุทสิลปะยู่ตามมิตามเกิด จะเหันได้จากทานสางสิม สางพระพุทธูบ (พ.ส. ๘๕๐๐) และ สาง ปะตูอัดเข้มต้ม เมื่อใดหากบ้ามเมืองลาอยู่ในลัทสมะบ้ามเมือง ดีปีเมืองกอาง ชาวพุดลาอ แร่งจะยูท่างบำธุงพุทสิลปะให้สิม สัดทาของติมให้ยิ่งๆขึ้มไปโดยแท้ ■

พุทธัมมะพาสิก

ไตรพาก์

(ปาลิ – ลาว – อังกิด)

ปาลิ : อะจะริตฺวา พรัมมะจะริยัง อะลัทธา โยพะเน ทะนัง
เสมฺติ จาปาติขีมาอะ ปุราณานิ อะนุตฺถุนัง.

ลาว : ເມື່ອຍັງໜຸ່ມຍັງສາວ ກໍ່ເຮັດຕົນໃຫ້ດີ, ຊັບສິນກໍ່ຫາໄວ້
ເຂົ້າກໍ່ຕ້ອງນອນທຸກທັນໃຈໃຫຍ່ອາລັຍອາວອນເຖິງຄວາມຫລັງ
ເໝືອນລູກສອນຫັກຕົກດິນ (ຈະຍົງຫຍັງໄດ້) ຫັນແລ.

อังกิด : Having led neither a life of purity,
Nor acquired riches while young,
They lie like worn–out bows,
Sighing about the past.

จากลัมพี พระทัมมะปัท

• ອຸທິນ ປຸມຍາວົງ •

ລາວເວົ້າໄທ
ໄທບໍ່ເວົ້າລາວ

ຂ້ານ ຣະເຈົ້າຮູ້ສາເຫດນຶ່ງມາແຕ່ດົນແລ້ວວ່າ ການທີ່ຄົນລາວ
ເວົ້າໄທກັບຄົນໄທຢູ່ດິນແດນລາວ ຫລືຢູ່ໃນດິນແດນໄທນັ້ນ ກໍເພາະ
ຄວາມ "ເສືອກ" ເປັ່ນສາເຫດນຶ່ງ

ແມ່ນແລ້ວ ຄົນລາວເຮົາມັກເສືອກ ຕົວຢ່າງ ຖ້າມີຄົນອຽດ
ມາມາລົມກັບຄົນລາວເຮົາເປ່ັນພາສາອຽດມາມ ແລະຖ້າເຮົາເວົ້າພາສາ
ອຽດມາມໄດ້ ເຮົາກໍຈະເວົ້າພາສາອຽດມາມອອກໄປ ແລະເປ່ັນເຊ່ັນ
ດຽວກັນນ້ັກັບພວກ ຝຣັ່ງ ອັງກິດ ອະເມຣິກັນ ທັງທີ່ພວກຕ່າງປະເທດ
ເຫລ່ານ້ັເວົ້າພາສາລາວກັບເຮົາຢູ່ໃນປະເທດເຮົາເອງ ຖ້າວ່າຊາວຕ່າງປະ
ເທດເວົ້າລາວບ່ໄດ້ແລະເຮົາຮູ້ພາສາເຂົາເຈົ້າພໍເຂົ້າໃຈກັນໄດ້ ເຣ່ືອງນັ
ກໍພໍອະນຸໂລມໃຫ້ດອກ ແຕ່ນ້ັຜາກົດວ່າ ມີຊາວຕ່າງປະເທດບາງຄົນ
ຮຽນຮູ້ພາສາລາວແລ້ວຈ່ຶງເຂ້ົາມາເມ່ືອງລາວ ແລະພະຍາຍາມເວົ້າລາວ
ກັບຄົນລາວ ແຕ່ລາວກັບເສືອກໄປຕອບເປ່ັນພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ ທ່ີ
ເປ່ັນເຊ່ັນນ້ັ ກໍເພາະຄົນລາວເຮົາມັກອວດອ້າງວ່າໂຕເອງເກ່ງ ເວົ້າ

ພາສາຕ່າງປະເທດໄດ້ ແລະມີສັຍມັກອວດນ້ຳນັ້ນຢູ່ເໝືອຊາດນິຍົມໃນ
ພາສາ ຄົນລາວຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ພາສາຂອງຕົນເອງເທົ່າທີ່ຄວນ.

ເວລາມີພິທີສຳຄັນ ທີ່ມີຊາວຕ່າງປະເທດມາກ່ຽວຂ້ອງ ເຈົ້ານາຍລາວກໍຈະກ່າວປາໄສເປັ່ນພາສາຕ່າງປະເທດ ທັງທີ່ໃນພິທີຫລ້ວນແຕ່ຄົນລາວ ເພິ່ນຈະມີຄຳປາໄສທັງພາສາລາວແລະຕ່າງປະເທດນຳແຈກກໍຕາມ ແຕ່ກັບໄປເລືອກອ່ານຄຳປາໄສສບັບທີ່ເປັ່ນພາສາຕ່າງປະເທດ ມີຫລາຍ ໆ ເທື່ອທີ່ເຈົ້ານາຍລາວຕ້ອງອາຍຊາວຕ່າງປະເທດ ເພາະໃນການກ່າວປາໄສຕອບນັ້ນ ຊາວຕ່າງປະເທດບາງຄົນກັບກ່າວຕອບເປັ່ນພາສາລາວ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຍັງມີນັກການເມືອງລາວບາງຄົນ ມີຫົວຊາດນິຍົມໃນພາສາຢູ່ດີກັນ ເມື່ອໃຫ້ສຳພາດນັກໜັງສືພິມທັງລາວແລະຕ່າງປະເທດ ຈະເວົ້າເປັ່ນພາສາລາວກ່ອນແລ້ວໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອີກແປເປັ່ນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕົວຢ່າງທີ່ກ່າວມານັ້ ຄືບຸກຄົນຊັ້ນຜູ້ນຳຂອງແມວລາວຮັກຊາດ ດັ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ໃຫ້ສຳພາດເລ້ືອຍ ໆ ມາ

ການທີ່ຄົນລາວເວົ້າໄທກັບຄົນໄທນັ້ນ ກໍແມ່ນສາເຫດດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ ຄືຄວາມເສືອກ ຄວາມມັກອວດວ່າໂຕເກ່ງ ມີຄົນໄທຈາກບາງກອກມາທ່ຽວເມືອງລາວ ເມື່ອເວົ້າກັບຄົນລາວກໍຈະໄດ້ຄຳຕອບເປັ່ນໄທ ເຮັດໃຫ້ຄົນໄທນັ້ນ ໆ ຮູ້ສຶກວ່າມາທ່ຽວຕ່າງແຂວງເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນມາທ່ຽວເມືອງລາວທີ່ເປັ່ນປະເທດນອກ ຄວາມຈິງ ຄົນໄທນັ້ນມາທ່ຽວ

ແລະໄດ້ຍິນຄົນລາວເວົ້າລາວ ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຢາກຟັ່ງ ແລະມັກຈົດຈື່ໄປ ເວົ້າສູ່ກັນຟັ່ງຕໍ່ໄປເລື້ອຍ ๆ ຄົນລາວແລະຄົນໄທຟັ່ງພາສາກັນຮູ້ເຮື່ອງ ຈະມີບາງຄຳເທົ່ານັ້ນທີ່ທັງສອງມັກຈະສົງກະສົງເກ ບ່ເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນແລະ ກັນ ແຕ່ຄວາມໝາຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ເຂົ້າໃຈກັນຮູ້ເຮື່ອງດີ ຢ່າງເຊັ່ນ ສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ໃຫ້ສຳພາດນັກໜັງສືພິມໄທເປັ່ນພາສາລາວ ນັກຂ່າວໄທກໍພໍຮູ້ເຮື່ອງຮູ້ຄວາມໝາຍໄດ້

ຄົນລາວທີ່ພົບພໍ້ສັງສັນກັນກັບຄົນໄທຢູ່ໃນເມືອງລາວ ມັກຈະ ເວົ້າໄທກັບຄົນໄທ ທັງທີ່ຕົວເອງເວົ້າໄທບ່ຖືກ ແລະຄົນໄທນັ້ນກໍເຂົ້າໃຈ ພາສາລາວດີ ກໍເພາະດັ່ງນີ້ເອງຄົນໄທທີ່ມາຢູ່ເມືອງລາວຫລາຍໜ້ຳຫລາຍ ປີຈຶ່ງບ່ຍອມເວົ້າລາວ ທັງນີ້ກໍເພາະເມື່ອມາຢູ່ໃໝ່ ເວົ້າລາວບ່ເປັ່ນຈ່ຳ ເວົ້າແຕ່ຄວາມໄທ ถ้ม ๆ ເຂົ້າຄິດຢາກເວົ້າລາວກັບຄົນລາວ ແຕ່ຄົນ ລາວເສືອກເວົ້າໄທໄປໃສ່ກ່ອນ ກໍເລີຍເວົ້າໄທຕໍ່ ເລີຍຕາມເລີຍ ຄົນ ໄທທີ່ມາຢູ່ເມືອງລາວເປັ່ນສິບ ๆ ປີກໍເວົ້າລາວບ່ເປັ່ນ ເວລາຂ້ານໄປຟາກ ນັ້ນພຽງແຕ່ຮອດໜອງຄາຍ ຄົນລາວກໍຈະເສືອກເວົ້າໄທໃສ່ພີ່ນ້ອງຟັ່ງ ນັ້ນທັນທີ ທັງທີ່ເຂົາເຈົ້າເອງກໍເວົ້າລາວນີ້ແຫລະເປັ່ນປະຈຳທຸກມື້ທຸກວັນ

ການທີ່ຄົນລາວເຮົາເວົ້າໄທນັ້ນ ຖ້າເວົ້າຖືກນັກກໍ່ນ່ອນແລະ ໜ້ານ້ຳຢູ່ດອກ ແຕ່ບາງຄົນເວົ້າໄດ້ພຽງໜ້ອຍດຽວກໍຢາກສະແດງ ดั้ง ปໂຍກຕໍ່ໄປນີ້ຟັ່ງແລ້ວໜ້າໃຫ້ຫົວຫ້ອງຂົດຫ້ອງແຂ້ງ "ແໝ.... ຜົມຍັ້ງ ເຕັ" "ຜູ່ຍິງຄົນນີ້ສວຍໄດ້ຫລາຍໄດ້ຮາຍນ່ະ !" "ຜົມເຫັນນັ້ນແລ່ນ

ไปโมัม" "ดุมย่ำโปโลหัวออกมาอิ"

มีหลายปโยกที่คิมไทพั้งลาวรู้เรื่อง แต่เมื่อคิมลาวเว้ากับไทเลียถัจริถ เรื่องกำเลียไปกันใหย่ เฉิ่นเทื่อมึ่ง มีทามแฮ่งฮันเตะบามธะอ่างลาวและไท และไทเข่มผ่ายแพ้ คิมไทคิมมึ่งบ่ได้ไปเบิ่ง เลียถามคิมลาวเถิงผิมทามแฮ่งฮัน "ลาวแพ้ไท" คิมลาวตอบโดยเจตมาให้คิมไทเข้าใจคำอ่าแพ้ ตามความพายไท แต่ไทกับเข้าใจเอ๊าอ่า ทามที่คิมลาวอ่าแพ้กำพายเถิงจุมะ จึ่งบอกเพื่อมต่ ๆ ไปว่า ลาวจุมะไทในทามแฮ่งเทื่อมัม

ยักมีกำมาเถิงเรื่องที่อ่า เข่มพยังไทจึ่งบ่ยอมเว้าลาวเมืองไท กำคือหลาย ๆ ปะเทดที่มีพาสาเว้าแตกต่างกันไปคิมละพาก แต่กำมีพาสาทางที่มีคิมส่อมใหย่ที่จะเริ่มใช้ปากเว้าอิดอฐมต้อย่างคิมไทในบางกอกจึ่งเข่มคิมพากทาง ในเมื่อพากทางจะเริ่มและคิมหลายกว่าทุกพาก พากอื่มกำถือกันอ่าเข่มคิมส่อมพ้อย หลือกันอ่า "ข้ามมอก" ไป คิมพากทางออกไปพากอื่มบ่ยอมเว้าพาสาของคิมส่อมพ้อย เพาะถือว่าพาสาพอกข้ามมอกแต่กิงกันข้ามพอก "ข้ามมอก" จะพะยายามเว้าพาสาไทพากทางเพื่อบ่ให้คิมรู้อ่า ต้อเองเข่มคิมจาก "ถิ่มมอก" เมื่อเข้าไปยู่ในพากทาง ทามที่เว้าพาสาต้องถิ่มมันกือกันอ่า เข่มปิมด้อย

ຊຸມິດນຶ່ງ ຊຶ່ງອາດຖືກສັງຄົມຂອງຄົນພາກກາງ ຫລືຄົນບາງກອກຢຽບ ຫຍາມເອົາໄດ້

ພາສາລາວໃນພາກອີສານກໍຖືວ່າ ເບ່ີມພາສາຫ້ອງຖິ່ນຊຶ່ງຄົນ ພາກກາງມັກເອົາຄຳເວ້ົາບາງຄຳໄປເຍາະເຍ້ີຍກັນ ເຊ່ັນຄຳວ່າ "ຮວ້ັຍ" "ດອກເດ" "ດອກນາຍ" ທ່ີບາງກອກຄົນໃດເວ້ົາ "ຮວ້ັຍ" ອອກ ມາຈະມ່ີຄົນຫລຽວເບ່ິງໜ້າໂລດ ຂນະດຽວກັນ ກໍຖ່ືຖືກດູໝ່ິນໄປພ້ອມ ຫາວ່າຜູ່ນັ້ນເບ່ີມ "ບ້ານນອກ" ຄຳນ້ີກາຍເບ່ີມສັບທ່ີໝາຍເຖ່ິງສ່ິງຂອງ ຫລືເຮ່ືອງທ່ີບ່ໍຈົບບ່ໍງາມ ໂດຍຂຽນໃໝ່ເບ່ີມ "ຫ່ວຍ" ທ່ີປ່ຽນຕົວ ร ເບ່ີມ ห ກໍເໝາະຖ້າຂຽນເບ່ີມ ธ ແລ້ວມ່ີໄມ້ເອກ ຈະຕ້ອງອອກສຽງ ເບ່ີມ "ธວ້ັຍ" ພາຍຍິນເຮ່ືອງນ້ີຫ່ວຍມາກ ກໍແປວ່າຊ່ືເມ່ເຮ່ືອງນ້ີບ່ດ ບ່ໄດ້ເຮ່ືອງໄດ້ຣາວ

ກໍເພາະຖ່ືພາສາລາວອ່ີສານ ເບ່ີມພາສາຫ້ອງຖິ່ນ ດັ່ງນ້ີຄົນພາກ ກາງທ່ີຖ່ືຕົວເອງວ່າຈະເຣ່ີມກວ່ າ ຈ່ຶງບ່ຍອມເວ້ົາລາວຂອງໄທອ່ີສານ ຄົນ ອ່ີສານເວ້ົາໄປບາງກອກ ກໍຕ້ອງລ່ືມພາສາຂອງຕົນແລ້ວເວ້ົາໄທພາກກາງ ເພ່ືອຈະບ່ຖ່ືກດູໝ່ິນວ່າເບ່ີມຄົນບ້ານນອກ ບາງຄົນກັບຈາກບາງກອກ ມາເຖ່ິງບ້ານຢູ່ທາງອ່ີສານກໍທ່ຳທ່າເວ້ົາລາວບ່ເບ່ີມ ມຸ່ງເດ່ືອງກໍທັນສມັຍ ຈົນໄທບ້ານເກ່ົາຫລ່ັງ ແມ່ນແຕ່ພາກໍຍັງຫລ່ັງ

ມ່ເຣ່ືອງເລ່ົາກັນວ່າ ຄົນອ່ີສານໄປຢູ່ບາງກອກ ນ່ໍກັບມາເລ່ຍ ເວ້ົາລາວບ່ເບ່ີມ ເມ່ືອໝາເຫ່ົາຊ່ືກັດເລ່ຍຫລ່ັງຮ້ອງອອກມາວ່ າ "ເຊ: !

ບັກແດງ !" ອັນນີ້ກໍເປັ່ນເຣື່ອງຂອງຄົນເລືອກ ຄວາມອວດເກ່ງວ່າໂຕ ເອງເວົ້າໄທໄດ້ຍ່າງດີ

ໂຜດເຂົ້າໃຈໄວ້ວ່າ ທີ່ໄລ່ໝາ ເຊ:–ເຊ: ນັ້ນ ມີແຕ່ຄົນລາວ ເຊື້ອຊາດລາວເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ຈຶ່ງມີຜູ້ສລອກກອກອກຄວາມຄິດວ່າ ຢາກ ຕື່ມອີກມາຕຣານຶ່ງໃສ່ໄວ້ໃນຣັຖທັມນູນວ່າ *"ບຸກຄົນໃດກໍຕາມ ທີ່ ຢູ່ເຮືອນສູງ ເປົ້າແຄມ ແຫ້ນເຂົ້າໜຽວ ແລະໄລ່ໜາ ສຽງ ເຊ:–ເຊ: ແລ້ວ ໃຫ້ຄືວ່າເປັ່ນຄົນລາວ!"*

ກໍເພາະຖືວ່າ ພາສາອີສານເປັ່ນພາສາຫ້ອງຖິ່ນ ເມື່ອຄົນໄທ ຂ້າມຂອງມາຜົ່ງລາວຈຶ່ງບ່ຍອມເວົ້າລາວ ບາງຄົນຢູ່ພຽງອຸດອມ–ຂອມ ແກ່ນ ພໍມາເຖິງອຽງຈັນກໍເດາະເວົ້າໄທ ທຳທ່າບ່ຮູ້ຄວາມລາວ ນັ້ ວ່າເປັ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຄົນອີສານຄວນ ຈະດັດແປງ ແກ້ໄຂ

ມີເຣື່ອງຕລົກເລົ່າກັນວ່າ ບ່າວໄທຄົນນຶ່ງ ມາລົມສາວລາວ ແລະພະຍາຍາມໃຊ້ຄາຣົມກ້ຽວພາຣາສີ ຈະຝາກຮັກສາວລາວ ບ່າວໄທ ທ່າວເຖິງເດືອນວ່າຄູ່ດາວ ດົນຄູ່ຟ້າ ມ້າຄູ່ລົມ ແລະຢອດຄຳຖາມຕອນ ທ້າຍວ່າ "ແລ້ວຜົມຈະຄູ່ກັບໃຄຣ ?" ສາວລາວຕອບຢ່າງໄຮ້ດຽງສາ ວ່າ "ຜົມກະຄູ່ກັບຫວີຊັ້ນຕ່ວ !"

ສາເຫດນຶ່ງທີ່ຄົນໄທໜາກກາງມາຢູ່ລາວດົນ ๆ ແຕ່ບ່ຍອມເວົ້າ ລາວນັ້ນກໍເພາະ "ລັ້ນແຂງ" ເວລາຈະເວົ້າຄວາມລາວ ແຕ່ຄວາມລັ້ນ

ແຂງນີ ຖ້າຈະແກ້ໄຂກໍ່ແມ່ນເຮືອງເຫລືອວິສັຍແຕ່ຢ່າງໃດ ແຕ່ນີ ເພື່ອນໄທບ່ຍອມແກ້ໄຂເລີຍ ຖ້າຄິດອີກແງ່ນຶ່ງກໍ່ໜ້າເຫັນໃຈຢູ່ດອກ ເພາະສິ່ງແວດລ້ອມບ່ບັງຄັບ ເຊັ່ນຄົນໄທໜ້ ຄົນລາວ ຄົນສາວຈະປາກ ພາສາໄທໄປຫາກ່ອນ ແຕ່ຖ້າສິ່ງແວດລ້ອມບັງຄັບແລ້ວ ຄົນໄທປາກ ລາວໄດ້ຢ່າງບ່ເຂີນເລີຍ ແລະນ່ອນອີກດ້ວຍ ຜູ້ຂຽນເອງເຄີຍເປ່ັນ ພນັກງານໂຍທາສ້າງທາງຢູ່ເຂດເມືອງວັງອຽງ ຄົນຮ່ວມງານມີຄົນໄທ ພາກກາງຢູ່ຄົນນຶ່ງເວົ້າລາວບ່ໄດ້ ທັງທີ່ເຂົ້າມາຢູ່ລາວດົນແລ້ວ ວັນນຶ່ງ ທະຫານແມວລາວເຂ້ົ້ามาจับพนักงานโยทาไว้หลายคน คนไทคนนึงถูกจับนำ ผากถ่า ถูกเขาเว้าลาวได้ล่฽มอีหลิ

ສรูปความแล้ว ที่คนลาวเว้าไทกับคนไท นั้นเพาะความเสือกเป่ันทีม และที่คนไทบ่เว้าลาว นั้น กเพาะสิ่งแวดล้อมบ่บังคับ และความเสือก ของคนลาว ที่บ่มีหัวอุาณมิยมในด้านพาสาของ ตัน เป่ันแรงสิ่งเสิมบ่ให้โอกาดไทได้เว้าลาวนำ ด้วย หลือใผว่าย่างใด ?

ຢາກຮ້ອງໃຫ້ດັງກ້ອງໂລກອັນງາມໂສພາ ທີ່ເຊື່ອງ
ຄວາມເປົ່ອມໄວ້ ແລ້ວຖາມວ່າ

ຄວາມຍຸຕິທັມຢູ່ໃສ ?

ມັກຣຸມຍິ

ເຮົາມີຊໍ່ສັ້ນ ๆ ວ່າ...ขุม !
ເປັ່ນລູກພໍ່ມາຫັມມະດາຄົນນຶ່ງ
ກ້າວເຂົ້າສູ່ວິທຍາລັຍ ແລະມີໂອກາດ ເປັ່ນນັກສຶກສາສະຖາ
ບັນ ອັນມີກຽດ ຍ້ອນຄວາມມານະແລະອົດທົນ....
ຮຽນຈົບ.
ເຂົ້າເຮັດການ.
ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄປເປັ່ນຜູ່ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ໃນຫລາย ๆ ปีต่ມา.
ຂ້ມຊໍ່ວ່າຜູ່ອຳນວຍການຜູ່ຍິ່ງເມາะ, ສຽງວິພາກວິจารมีขึ้ม
ແຕ່ເຮົາ ບ່ຫັມໄດ້ໄປຮັบຕຳแໜ่งຊ้ำ....
ໂອ้ມ...ໂລກເອີย...ความยุติธรรมอยู่ใส ?

\+ \+ \+

ดูอีก

ຂມະນ້ ີ

ວິນາທີນ້ ີ

ເຮົາຈາກມາຢູ່ໄກແສນໄກແລ້ວ...

ຄິດຄຶນເມືອຫລັງ

ຍັງຈື່ໄດ້ :

.....

ຄາວຮຽນຢູ່ຫ້ອງນ້ອຍຂອງໂຮງຮຽນນ່ຶງ ບ່ໄດ້ເຂ້ົາຂ້ັງຕົນເອງ ແຕ່ເຮົາກໍຮຽນຢູ່ໃນຂ້ົນດິນ້ສົມຄວນ ສມັຍນ້ ີ "ເນ່ຶ" ເລືອກເອົາແຕ່ຜູ່ ຮຽນຂ້ົນ້ສົມຄວນຫາເກ່ງໄປເສັງເຂ້ົາວິທຍາລັຍ. ເຮົາກໍຫວັງຢ່ ່າງເຕ້ັມ ບ່ຽນ ເພາະຄແນນກໍໄດ້ກາຍສິບ ແຕ່ນ້ ໍໃຫ້ຈະຮອດ ້ ເສັງ, ເຮົາຖືກຜູ່ ອ ໍານວຍການໂຮງຮຽນເອ ້ ົ ມເຂ ້ ົ ້ າໄປພ ົ ບ

"ເຈ ້ ົ າອ ຍ ຸ ຍ ັ ງນ ້ ອ ຍ, ຄ ້ າ ງ ຫ ້ ອ ງ ເ ກ ົ ່ າ ສ າ. ຂ ້ ອ ຍ ໄ ດ ້ ເ ອ ົ າ ບ ່ ອ ນ ເຈ ້ ົ າໃຫ ້ ລ ູ ກ ສ າ ວ ເ ຈ ້ ົ າ ແ ຂ ວ ງ ໄ ປ ເ ສ ັ ງ ແ ລ ້ ວ. ເ ຖ ິ ງ ລ າ ວ ຈ ະ ຮ ຽ ນ ອ ່ ອ ນ ກ ວ ່ າ ເ ຈ ້ ົ າ ແ ຕ ່ ລ າ ວ ກ ໍ ຄ ້ າ ງ ຫ ້ ອ ງ ທ ີ ນ ່ ຶ ງ ມ າ ຫ ລ າ ຍ ປ ີ ແ ລ ້ ວ"

ງ ່ າ ຍ ! ງ ່ າ ຍ ອ ີ ຫ ລ ິ ຄ ໍ າ ເ ວ ້ ົ າ ຂ ອ ງ ຜ ູ ່ ອ ໍ ານ ວ ຍ ການ ໂ ຮ ງ ຮ ຽ ນ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ເ ພ ່ ຶ ມ ພ ່ ຶ ງ ບ ່ ຂ ້ ົ ມ ເ ລ ີ ຍ ແ ຕ ່ ເ ຮ ົ າ ກ ໍ ຍ ັ ງ ນ ້ ອ ຍ ຫ ລ າ ຍ ຈ ່ ຶ ງ ບ ່ ກ ້ າ ຖ ຽ ງ.

ເ ຮ ົ າ ເ ວ ້ ົ າ ຫ ຍ ັ ງ ບ ່ ອ ອ ກ !

ມ ັ ນ ເ ບ ່ ຶ ນ ຄ ວ າ ມ ຈ ິ ງ ທ ີ ບ ່ ເ ບ ່ ຶ ນ ຕ າ ເ ຊ ື ່ ອ ແ ຕ ່ ມ ັ ນ ກ ໍ ເ ບ ່ ຶ ນ ຄ ວ າ ມ ຈ ິ ງ !

ເ ຮ ົ າ ພ ້ ອ ມ ທ ີ ່ ຈ ະ ປ ະ ກ າ ດ ຊ ື ່ ຜ ູ ່ ອ ໍ ານ ວ ຍ ການ ຄ ົ ມ ນ ້ ີ ໃ ຫ ້ ໂ ລ ກ ຮ ູ ້ .....

ຖ້າໂລກຢາກຮູ້.

.....

ເຮົາໄດ້ເຂົ້າຢູ່ວິທຍາລັຍຫລາຍປີແລ້ວ, ກຳລັງຂົ້ນສາວເມື່ອ ຕຽມຕົວເສັງເອົາປະກາດສະນິຍະບັດມັທຍົມພາກຕົ້ນ ອີກເທື່ອນຶ່ງທີ່ຕ້ອງ ຮ້ອງຫາຄວາມຍຸຕິທັມ :

"ອ້າຍຍຸຕິທັມເອີຍເຈົ້າໄປລີ້ຢູ່ໃສ ?"

ບໍ່ຮູ້ວ່າເພິ່ນເຂົ້າປະຊຸມກັນຈັ່ງໃດ ໃຫ້ຝຣັ່ງທີ່ຮຽນອ່ອນກວ່າ ເຮົາໄດ້ຂົ້ນຫ້ອງ ບັດເຮົາຕົກ "ບຸ" ຢ່າງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຕົວ.

"ຂ້ອຍງຶດແທ້ ໆ ສາວຊັ່ງຕາມຮຽນບໍ່ເກັ່ງຫໍ່ເຈົ້າ, ຍັງໄດ້ຂົ້ນ ຫ້ອງ ບັດເຈົ້າຕ້ອງຄ້າງຫ້ອງເກົ່າ"

ຄຳເວົ້າຂອງໝູ່ແຮ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາເຈັບໃຈ, ຈັ່ງຊິແລ້ວມີຝຣັ່ງ ເພີ່ມມາຍ.

.....

ເຮົາກ້າວໄປຂ້າງໜ້າຊ້າ ໆ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງ ກ້າວເຂົ້າ ສະຖາບັນຖືກຂໍໃຫ້ເພີ່ນຮອງປະທານ (ປະທານແມ່ນຜູ່ຊາຍຕາມທັມຮຽມ ຍ້ອນ "ເພີ່ນ" ບໍ່ເຊື່ອໃຈເພດທີ່ເວົ້າກັນວ່າ "ອ່ອນແອ" ເດເມາະ)

ໄດ້ຮ່ວມເດີນຂະບວນຕ່ວ່າຕ່ຂານ ເຣື່ອງຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ ແຕ່ ສມັຍນັ້ນບໍ່ຄືສມັຍນີ້....ຈຶ່ງປຣາຊັຍຕາມຣະບຽບ. ເຮົາຈຶ່ງຕົກຕັ້ງຮອງ ປະທານ ໂດຍບໍ່ຍາກເຫົ່າໃດ.

ออกเรัดทาม :

ปีมึ่ง.....เข้มไปย่างปิกติ

ปีสอง.....ยังเข้มไปย่างหัมมะดา

ปีสาม...."เจ้ามาย" เพิ่มเหัมอ่าเธ้าเอ้าใจใส่ในอฐก ทาม "เพิ่ม" เหัมอ่าเธ้าเข้มโตตั้งโตติต่อ่า เธื่องคอามบ่ยุติหัม เพิ่มจิ่งแต่งตั้งให้เธ้าเข้มผู่อำมอยทามอิทยาลัยแห่งมึ่ง

แต่ก็ดีเอ้าไอ้เบื่องต้นหัมแล้อ คัมแม่นผู่ยิงแล้อ มัม หากมีสฐง "สอดแสด" มาเอ้าหูโลด

"บ่คอมมอบต่ำแพ่งนี้ให้ผู่ยิง !"

"ผู่ยิงใจอ่อมง่าย !"

"ผู่ยิงเข้มมายกะพ่อำมัมแล้อ !

และอื่น ๆ อิกหลายอัม

แต่เธ้าบ่หือฮา

ตั้งใจเธัดอฐก เพื่อลบคอามพิ่มปะมาด

ถือ่า คอามยุดติหัม ซื้บ่ได้ด้อยเงิม

ย้อม.....กิมอุดิมคะติตางเอ้า.... เธ้าจิ่งใหย่แต่กฐด เงิม บ่มี

เคียมีหลายเตื่อคิกัม ที่พ่แม่มักธฐมเอ้า "เงิม" มาหอัง ซักฐดที่เธ้าหองแหม เงิมบ่แม่มพ้อย หือแสมอื้มเมือ... เงิมที่

ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາພິດພັ້ພິດສົ່ນ ແຕ່ທຸກເທື່ອທີ່ຈະໃຈອ່ອນຮັບເອົາ ຄວາມ
ລະອາຍໃຈແລ່ນເຂົ້າມາຫາ ເຮົາຈຶ່ງຕອບຜູ່ທີ່ຈະມາຊ້ຳເຮົາວ່າ :

"ເຈົ້າກຳລັງຖູກຂ້ອຍ !"

ແຕ່ ! !

ເຮົາມີຈຸດອ່ອນຢູ່ນ້ອຍນຶ່ງ ຄື

"ຢ່ຳນເຈົ້ານາຍ ເກງໃຈລູກນ້ອງ !" ລາງເທື່ອບ່ກ້າຂັດຄຳສັ່ງ
"ອະທິບໍດີ" ຜູ່ເບ່ີ່ນນາຍ "ເພ່ີ່ນ" ສັ່ງນາໂລດ ບ່ແມ່ນສເມີໃຫ້ຮັບຫລິ ບ່
ລາງເທື່ອກໍປະຕິບັດໜ້ທີ່ລູກນ້ອງທີ່ດີ ແຕ່ຖ້າເທື່ອໃດຄັດຄ້ານຄຳສັ່ງ
ເພ່ີ່ນ ? ຕ້ອງມີເຮ່ືອງໂລດ ຖືກຢູ່ຫາງອ້ອນຕ່ຳງ ໆ ນາ ໆ

ຈົນວ່າ ຢາກລາອອກຈາກຕ່ຳແໜ່ງນີ ແລ້ວພີໄປໄກແສນໄກ...
ແຕ່ພ່ໍແມ່ເດ ? ໃຜຈະເບ່ີ່ງແຍງເພ່ີ່ນ ? ນ້ອງ ໆ ອີກກວ່າເດ່ີ່ງໂຫລເດ ?
ຈະຖ້ືມປະບ ?. ຄວາມຈຳເບ່ີ່ນຫລາຍເທື່ອ ເຮັດໃຫ້ແບ່ງວຽກ ສ່ອມນ່ຶ່ງ
ໃຫ້ຮອງຜູ່ອຳນວຍການ

ຕອນເຮົາຖືກເຊ່ີນໄປປະຊຸມຕ່າງປະເທດນ່ຶ່ງເດ່ືອນ ໄດ້ນອບ
ໜ້ທ່ີ່ນອບສິດແລະອຳນາດ ທັງໝົດໃຫ້ຮອງຜູ່ອຳນວຍການ

ກັບນາ....

ສ່ັງເກດເຫັນວ່າ ນິນັກຮຽນເຂ້ົ້າຕ່ີ່ນຫລາຍກວ່າເກ່ົ່າຜິດ ປົກຕ ິ
ຕ່ໍ່ນາ...

ທ່ານຜູ່ຮອງຂັບຣົດຄັນໃໝ່ອ່ຽນນາໂຮງຮຽນ "ຮວ້ັຍ ! ບ່ໍ

ແມ່ນເຂົາເອົາຊື່ເຮົາໄປຂາຍກິນແລ້ວບໍ ?" ໃຈເຮົາຄິດສົງສັຍ...

ບຸນປີໃໝ່....

ຖືກເຊີນໄປເປັ່ນກັມມະການໃຫ້ຄະແນນມາງງາມ ບ່ຮູ້ຈັກຜູ່ເຂ້າປະກວດຜູ່ໃດເລີຍ ແລະຖ້າຮູ້ຈັກກໍ່ຍຶດຖືອຸດົມການເກົ່າ ໃຫ້ຄະແນນດ້ວຍຄວາມຍຸຕິທັມ ໜ້າອາຍຕາງກັມມະການລາງຄົນ ທີ່ຢ້ານແຕ່ "ຄົນເພິ່ນ" ບ່ໄດ້ໃຫ້ຄະແນນແບບບ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມເໝາະສົມ ໜ້າເສັຽດາຍສາວນ້ອຍ ๆ ງາມ ๆ ຫລາຍຄົນ ທີ່ຕົກຮອບໄປຢ່າງເສັຽດາຍ

๑๙๗๔ ເປັ່ນປີແຫ່ງການຕື່ນຕົວຂອງເຫລົ່ານັກຮົມນັກສຶກສາ ຄວາມອົດທົນທີ່ເຄີຍມີມາລະເບີດແລ້ວ ທຸກຄົນພ້ອມພຽງກັນເອົ້ມຫາຄວາມຍຸຕິທັມ ເຮົາສມັຍສມູນຄວາມຄິດນິຕັມ໌ ແຕ່ເຮົາກໍ່ຖືກ "ລູກຫລົງ" ຢ່າງຫລີກລຽງບ່ໄດ້ "ລູກຫລົງ" ຈັ່ງໃດ ?

"ຖືກ "ພວກປະທ້ວງ" ເໝົາເອົາເຮົາເຂ້າກະຕ່າ ດຽວກັນກັບມາຍເຮົາ ຜູ່ຮອງເຮົາ ໃນເຣື່ອງກິນເງິນ ໃນເຣື່ອງ "ຖືກ" ໃນເຣື່ອງບ່ມີຄວາມຍຸຕິທັມ

ເຮົາເຂ້າພົບທ່ານເຈ້າແຂວງຜູ່ມີບັນຫາແບບດຽວກັນ ເພິ່ນເວ້າໃຫ້ກຳລັງໃຈວ່າ :

"ບ່ຕ້ອງຢ້ານ ໃນເມື່ອເຮົາບ່ຣິສຸດໃຈ ມັ່ນ່ຳເອົາເຈ້າອາດຈະເຂ້າໃຈເຮົາເອງ !"

ສ່ວນຍາແມ່ເຈ້າແຂວງເວ້າເປັ່ນປັ່ນຫາໃຫ້ຄິດວ່າ :

"ຊຶ່ມບ່ໄດ້ກິ່ມ ໜັ່ງບ່ໄດ້ມ່ັງກະດູກແຂວນຄໍ ."

....

ນ້ອງສາວໄດ້ຜົວ ເປັ່ນພໍ່ຄ້າໃຫຍ່ ເຮົາມອບໜ້າທີ່ເບິ່ງແຍງ
ຄອບຄົວ ໃຫ້ນ້ອງສາວ ເມື່ອໄດ້ກິ່ມໄປຮຽນຕ່ໍ່ຕ່າງປະເທດ ເຮົາຈຶ່ງອອກ
ຈາກໜ້າທີ່ຜູ່ອຳນວຍການ

.....

ດຽວນ້ີ....

ເຮົາມາຢູ່ໄກຈາກເມ່ືອງລາວແລ້ວ

ແຕ່....

ຢາກຝາກຄຳເວ້ົາກັບໄປວ່ າ ;

"ຜູ່ທ່ີເດ່ືນຂບວນ ຮ້ອງຫາຄວາມຍຸດຕິທັມທ່ັງຫລາຍ ໄປຮດ
ໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມຜູ່ທ່ີບ່ມ່ີຄວາມຜ່ິດດ້ອຍ !"

ສົ່ງ ທ້າຍ ທ້ອງ ສຸດ ທ້າຍ

ເຮື່ອງນີ້ໄດ້ເຄົ້ມາຈາກເຮື່ອງ ຂອງ ນັກປະພັນທີ່ມີຊື່ສຽງ ຈຸາວຕ່າງປະ ເທດຜູ່ນຶ່ງ ຂຽນໄວ້ຫລາຍສິບປີມາ ແລ້ວ, ຈຸີວິດຄົນນັ້ນຮູ້ຈັກແຕ່ຍ່າງ ໄປທາງຫນ້າ, ຍາດກັນຍ່າງແລະ ແລ່ນຈ່ວງກັນ, ເພື່ອພ້ວໄປຫາ ຄວາມສຸກຂອງຈຸີວິດ ອັນເປັ່ນເງົາ ພຽງນົ່ວ ໆ ບໍ່ຮູ້ຄັກວ່າແມ່ນອັນ ໃດແທ້. ປຣັຈຸຍາ່ຍ ໆ ເຕືອນໃຫ້ ເຮົາຮູ້ວ່າ ລາງເທື່ອກາມຢຸດນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາພົບພ້ ສິ່ງທີ່ຕົ້ນ ປາຄຸນາ ໄດ້ຄຶກກວ່າກາມແລ່ນຕັ້ງ ຫລາຍຕໍ່.

■ ມັລລິກາ ■

ດວງຕາເວັ້ນອ່ອາຍພາດລົງປ່າຍໄມ້ ແສງແດດອ່ອນໃນຍາມ
ໜາວ ສາດເຂົ້າສູ່ເດີ່ນບ້ານຂອງທິດໂສມາ ຊຶ່ງມີບໍ່ຣິເວນກວ້າງຂວາງ
ເຈົ້າຂອງເຮືອນຍ່າງຫລົບໄປຫລົບມາ ໃນລັກສນະໃຊ້ຄວາມຄິດຢ່າງໜັກ
ໃນທີ່ສຸດກໍຕັດສິນໃຈໄດ້ ຈຳເປັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງຊ້ີ່ດ່ີ່ມຂອງຈາມຂຸມຕາ ໄທ
ບ້ານດຽວກັນ ທີ່ເຄີຍໄດ້ຫາບຫາມກັນໄວ້ແລ້ວ

ຈາມຂຸມຕາ ເປ່ັ້ນຣາຊາທ່ີ່ດ່ີ່ມອ່ີກຜູ່ນ່ຶ່ງແຫ່ງພຣະຣາຊອາມາຈັ
ລາວ ເລົ່ໄດ້ຈັບຈອງບ່ຳດ່ົງພົ່ງໄພ ແລະທ່ີ່ງກວ້າງຫາມໄກໄວ້ສຸດຊ່ົ່ວ
ຕາ ໃນສມັຍທ່ີ່ເມ່ືອງລາວໄດ້ຮັບເອກຣາດໃໝ່ ໆ ເມ່ືອປະມານ ๘๐
ກວ່າປ່ີກ່ອນພຸ້ນ

ທິດໂສມາບ່ມ່ີຄວາມຂ້ອງຄາໃຄ ໆ ອ່ີກ ເລົ່ໝ່ົກເ່ີ່ມແລ້ວ
ກ່ຍ່າງຮອດເຮ່ືອນຈາມຂຸມຕາພ້ອມບາດ ເມ່ືອໄດ້ຖາມຂ່າວຄາວສຸກທຸກ
ຕາມທັມນຽມແລ້ວ ອ້ັຍທິດກ່ໍເ້ົ້າເຂ້ົ້າສູ່ຈຸດໝາຍປ່າຍທ່ີ່ງໂລດວ່າ

"ວ່າຈ່ັ່ງໃດເກາະ ດ່ິນທ່ີ່ເຈ້ົ້າສ່ີ່ນ່ີ່ມໃຫ້ຂ້ອຍອ້ັຍຈາມ"

"ກະສິ່ວ່າຈັ່ງໃດ ຂ້ອຍກໍ່ຕົກລົງຂາຍຕາມຣາຄາເກົ່າຫັ້ນແລ້ວ" ຈາມບຸນຕາຕອບຢ່າງອາຣົມເຢັ້ນ

"ຣາຄາເກົ່າທ່ໃດເກາະ" ອ້າຍຫິດທ່ຳທ່າຖາມ "ກະ ๔๔ ພັນຫັ້ນ ແຫລ້ວ ຂັ້ດພັ້ມສິ້ແພງຂ້ັ້ນຊັກໃຊ້ ຄັນບ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈ້ົາໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ຂ້ອຍບ່ຂາຍຊ້ຳ ດິນໃກ້ເມືອງແນວນ້ີ້ແຮ່ງເຢັ້ນຣາຄາ"

"ກະຮູ້ວ່າ, ອັນນ້ີ້ພັນຍັງເຢັ້ນບ່ຳເຢັ້ນດົງຢູ່"

"ກໍ່ຍ້ອນພັນເຢັ້ນດົງເຢັ້ນບ່ຳ ບ່ໍ່ຫັນໄດ້ຖາກຖາງຫັ້ນແລ້ວ ຂ້ອຍຈັ່ງສິ້ນ້ັ້ນໃຫ້ເຈ້ົາພຽງແຕ່ ๔๔ ພັນ ໃຫ້ເຈ້ົາແນມເບ່ິງດຸໄກຈົນສຸດ ແສງຕາ ຍ່າງໜ້ິດ້ັ້ກະບ່ໍ່ພັ້ນ ເງິນ ๔๔ ພັນຊ່ໍ້ັ້ມ້ີເຮ້ັດຫຍັງກໍ່ບ່ໍ່ໄດ້" ອ້າຍຈາມອະທິບາຍຕ້ືມ ອ້າຍຫິດຕົກລົງ ๔๔ ພັນ ຈາມບຸນຕາບ່ຍ່ອມຂາຍ, ເລ້ົາຫລຸດໄດ້ຍ່ໍ້າງຕ່ຳພຽງຮອດ ๕๐ ພັນເທ່ົານ້ັ້ນ

ຫິດໂສພາໃຊ້ຄວາມຄ໊ິດຍ່ໍ້າງໜ້ັກ ເສ້ັຽດາຍໜ້ໍ້າດິນອັນກວ້ໍ້າງໄກ ຈຸ່ໍ້ງເຢັ້ນຊຸ້ມຍາກອນທ່ີ່ຈະມ້ີຣາຄາແພງຍ່ິ້ງໃນອະນາຄ໊ິດ ເມ້ືອງລາວ ນ້ັ້ຈະຂຍ້ັ້ບຂຍາຍ ຈະເຣ້ີມກ້ໍ້າວໜ້ໍ້າຍ່ໍ້ິ້ງຂ້ັ້ນ, ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຂ້ັ້ຖ້ືອັນເຢັ້ນໝູ່່ເພ້ືອນກ້ັບຄວາມໂລບມ້ັ້ກໂລພາ ການ້ທ່ີ່ຈະຈ້ົກເງິນອອກມ້ັ້ຈ່ໍ້າຍ ບ້ັ້ດດຽວ ๕๐ ພັນນ້ັ້ນ ຫິດໂສພາບ່ເຄ້ີຍເຮ້ັດເລ້ີຍ

"ເຖ້ິງແນວໃດກໍ່ຕ້ອງຕ່ໍ້ານ້ັ້ລອງເບ່ິງຫວ່ໍ້າງ ๔๗ ພັນ ລ້ົາງເທ້ືອ ອ້າຍຈາມຈະຕ້ົກລົງຂ້ັ້ນໃຫ້ ໄດ້ເງິນໄວ້ສ້ີ່ພັນບ່ແມ່ນຂອງໜ້ັ້ອຍ" ອ້າຍຫິດຄ໊ິດໃນໃຈ ຕາມວ້ິສ້ັຍຄົນຮ່ັ້ງມ້ີຫ້ັ້ງຫລາຍ

"เอ๊าแมอมี้สา ข้อยอ่ำมำเจ้า ๔๏ พัน สิได้บ่ ?"

"หลุด ๕๐ พันแม่นบ่ได้เดัดขาด" จามขุมตาตอบย่าง หุดพิด แล้วเอ้าโบ้งออกไปอ่า

"ยากหลาย, ข้อยให้เจ้าล้า ๆ เอ๊าบ่ ?"

"อ่าจั่งใดเภาะ" ทิดโสมาถามย่างบ่เชื่อหูโตเอง

"เอ้าใพ่ดุข้อยฟั่งบ่ดัท" อ้ายจามตอบอ่า

"ข้อยให้เจ้าล้า ๆ แต่เจ้าต้องสัมยากับข้อย เธ๊ามา สัมยากัม" ทิดโสมาบ่ต้องใช้ความคิดหลาย เพาะสิ่งได้มาล้าๆ มั้ม เบิ่นเธื่องที่อ้ายทิดมักหลาย และมักมาตลอดชีวิดของเล๊า เล๊ามิติมมิ๊ และตั้งโตได้ย่างขี้ดจุขัมมี้ ก่อ้อมสิ่งที่ได้มาล้า ๆ เบิ่นส่อมหลาย อ้ายทิดฟ้าอถามจามขุมตาอ่า "สัมยาอ่าจั่งใด เภาะ ข้อยยอมให้สัมยาทุกย่าง เจ้าสิสัมยาอ่าจั่งใด ?" จามขุมตาค่อยเอ้าด้อยอาธิมเย็นอ่า

"เธ๊ามาสัมยากัมอ่า ข้อยยอมติกลิ้งยิกดิมหั้งเผิดให้เจ้า โดยเจ้าต้องติกลิ้งย่างออกจากจุดหมาย ตั้งแต่ตาเอ้มข้ม แล้วให้กับดิมมาเถิงจุดตั้งต้มออกย่าง ก่อมตาเอ้มติกดิม"

ทิดโสมาป๋มมิด ตั้งอิกตั้งใจฟั่ง แต่ก่อยังบ่เอ้าใจ จั่งถามซ้ำอ่า

"ข้อยบ่เอ้าใจ เอ้าใพ่เบิ่ง" จามขุมตาอะทิบายต๋ม อิกอ่า

"เธามาสัมยากันเอาโพมพ่อยนี้" เลาชุมีไปหาโพมใหย่ หางตาเอันติกบ่ไกจากคันทังสองปีมยู่

"เบ่มจุดตังต้น มอมพ่อเอันอ้น ให้เจ้าออกย่างโลด เจ้าสีย่างเอาดินกอ้างยาวท่ใดกได้ แต่มีสัมยาว่า เจ้าจะต้องหลิบคืนมาให้ธอดโพมพ่อยนีก่อนตาเอันติกดิน, ถ้าเจ้าย่างมาบ่ธอดโพมพ่อยนีก่อนตาเอันติกดินแล้ว ดินที่เจ้าย่างมานั้น ข้อยบ่ให้เจ้าจักหลา แปว่าเจ้าย่างเมื่อยลา ๆ แต่ถ้าเจ้าย่างมาธอดโพมก่อนตาเอันติกดิน ดินที่เจ้าย่างมาทังผืดนั้น จะมีจักเสันจักหลา กอ้างยาวท่ใด ข้อยจะยกให้เบ่มกันมะสีดของเจ้าเผืด โดยเจ้าบ่ต้องจุแม่มแต่กบดูอ ข้อยสีเอันสัมยาให้เจ้าย่างมีหลักมีถานคักแม่ เจ้าเข้าใจบ่ ?"

ทีดโสพาตาลุกด้อยความเข้าใจ สัมยาง่ายเกินกว่าที่เลาคีดไว้, เลาติกลังโลด

"เอาเบ่มอันติกลัง, มือ่นสีลังมี (ลังตีน) ได้โลดเขาะ"

"ได้โลดข้อยบ่มีหยังขัดข้อง ขอให้เจ้ากรูมโตให้พ้อมกเบ่มพ่ มือ่นเธามาพ้กันที่โพมพ่อยนี ก่อนตาเอันอ้น"

รุ่งเช้าของมื้ใพ่ ก่อนตาเอันจุอ้นหอ่ดของบพ้า คู่สัมยาทังสอง แลพะยามอีกสองคืน กพาทันมาปีมยู่โพมใหย่อันเบ่มจุดพาย ในตาดินของจานขุนตา แล้วอ้ายจานก่เอ้าอ้นด้อยสรูงพักแพ้นว่า

"ນໍ້ຕາເວັນໂປໂລຂຶ້ນມາ ກໍໃຫ້ເຈົ້າຕັ້ງຕົ້ນຍ່າງອອກຈາກບ່ອນ ນີ້ໂລດ ເຈົ້າຢາກໄດ້ດິນພ້ອຍຫລາຍທ່ໃດກໍຕາມໃຈເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຢ່າ ລືມສັນຍາ ຕ້ອງຫລົບຄືນມາໃຫ້ເຖິງບ່ອນທີ່ເຮົາຢືນຢູ່ນີ້ ກ່ອນຕາເວັນ ສິຕົກດິນໃນມື້ນີ້"

ທິດໂສພາອຶນນ້ຳລາຍດ້ວຍຄວາມກະຫາຍ ເລົາກຽມພ້ອມ ແລ້ວໂດຍບ່ຕ້ອງເຕືອນ ສັ່ງຂາສັ້ນ. ເກີບຜ້າໃບ, ແມວ່ໂປ້, ເຄື່ອງ ກິນງາຍ, ຜ້າໂຕ້, ກອກຢາ, ກັບໄຟ ແລະນ້ຳ

"ຕົກລົງ" ລາວຕອບດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ

ຂ້ຕາເວັນຈັບຍອດໄມ້ປາຍຫ່ງ ຍັງອົກບ່ດົນດວງຕາເວັນຂອງ ມ້ໃໝ່ ກໍຈະປະໂລຂຶ້ນມາເພ້ືອຂອບນ້ຳ ຫັມມະຊາດຕ່າງ ໆ ພວມຕື່ນ ຂ້ນຮັບແສງທອງຂອງມ້ໃໝ່ ໄກ່ບ່ຳລາງໂຕກ໋ຍັງຂັນຊ້ນຢູ່ກາງດົງໃຫຍ່ ຂນະນ້ນດວງຕາເວັນໄດ້ຄ່ອຍ ໆ ເຄ່ືອນສູ່ຂອບນ້ຳ ຈາມຫຸມຕາຮ້ອງ ຂ້ນວ່າ

"ໄດ້ເວລາແລ້ວ" ພ້ອມກັບຈັບໄມ້ຟາດກະໂລ່ງຂາດນ່ຶງ ເບ່ີນ ສັນຍາບອກໃຫ້ອ້າຍຫ໋ດອອກຍ່າງ

ທິດໂສພາຈ້ຢູ່ແລ້ວກໍພ້ຳວລົງຈາກໂພນ ຕັ້ງໜ້າໄປທາງທິດຕາ ເວັນອອກ ເລົາຕັ້ງໃຈຈະຍ່າງໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທ່ສຸດ ເທ່ົາທ່ເຫ່ືອແຮງຂອງ ເລົາຈະອຳນວຍໃຫ້ ໃນສັນຍາບ່ໄດ້ກຳໜົດໄວ້ວ່າບ່ໃຫ້ແລ່ນ ດັ່ງນ້ນ, ໃນລາງບ່ອນທ່ີບ່ແມ່ນດົງແມ່ນບ່ຳເບ່ີນຫ່ງເບ່ີນຫາມ ເລົາກໍແລ່ນຊ ຳ

ລຽບເລາະຕີວົງກວ້າງອອກໄປເລື້ອຍ ๆ ລາງບ່ອນລາວໄດ້ສວຍໂອກາດ ກົ້ມລົງກອບດິນຂຶ້ນມາເບິ່ງ ຊຶ່ງມັນກໍມີລັກສນະດຳຊຸ່ມ ເໝາະສົມແກ່ການປູກຜັ່ງຫລາຍທີ່ສຸດ ຄວາມໂລບໄດ້ເພີ່ມທະວີຍິ່ງຂຶ້ນ ເໝືອນມ້າມັນຕ້ອງໄຟ ເລົ່ຍ່າງຕີວົງກວ້າງອອກໄປເລື້ອຍ ๆ ເລົ່ຍ່າງໄປກົ້ມໄປດູດຢ່າໄປ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງພັກເຊົ່າເອົ່າແຮງເລີຍ ຄືດັ່ງງົວແກ່ກອງມທີ່ຖືກຄົ້ມຂັບຂະມາບ ໃຫ້ຍ່າງໄປໃນຂນະທີ່ຫຍ້າຍັງເຕັ້ມປາກຢູ່ ຖ້າພັກເຊົ່າພ້ອຍດຽວ ເລົ່ຄິດວ່າຈະເສັ້ຍດິນໄປຕັ້ງສິບເສັ້ນ, ດິນສິບເສັ້ນໝາຍເຖິງເງິນເຢ່ັ້ນລ້ານ ๆ

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອດວງຕາເວັນບ່າຍລົງ ທິດໂສໝາກໍຍ່າງມາໄດ້ໄກສຸດໂຍດ ເຢ່ັ້ນການຍ່າງທົ້ນໄດ້ຍ່າງໜ້າອັສຈັນ ເໝາະເຢ່ັ້ນການຍ່າງທີ່ມີຄວາມໂລບຊຸກຍູ້ຢູ່ທາງເບ້ືອງຫລັງ ເລົ່ຍ່າງໄປເລົ່ແລ່ນໄປ ຮອດບ່ອນໃດກໍເອົ່າຫລັກບໍ່ກໄວ້ເຢ່ັ້ນຣະຍະ ๆ ຕລອດເສັ້ນທາງ

ພໍ່ຕາເວັນບ່າຍລົງພາດປ່າຍໄມ້ ທິດໂສໝາກໍມ່າສະເດືອກຮູ້ວ່າໂຕເອງໄດ້ຍ່າງມາໄກ ເທ່ົ່າທີ່ເຮ່ືອແຮງຂອງມະນຸດຈ່ຳທ່ງ ຈະຍ່າງໄດ້ເກ່ັ້ງທີ່ສຸດແລ້ວ ເລົ່ຍ່າງຕີວົງຕ່າວຫລົບຄືນ ເພ່ືອຈະແລ່ນເຂ້ົ່າສູ່ຈຸດນັດໝາຍກ່ອນຕາເວັນຈະຕົກດິນຕາມສັນຍາ ແຕ່ເມ່ືອຍິ່ງແລ່ນ ๆ ໄປກໍຍັງພົບພ້ແຕ່ດິນດຳນ້ຳຊຸ່ມກວ້ງສຸດແສງຕາ ເລົ່ກອບຂ້ົດິນຂຶ້ນມາເບ່ິງອີກ ມັນເໝາະທ່ີຈະລົງເຂ້ົ່າໄຮ່ໃສ່ເຂ້ົ່າມາຍ່ງດີທ່ີສຸດ ຫ້ົວໃຈຂອງເລົ່ກໍໂພ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມໂລບ ຄວາມຮູ້ສ້ຶກຂອງເລົ່ກໍ້ມ້ຶດຈູບລົງຊ່ົ່ວຣະຍະນ່ຶ່ງ ເລົ່ລ້ືມສັນຍາ ແລະຍ່າງຕີວົງກວ້ງອອກໄປອ້ີກເພ່ືອຄອບຄອງ

ໜ້າດິນໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ຈຶ່ງເລົ່າຄິດວ່າຈະຫາໂອກາດອັນດີເລີດແນວ
ນີ້ບໍ່ໄດ້ອີກຈົ່ວຊີວິດອັນສັ້ນຂອງເລົ່າ ຍິ່ງແລ່ນໄປກໍຍິ່ງພົບແຕ່ດິນດຳນ້ຳ
ຊຸ່ມ ຄວາມໂລບກໍຍິ່ງມຸ່ງຂຶ້ນ ດັ່ງໄຟຖືກສາດດ້ວຍນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ

ດວງຕາເວັນສີແດງຄ້ອຍລັບປ່າຍໄມ້ລົ່ງໄປຫລາຍແລ້ວ ທິດ
ໂສໝາສະດຸ້ງສຳນຶກໄດ້ເຖິງສັນຍາ ກໍພ້ຳວ່ອງຫລົບແລ່ນຕັ້ງໜ້າເຂ້ົາສູ່
ຈຸດໝາຍ ຈຶ່ງເປັ່ນຣະຍະທາງໄກສຸດໂຍດ ເລົ່າອິດເມື່ອຍເຫລືອທີ່ຈະທົນ
ທານໄດ້ ຂາທັງສອງຈຶ່ງແຂັງດັ່ງລຳໄມ້ແລະແດງດ້ວຍເລືອດ ໄດ້ຫລຽ
ຫ້ວສັ່ງຂານອັນສັ່ນສະທ້ານດັ່ງໄຮ້ຈັບ ເຂ້ົາສູ່ປ່າຍທາງອັນມືດມົວເກືອບ
ຈະແນມບ່ໍເຫັນ ຜົນທີ່ສຸດເລົ່າກໍ່ມາຮອດຕົ້ນໂໝນໃຫຍ່ ອັນເປັ່ນຈຸດມັດ
ໝາຍໄດ້ພໍດີກັບດວງຕາເວັນລັບຂອບພ້ຳ ແລະແລ້ວເລົ່າກໍຂາດໃຈຕາຍ
ຢູ່ກັບບ່ອນ ນອນຢຽດຢູ່ຕົ້ນໂໝນໃຫຍ່ດ້ວຍໜ່ວຍຕາຍັງມືນຢູ່ທັງສອງ
ກ້ຳ ມືຂ້າງນຶ່ງຫຍຸມດິນຢູ່

ຈາມຫຸນຕາກັບມະຍາມອີກສອງຄົນ ຈົ່ມຂຶ້ນເກືອບພ້ອມກັນວ່າ
“ອະນິດຈາ ອະຕະສັງດາຣາ” ແລ້ວອ້າຍຈາມກໍຍ່າງລົ່ງຈາກໂໝນ ເອົ
ສຽມມ້ວຍສັກໄວ້ເທິງຫົວສົບ ພ້ອມກັບເວ້ົາວ່າ

“ອ້າຍຕິດເອີ້ຍ ຂ້ອຍອຸ່ດຕົນເຈ້ົາ, ເຈ້ົາມາເຖິງຈຸດໝາຍໄດ້
ພໍດີກັບຕາເວັນຕົກດິນ, ແຕ່ເຈ້ົາກໍ່ມາຕາຍສ່ານ ໆ ທີ່ຈະໄດ້ດິນທີ່ເຈ້ົາ
ຢ່າງເອົາມັນ, ເຖິງຢ່າງໃດຂ້ອຍກໍດີໃຈໃຫ້ເຈ້ົາຢູ່ດອກ ທາງກ້ວ່ງສອກ
ປ່າຍ ທາງຍາວຫລາເດ່ົ່ງ ມ່ລະຕິ່ສ່ານ ສຳລັບຝັ່ງສົບຕົວເອງ ■

พุทธัมมะพาสิก

ไตรพากย์

(ปาลิ – ลาว – อังกิด)

ปาลิ : มะ จาตุ มะ จะ นะอิสสะติ มะ เจตะระติ อิจฉะติ
เอกันตัง นินทิโต โปโส เอกันตังวา ปะสังสิโต.

ลาว : ค้นที่ถืกเอ๋าติ หลิได้รับแต่สๅระเสิม แต่ย่างด฽อ
บ่มีทั้งในอะดิด บ่ดจุบัน และอะมาค้ด.

อังกิด : There never was, and never will be, nor in the present is there found a person blamed exclusively, nor yet one wholly praised,

จากคัมภี พระทัมมะปิด.

๏ๅๅ
จับ
แตก

● ป. จุมละมุมตรี ●

● ๏ยๆจันแตกมาแล้ว สิบสี่เที่ย

● ปอักสาดจะอุ้ยอิกหลิบ ?

ลาวเธ้าได้รับเอกราชมาแล้ว ชาวกอ่าปี ถ้าปฐบใส่อายุของคิม ก็เข่ิมข่าวเข่ิมสาว เธ้า, มัน ลางคิม ก็ออกแม่แฮ่ลูกไปหลายคิมแล้ว มะคอมอฐงจันได้รับการแต่งตั๋งเข่ิมมะคอมหลวงของลาว โดยบั่งไว้ในกิดพายธัฐหัมมะนูม ยู่ในมาตธา ม่ง ย่างสง่าผ่าเผิย ผู้คิมอาสัยยู่สะเพาะเขดเทสบามอฐงจัน เอลาม้ มีปะมานสองสามแสนคิม ทุกเม่ือมีการฉัดแย่งกันทางด้านการเมือง อฐงจันมักต่ิมยุบเข่ิมปะจำ และในท่ีสุดก็แตกฉะแตกฉายไปตามธะยฐบ

ความจิง อฐงจันบ่ได้แตกพ่ีไปทางใดดอก ยังยู่เข่ิมต๊อเม่ืองของอฐงจันเข่ิมปักติ ย่างหลาย ข๊ดินมุ่มเข่ิมบางส่วมท่ีเธัดการตลอดเธ่ือมชานของปะชาชุ่ม ดับอายย้อมไฟเผ่า แต่ผู้คิมยู่ในมะคอมอฐงจัน มากันแตกต่ิมสะลุพุ่ายพ่ีตาย ย้อมก็มสฐงลูกแตกสฐงป่ืมบ่ได้ ตามปะวัดสาดผ่ามมาจิมเถิงปัดจุ

ขัม ผ้ดิมพากัมแตกต็นมีอู่ ๑๔ เท็อ พ่สะธูบได้ดั่งนี้

๑. เมื่อมีกามย้ายมะดอมหลวงมาอู่มะดอมอฐงจัม ในปี พ.ส. ๘๑๐ม้ (ค.ส. ๑๔๗๐) แล้วในปี พ.ส. ๘๑๐๔ (ค.ส. ๑๔๗๘) พะม้าได้ยิกทับมาติมะดอมอฐงจัม ในสมัยแผ่มดิมพระเจ้าไชุเสดถา ขมะที่พะม้าได้ยิกกองทับมาตินั้น พระเจ้าไชุเสดถาพ้อมด้อยมายทะหาม กับมายกองทั้งหลาย ได้ยิกทับไปทำบุมสลองพระกาดเมืองพองหาม กางมะดอมอฐงจัม แม่มพระมะหาอุปราช อ่ระอ็งโส เข็มผู่รักสาเมืองแทม ข้าเสิกได้เฮ้ามาจู่โจมตีย่างบ่ร้สึกตัว สามาดยึดเอ็ามะดอมอฐงจัม พ้อมกับจับเอ็ามะหาอุปราชไป กอาดเอ็าชุบสีมและสมิมทำมันไปสู่เมืองพะม้า เมื่อพระเจ้าไชุเสดถาร้ข่าวเสิก กำได้ยิกทับมา แต่ผะกิดว่า พอกพะม้าได้ถอยพ้ออกจากดิมแดมล้านช้างไปแล้ว.

๘. พะม้าได้ยิกกองทับใหย่มาโจมตีอฐงจัม เข็มเท็อที่สอง เมื่อ พ.ส. ๘๑๑ม้ (ค.ส. ๑๔๗๐) ค็ลุมหลังที่พะม้าติทุงสีอะยุทะยาแตก และติกไปเข็มของพะม้าแล้วมัน ยังเหลือแต่ทุงสีสัตมาดมะทุดล้านช้างอฐงจัม ยังเข็มมะหามะดอมอีสระอู่ พะม้าจึ่งได้ยิกทับมาติ หอังจะมาปาบทุงอฐงจัมให้อู่ใต้อำมาดจึ่งได้เทมพิม ซึ่งมี ไท ลาว มอม.

เมื่อพระเจ้าไชุเสดถาร้ข่าวเสิก อันเข็มเสิกใหย่ บ่มี

ເສິກຄັ້ງໃດທຽບເທົ່າໄດ້ ເພາະອ່ານະມ້າໄດ້ໃຊ້ກຳລັງພົນເຖິງ ๔ ຊາດ ທຽບອັຕຣາເສິກ ๔ ຕໍ່ ๑ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າໄຊເສດຖາຈຶ່ງ ໄດ້ຕຽມການຕໍ່ສູ້ ເຣັດເສິກກັບພະມ້າແບບກອງໂຈມ ພຣະອົງທົ່ງສັ່ງ ໃຫ້ອົພຍົບປະຊາຣາສດອນ ເອົາຊັພສົມບັດໄປເຊື່ອງໄວ້ຕາມບ່າ ພ້ອມ ກັບຈັດແບ່ງກຳລັງກອງທັບເປັ່ນໝວດໝູ່ ສຳລັບເປັ່ນກອງໂຈມຕີພະມ້າ ບ່ອຍໃຫ້ນະຄອນອຽງຈັນເປັ່ນເມືອງເປີດໃຫ້ພະມ້າເຂົ້າມາໄດ້ຢ່າງສະບາຍ

ຝ່າຍພະມ້າເຫັນວ່າ ຂຶ້ນຢູ່ໃນດິນແດນອຽງຈັນຕໍ່ໄປອີກ ມໍ່ເຖິງ ຣະດູຝົນແລ້ວຈະລຳບາກ ກອງທັບພະມ້າຈຶ່ງໄດ້ຖອຍອອກຈາກນະຄອນ ອຽງຈັນ ກັບຄືນໄປຍັງທຸກທິສາວະດີ ນັບວ່າອຽງຈັນຖືກພະມ້າໂຈມຕີ ຄັ້ງນີ້ ຫ່າງຈາກເທື່ອກ່ອນພຽງແປດປີເທົ່ານັ້ນ

ม. ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄຊເສດຖາສະເດັດເຖິງສອັນມະຄົດ ໃນປີ ພ.ສ. ๘๑๑๔ (ค ส. ๑๔๗๑) ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າສຸຣິນ ທ່ວາງພ້ຳ ແມ່ທັບໃຫຍ່ ຜູ້ເປັ່ນໄອຍິກາຂອງພຣະເຈົ້າພໍ່ແກ້ວ ພໍ່ກຸມານ ໄອຣົດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄຊເສດຖາ ໄດ້ຂຶ້ນເປັ່ນກະສັດປົກຄອງອຽງຈັນ ສືບຕໍ່ມາ ຈົນເຖິງ พ.ส. ๘๑๑๘ (ค.ส. ๑๔๗๔) ພະມ້າໄດ້ຍົກທັບມາຕີເອົາກຸງ ສີສັตนาคนะหุตอีก ดาวมีพะม้าหวังจะตีเอาลาวเป็นหัวเมืองขึ้น ให้ได้ จึ่งได้เอาพระมะหาอุปราช อ๋องโส ขึ่งพะม้าได้จับไป ตั้งแต่ปี พ.ส. ๘๑๑๔ มันมาพ้อม เพื่อจะให้พระเจ้ามะหาอุป ราชครองแผ่นดินอยู่งจันต่ไป พระเจ้าแสงสุริมทว่างพ้ำ ได้กะ

ຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ກັບພະມ້າຢ່າງສາມາດ ຕາມແບບແຜນຣິບເສິກ "ກອງໂຈມ" ຕາມແບບແຜນພຣະເຈົ້າໄຊເສດຖາ ແຕ່ປາກົດວ່າ ບໍ່ອາດສູ້ພະມ້າຢູ່ນັ້ນເອງ ເພາະລາວເກີດແຕກແຍກກັນເອງ ບໍ່ມີຄວາມສາມັກຄີກັນ ໃນທີ່ສຸດ ອຽງຈັນກໍໄດ້ເສັຽໃຫ້ແກ່ພະມ້າໃນປີດຽວກັນ ສ່ວນພຣະເຈົ້າແສງສຸຣິນຫວ່າງພ້ຳ ເມື່ອສູ້ບໍ່ໄດ້ກໍຍອມເຂົ້າມອບຕົວໃຫ້ແກ່ມະຫາອຸປຣາຊ ແລະຖືກສົ່ງໄປຍັງເມືອງພະມ້າ ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າແສງສຸຣິນ ຫວ່າງພ້ຳກໍຖືກສົ່ງມາເປັ່ນກະສັດພະລວນອຽງຈັນອີກ (ເມື່ອພຣະມະຫາອຸປຣາຊ ສວັນມະຄົດ ເຮືອລົ້ມທີ່ລຳນ້ຳຂອງ ເມື່ອປີ ພ.ສ. ๘๑๘๘)

๔. ນັບຕັ້ງແຕ່ອຽງຈັນໄດ້ເສັຽເອກຣາດ ຕົກເປັ່ນເມືອງຂຶ້ນຂອງພະມ້າໃນປີ ພ.ສ. ๘๑๑๗ ແລະໄດ້ປະກາດເປັ່ນເອກຣາຊໃນປີ ພ.ສ. ๘๑๓๔ ໂຮມເວລາທີ່ອຽງຈັນຕົກຢູ່ໃນອຳນາດເປັ່ນເມືອງຂຶ້ນຂອງພະມ້າເປັ່ນເວລາ ๑๗ ປີ ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ ຖ້ຳມີອຽງຈັນເປັ່ນນະຄອນຫລວງ ໄດ້ເປັ່ນອານາຈັກອິສຣະດຳຣົງເປັ່ນເອກຣາຊສືບຕໍ່ໆ ກັນມາ ແຕ່ກໍໄດ້ມີການອຸ້ມອາຍພາຍໃນ ສະເໝາະການຍາດອຳນາດກັນເປັ່ນໃຫຍ່ ປີແຫ່ງການຂ້ຳພ້ຳລັ້ນແທງຣະຫວ່າງລາວຕໍ່ລາວ ຕລອດມາຈົນເຖິງ ພ.ສ. ๘๑๗๐-๘๘ນ້ຳ ໃນແຜ່ນດິນສົມເດັດພຣະເຈົ້າສຸຣິຍະວົງສາ ທັມມິກຣາຊ ຣາຊອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງຮົ່ມຂາວ ໄດ້ມີຄວາມສງົບ ແລະໄດ້ຈະເຣີນກ້າວໜ້າທີ່ສຸດຂອງລາວກ່ອນຈະສູນເສັຽເອກຣາຊ

ຕລອດເວລາ ๕๗ ປີ ຂອງຣາຊການພຣະເຈົ້າສຸຣິຍະວົງສາ

ທັມມິກຣາຊ ອາມາຈັກລ້ານຊ້າງ ໄດ້ຈະເຣີນເຖິງຂີດສຸດ ແຕ່ພໍໝົດ ຣາຊການແລ້ວ ບ້ານເມືອງກໍເກີດການອຸ້ມອາຍຍາດອຳນາດກັນອີກ ເລີ້ມ ຕົ້ນພະຍາອຽງຈັນເຢັ້ນກະບົດ ເຈົ້າອົ່ງຫລໍ່ປາບພະຍາອຽງຈັນ ເຈົ້ານັນ ທະຣາຊຍາດແຍ່ງຣາຊສົມບັດຈາກເຈົ້າອົ່ງຫລໍ່ ແລະເຈົ້າໄຊອົ່ງເອ້ ກໍຍາດ ແຍ່ງຈາກພຣະເຈົ້ານັນທະຣາຊອີກ ເຈົ້າກົ່ງກິສຣາຊຍົກທັບມາປາບເຈົ້າ ໄຊອົ່ງເອ້

ໃນທີ່ສຸດຣາຊອາມາຈັກລາວກໍ່ການເກີດແຕກແຍກກັນ ເຢັ້ນ ຣັຖອິສຣະເຖິງສາມຣັຖ ໃນປີ ພ.ສ. ๒๔๕๐ ຕໍ່ມາໃນປີ ພ.ສ. ๒๓๘๐ ກອງທັບໄທໄດ້ຍົກກອງທັບໃຫຍ່ມາຕີນະຄອນຈຳປາສັກ ແລະຍົກມາຕີ ອຽງຈັນ ນັບວ່າອຽງຈັນແຕກເຢັ້ນຄັ້ງທີ່ສີ່

๕. ເມື່ອໄດ້ຕົກເຢັ້ນປະເທສຣາຊໄທໃນປີ ພ.ສ. ๒๓๘๐ ແລ້ວ ໄດ້ມີເຈົ້າແຜ່ນດິນສືບຕໍ່ມາໃນຖານະເຢັ້ນປະເທສຣາຊອີກຄື ພຣະ ເຈົ້ານັນທະເສນ ພົມລາວ (ພ.ສ. ๒๓๑๕) ພຣະເຈົ້າອິນທະວົງ (ພ.ສ. ๒๓๓๔) ເມື່ອພຣະເຈົ້າອິນທະວົງ ສວັນມະຄົດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າອະນຸວົງ ກໍເຢັ້ນພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຄອງສືບຕໍ່ມາ ພ.ສ. ๒๓๔๒–๒๓๗๐ ເຈົ້າອະ ນຸວົງມີຄວາມເຢັ້ນມັກຊາດນິຍົມຍ່າງແຮງກ້າ ໄດ້ທຳການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດລາວ ໃຫ້ຫລຸດພົ້ນຈາກການເຢັ້ນປະເທສຣາຊຂອງໄທ ເຢັ້ນເວລາມານເຖິງ ສອງປີ ແຕ່ກໍສູ້ບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງໄດ້ສູນເສັຽນະຄອນອຽງຈັນ ເຢັ້ນອັນວ່າ ອຽງ ຈັນແຕກອີກເຢັ້ນເທື່ອທີ່ຫ້າ

ฝ. ສຳຫລັບອຽງຈັນແຕກເຫື່ອທີ່ຫົກນີ້ ແມ່ນຫລັງຈາກພວກ ທ້ ຈຶ່ງຫວັງຈະຍຶດເອົາດິນແດນລາວໄວ້ເປັ່ນທີ່ຄອບຄອງ ມະຄອນອຽງ ຈັນຈຶ່ງກັບຄືນມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນມາອີກ ຈົນເຖິງ ພ.ສ. ๘๔ມີຝ ຣັຖບານ ສະຍາມຍອມຍົກດິນແດນຝັ່ງຊ້າຍແມ່ນ້ຳຂອງ ຈຶ່ງເປັ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງອາ ນາຈັກລ້ານຊ້າງ ຈຶ່ງຕົກໄປເປັ່ນເມືອງປະເທສຣາຊຂຶ້ນກັບສະຍາມແຕ່ປີ ພ.ສ. ๘ມີ๘๐ ນັ້ນໃຫ້ແກ່ຝຣັ່ງເສດ

ຊາວລາວຜູ້ຮັກຄວາມສງົບເປັ່ນຊີວິດຈິດໃຈ ແລະບ່ໍ່ໃຈຢູ່ໃຕ້ ບັງຄັບຫລືໃຕ້ຄວາມປົກຄອງຂອງຝຣັ່ງເສດ ກໍ່ພາກັນອົພຍົບໜີຈາກອຽງ ຈັນ ອົພຍົບໄປຢູ່ຝັ່ງຂວາແມ່ນ້ຳຂອງ ຈຶ່ງຝຣັ່ງເສດເອງກໍ່ໄດ້ພຍາຍາມ ສືບຫາເຈົ້ານະຄອນອຽງຈັນ ແຕ່ບ່ໍ່ເຊື່ອສາຍເຈົ້າອະນຸວົງຜູ້ໃດຍອມມາ ເປັ່ນເຈົ້າຄອງນະຄອນອຽງຈັນ ໃນຄວາມອຸປຖັມຄ້ຳຊູຂອງຝຣັ່ງເສດ ເລີຍ ຈຶ່ງນັບວ່າ ອຽງຈັນແຕກເຫື່ອທີ່ຫົກ ອັນເປັ່ນຄັ້ງທີ່ຣັຖບານສຍາມ ໄດ້ມອບດິນແດນຝັ່ງຊ້າຍແມ່ນ້ຳໃຫ້ແກ່ຝຣັ່ງເສດດັ່ງກ່າວ

ฎ. ເມື່ອຝຣັ່ງເສດໄດ້ເຂ້ົາປົກຄອງອຽງຈັນແລ້ວ ໂດຍຖືວ່າ ຝຣັ່ງເສດໄດ້ປົກຄອງລາວຕັ້ງແຕ່ ພ.ສ. ๘๔ມີຝ–๘๔ຫ ຈຶ່ງເປັ່ນປີທີ່ ຍີ່ປຸ່ນໄດ້ເຂ້ົາຍຶດເອົານະຄອນອຽງຈັນຈາກຝຣັ່ງເສດ ສ່ວນພວກຝຣັ່ງ ເສດນັ້ນໄດ້ໜີໄປຢູ່ປ່ໍາ ພ້ອມກັບຂົນເອົາຊັບສິ່ງຂອງໄປນຳ ຈຶ່ງຖືໄດ້ວ່າ ນະຄອນອຽງຈັນແຕກເປັ່ນເຫື່ອທີ່ເຈັດ

ฐ. ໃນປີ ພ.ສ. ๘๔ຫ ຫລັງຈາກຍີ່ປຸ່ນໄດ້ຍຶດຄອງອຳນາດ

จากฝรั่งแล้ว ยี่ปุ่นก็มีอำนาดเข้มใหย่ในมะคอมอฐงจัม และคอบคุมดินแดนลาอทั้งหมด ต่มาในปี พ.ส. ๘๔๒๒ ยี่ปุ่นได้ปาอุยให้แก่ฝ่ายสัมพันทะมิด ยี่ปุ่นจึ่งได้อิพยับพื่อออกจากอฐงจัมเข้มอันอ่า อฐงจันแตกเข้มเท็อที่แปด แต่ก็มับว่าโอกดีสำลับอาอลาอ คือมะคอมอฐงจันมั้น แตกเท็อที่เจัดและเท็อที่แปดมั้น เข้มกามแตกของฝรั่งเสดและยี่ปุ่น

๗. หลังจากยี่ปุ่นได้อิพยับไปจากดินลาอ พอกเร็าก็ได้ปกคองกันเอง ก้อมโรมเอ้าดินแดนทุกส่อมเข้ามาเข้มปะเทดลาอ หลื่พระราอาณาจักลาอ โดยปะกาดเข้มเอกราอุ เมื่ออันที่ ๑๘ ตุลา พ.ส. ๘๔๒๒ มิรัถบามลาออิสระ มิสะพาผู้แทนและมิรัถมันะมูนปกคองปะเทด บ่ยอมเข้มเมื่องอั้นกับฝรั่งเสดอิกต่ไป เมื่อมะหาสังคามโลกคั้งที่สองได้สั้ฐงสุดลิ้ง ฝรั่งเสดได้เข้ามายึดคองลาออิก แหมยี่ปุ่น ฝ่ายรัถบามลาออิสระบ่ยินยอม เพาะลาอถือว่าพ้นจากกามเข้มเมื่องอั้นแล้ว

กามต่สู้ เพื่อกามยาดแย่งเอ้ามะคอมอฐงจัม ระหว่างรัถบามลาออิสระกับทะหามฝรั่งเสด จึ่งได้เปิดสากริบกันอั้น ในที่สุดรัถบามลาออิสระจึ่งตั้งรัถบามบ่ริหามปะเทด โดยถือเอ้ามะคอมอฐงจันเข้มเมื่องหลวงมั้น บ่อยให้ฝรั่งเสดเข้ายึดคอง ในปี พ.ส. ๘๔๒๔ มับว่าเข้มกามแตกคั้งที่เก้าของอฐงจัม ต่มาในปี พ.ส. ๘๔๗๔ ฝรั่งเสดจึ่งได้มอบกามปกคองให้แก่ลาอ

๑๐. ເມື່ອວັນທີ່ເກົ້າ ສິງຫາ ພ.ສ. ๘๔๐๓ ຣ.ອ. ກອງແລ ໄດ້ທຳການຮັຖປະຫານຢັ້ນຢູ່ວຽງຈັນ ແລະເກີດຍິງກັນເປັ່ນການໃຫຍ່ ເພື່ອຍາດເອົາຕົວເມືອງວຽງຈັນ ໂດຍການນຳຂອງນາຍພົນ ພູມີ ໜໍ່ສວັນ ສົ່ງກຳລັງມາປາບ ເມື່ອວັນທີ່ ມ๑ ຫັນວາ ໃນປີດຽວກັນ ນະຄອນ ວຽງຈັນແຕກເຕື່ອນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຽຫາຍຢູ່ບ່ໜ້ອຍ

๑๑. ໃນປີ ພ.ສ. ๘๔๐๔ ລາວສາມຝ່າຍຈຶ່ງມີສະເດັດ ເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ຜູ່ນຳຝ່າຍລາວເປັ່ນກາງ ສະເດັດເຈົ້າບຸນອູ້ມ ນະຈຳ ປາສັກ ຜູ່ນຳຝ່າຍຂວາ ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງ ເຈົ້າຜູ່ນຳຝ່າຍລາວຊ້າຍ ສາມາດຕົກລົງແລະຈັດຕັ້ງຣັຖບານປະສົມຢັ້ນໄດ້ ແຕ່ການຂັດແຍ່ງພາຍ ໃນມີຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ຕລອດເວລາ ສະເດັດເຈົ້າສຸພານຸວົງພ້ອມດ້ວຍ ຄນະ ໄດ້ພາກັນຖອຍພ້ຈາກຄນະຣັຖບານໄປ ຈາກນັ້ນກໍມີການລອບ ຄາຕກັມກັນຫ່ວໃນນະຄອນວຽງຈັນ ໃນເດືອນກຸມພາ ພ.ສ. ๘๔๐๗ ນາຍພົນພູມີ ໜໍ່ສວັນ ແລະນາຍພົນສີໂຫ ລາມຸຫກຸມ ໄດ້ທຳການ ປະຕິວັດ ແຕ່ຖືກທາງກອງທັບປາບປາມສຳເຣັດ ເປັ່ນເຫດໃຫ້ມີການ ເສັຽຫາຍໜ່ສົມຄວນ

๑๘. ຊາວນະຄອນວຽງຈັນ ພີ້ນ້ຳຖ້ວມ ເນື່ອງຈາກນ້ຳຂອງ ໄດ້ໄຫລເຂ້ຳຖ້ວມເມືອງວຽງຈັນ ເມື່ອວັນທີ່ ๘ ສິງຫາ ພ.ສ. ๘๔๐๙ ເປັ່ນເຫດໃຫ້ຊັບສົມຂອງຣັຖບານ ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຄວາມເສັຽຫາຍ ຢ່າງໜັກໜ່ວງ

๑๗. ນາຍພົນທ້ວມາ ຜູ່ບັນຊາການກຳລັງທັບອາກາດທີ່

ສອັມມະເຂດ ໄດ້ກໍ່ການກະບົດຂຶ້ນ ເມື່ອວັນທີ ๘๑ ຕຸລາ ພ.ສ. ๘๔๐๗ ຮ່ວມກັບພັນເອກ ບຸນເລີດ ໄຊໂກສີ ແລະ ພ.ຕ. ພັງດີ ໃນຕອນເຊົ້າ ວັນດຽວກັນນີ້ ໄດ້ນຳເຄື່ອງບິນຍົນເຕ ๘ฎ ຈຳນວນ ฝ ລຳ ຈາກສອັມມະເຂດ ມາຖິ້ມໃສ່ຄ້າຍຈິນາຍໂນ້ ກອງບັນຊາການທະຫານສູງສຸດ ທີ່ຄ້າຍໂພນເຄັງ ສນາມບິນວັດໄຕ ທີ່ຄ້າຍປືນໃຫຍ່ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຄັ້ງນີ້ ທາງກອງທັບສາມາດປາບປາມໄດ້ເບັ່ງຜົນສຳເຣັດ;

๑๔. ວັນທີ ๘๐ ສິງຫາ ພ.ສ. ๘๔๑ฝ (ค.ส. ๑ฝกฆ) ອະດີດນາຍົກຫ້ອມາ ພ້ອມດ້ວຍອະດີດພັນເອກບຸນເລີດ ໄຊໂກສີ ແລະຄນະ ຊຶ່ງໄດ້ລີ້ໄພການເມືອງຢູ່ປະເທດໄທ ໄດ້ຂ້າມມ້າຂອງມາທຳການປະຕິວັດເຂ້າຍຶດສນາມບິນ ແລະຍຶດສຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຕ່ກອງທັບສາມາດປາບປາມພວກກໍ່ການຮ້າຍເຫຼືອນີ້ ໄດ້ເບັ່ງຜົນສຳເຣັດລົງອີກຄັ້ງນຶ່ງ ອະດີດນາຍົກຫ້ອມາໄດ້ເສັຽຊີວິດໃນວັນດຽວກັນ

ນັບອ່ານະຄອນວຽງຈັນໄດ້ແຕກຕື່ນເຖິງ ๑๔ ເທື່ອແລ້ວ ແລະ ບ່ຮູ້ວ່າປະວັດສາດຈະຊ້ຳຮອຍຫລືບ່ ? ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຊາວນະຄອນວຽງຈັນກໍ່ມາກັນວິ່ງວອນຕ່ສິ່ງສັກສິດທັງຫລາຍ ຈົ່ງຊ່ວຍເບິ່ງແຍງປົກປັກຮັກສາໃຫ້ນະຄອນວຽງຈັນພົ້ນຈາກໄພຍພັຍ ເພື່ອຈະໄດ້ປະກອບອາຊີບຂອງໃຜລາວຕາມນິດສັຍຄົນລາວແທ້ທີ່ມັກຄວາມສງົບ.....

ແມວຮ້ອຍຂໍ້ໃຫ້ໜີ ແມວດີຂໍ້ໃຫ້ໄຫລຫລັ່ງມາເທມາຫ້ອມ.....

ພ້ຽງ....ພ້ຽງ....!! ■

เมิา

★ อิมหิรา ★

"ได้แล้วเขาะแก้ว เธ้าอ่านต่เด๊? มางจัม ผู่เข่มผู่มาย ครูสาวคึกัม ถามจิงยากให้ผู่ก่ายเลั่งมีข้มกว่าเก่าในขมะที่กำลัง อ่านคะแมนและเลกปะจำโตของมักธรูมที่เสัง เอ้ามัดยิมปีที่มั่ง.

"ย่ำฟ้าอ....!เลกโตะ ๑๘-๘-๔ กับคะแมน ๔๗๐ แม่น บ่?" แก้วตาถามย้าคึม-สรูงเมื่อยๆช้าๆ

"บ่แม่น....! ๑๘-๘๔-๘-๗-๐! (สอง-เก้า-สูน) ใด่ แก้ว..,! โตจิต่มให้เอ๊าหลายแท้....!" จันห้างแกมยอก

"เอ้ขอโทด...! เอ้าอ่านต่" แก้วตาแขงใจเลั่งผู่ต่ไป ทั้งๆที่โตเองธู้สึกอึมพ้าข้มมาหลายเติบจ้มเอ้าข้มตาลาย โตเบ้าแล้วทั้งสรูงก่พึบ

"ต่ไป ๑๘-๘๔-๔๑๐"

เช้านี้ แก้วตาขรูมลิ้งผิดหลายเพื่อจ้มผิดสั้งเกด มางจันจึ่งเสือกตาลิ้งเบิ่งแผ่มเจ้รูที่ผู่กำลังขรูมยู่ แก้วตา ขรูมลิ้งผิดอีก! มางขรูม ๑๘-๘๔-๘๑๐! จันจึ่งฟ้าวห้างข้ม

"ธอ้าย! โตมีจั่งใดหอา...? ผู่ใดได้พ้อยโตซ้ำพัดให้เฮ๊าหลายผู่ใดได้หลายโตซ้ำให้พ้อย หลือ่า ๑๘– ๒๔ แม่นสะหายโตบ่ ร่าๆ ๆ!"

บัดนี้แก้วตาได้ยินแต่สยงพ่แอ่วๆ ดือ่าดังยู่ไภๆแต่มางยังรู้อ่าสยงใดเบี่นสยงใดยู่ มางจึ่งห๊อให้ตั้งยู่เทิงบ่าไหล่บ่ได้ยากหลับตาลิงเพาะถ้าหากฮีมมืนยู่ผากิดยู่ยาก ใจอุ๊ขาด เมื่อยหันใจบ่ห่อห้อง เบิ่งหยังก็บ่ได้ มางบังคับสายตาฮองโตเองให้หลูอจับใส่อันใดอันนึ่งบ่ได้คัก บ่ได้ดิ่น โตเบ๊าดีอุ๊ลอยอั้นจากบ่อนมั่ง มีสั่นแต่หูได้ยินโตเลกพู่อ่านคัก แต่อ่าบาดฮูนลิงมางบังคับมือให้ฮูนตามที่ได้ยินบ่ได้ เอลาสยงผ่านเฮ้ามาในสมองมันเฮ้ามาย่างถืกต้อง สมองฮองมางยังรับข่าวจากหางมอกได้ดี แต่บาดเอลามันสั่งอูกพายในมันบ่สักสิดแล้ว....!หลือ่าก้อนจืม–ติม มือฮองมางบ่พึ่งคามสมองสั่งไปแล้ว...!

แปกปลาด ! มางยังรู้อ่าโตเองมีคามรู้สึกแบบนี้เกิดอั้นกับติมเอง มางยังมีสะติดีบ่ได้หลิงลืมหยัง พยงแต่อ่าสมองฮองมางสั่งกามบ่สักสิดเท่านั้น ! แก้วตารู้สึกว่าแฮม ขา มือ ติม บ่ยู่กับโต รู้สึกดือ่าแฮมอุ๊ป๋อออกจากดิ่งเลื่อย ๆ ดั่งนั้น มางจึ่งพยายาม ต่สู้ (ในคามรู้สึก) บังคับให้แฮมลิงมาแมบติดยู่กับข้างฮองติมเอง แต่ก็บ่สำเรัด มันยังเบ๊าและอุ๊ป๋อไปดีเท่า

มางจำต้องเทิ้งหลังลิงเขาะซาลิงในห้องถิเธ้ะตี้ ซึ่งเข่ิมข่อมลับจำเพาะกอาถ และโธมคะแมมสอบเสัง คิมในข่ให้ออกคิมมอก ข่ให้เข้าในห้องนี้ มางยิกแขมอั้มแกว่งไปมาในอากาถ ทางปากก็เอ้าออกมาย่างเมื่อยอ่อมอ่า

"เธ้าข่ไหวแล้วละอิมหลาย!" แล้วก็หลับซ้อยม้อย แขมติกแตะแซะลิง โตเทิ้งใส่เขาะ

"อ้าวเข่ิมหยังละมั้มมะ?" สฐงอาจามใหย่ธ้องถาม

"เข่ิมอิมอ่าซุ้มะม้อย" มางจัมพู่มั่งติดกันตอบแทม

"เตั้มทิ่มๆ ห้องนี้ธ้อมเอ้าแท้ พัดลิมอันดฐอห้องกะม้อยใส่คิมเตั้มอัด เด็องอิก....เอ้าซุ้มพักผ่อมซะ" สฐงอาจามใหย่ออกคอามเทั้มใจเพาะหลฐอ เทั้มพ้าใผก็เหล็อมม้างๆ แล้วขมาดอ่านี้ก็หาสิบโมงเช้า (จักซิมีใผพ้าเหล็อมต่ิมคะแมมให้คิมโตข่เช้านี้ เพาะแม่นมีสุดห้ายของกามกอาถคะแมม ถ้าต่ิมถ้าธ่กันก็แม่นมีนีละ) อาจามใหย่ก็ข่คิดหยังอิ่มไก มอกจากคิดอ่าแก้วตาคือซิเข่ิมลิมย้อมคอามธ้อมเอ้าของขันยากาดในห้องและอฐกกามอันพักสมอง ต่ิมั้น

"แก้ว โตหยับลิงมอมดีๆ ซะ เธ้าซิมั่งมอกกะได้ดอก" มางจันบอก แต่แก้วตาก็ยังข่เธ้ดตามบอกโลด ทังๆที่โตซิโหงัยลิงเองแล้ว เพาะคาอายพู่คู่ผู่ซายในมั้มปู่ โดยสะเพาะ

ແລ້ວມີອາຈານໂສມຜູ້ທີ່ນາງຄໍດຖືກວາດ.... ແລະທັງສອງເຂົ້າເຈົ້າກໍ ຄ່ອຍໆຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກັນແລະກັນ ໄປນຳທຸກມື້ ອາຈານໂສມມັກ ມາລົມມາເວົ້ານຳແກ້ວຕາເລື້ອຍກວ່າບ່າວຄຣູຜູ່ອື່ນ ທັງໆທີ່ບ່ໄດ້ສອນວິ ຊາດຽວກັນ

ສຽງອາຈານໂສມ ແລະໝູ່ຄູ່ຜູ່ອື່ນສະແດງຄວາມເຫັນໃຈອອກ ມາອີກ ເພາະໃຜໆກໍຮູ້ດີວ່າ ແກ້ວຕາເປັ່ນຄົນເອົາວຽກເອົາການ ແລະ ມັກວຽກ ນາງບ່ເຄີຍສະແດງທ່າວ່າເບື່ອວຽກ ຫລືວ່າຝືນໃຈເຮັດວຽກ ໃຫ້ໝູ່ເຫັນຈັກເທື່ອ ນາງຮັກແລະມ້ອມທີ່ຈະຊ່ອຍເຫລືອໝູ່ຄູ່ນຳກັນສເມີ ທຸກເທື່ອທີ່ມີຜູ່ເອີ້ຍປາກຂໍຮ້ອງ ຈົນລາງເທື່ອກາຍເປັ່ນວ່ານາງເກັ່ງກ້າສາ ມາດໄປໝົດທຸກອັນຈົນເປັ່ນເຫດ ໃຫ້ໝູ່ຜູ່ບ່າວລາງຄົນ "ຢ້ຳ" ຄວາມ ແກ່ວິຊາການຂອງນາງ ແຕ່ວ່າມີຫລາຍໆເທື່ອສິ່ງທີ່ນາງເວົ້າຫລືເຮັດລົງ ໄປ ມັນກໍພຽງມາຈາກສາມັນສຳນຶກ ຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ບ່ໄດ້ແມ່ນ ມາຈາກທິສດີຂອງສາສດາຈານຕົນໃດ ແລະນາງກໍບ່ມັກອວດອ້າງຊື່ບຸກ ຄົນຄົງແກ່ຮຽນຜູ່ໃດ ຕ່າງຈາກໝູ່ລາງຄົນຊຶ່ງມັກເວົ້າຮອດຊື່ຜູ່ໃຫ່ຍໆຫລື ຫລັກປຣັຊຍາໃຫ່ຍໆ ຫລື ແມ່ນແຕ່ສັບວິຊາການຍາວໆ ອອກມາແຕ່ ນ້ຳວຽກບ່ສົມກັບອຸດົມການ (ຂອງຜູ່ອື່ນ) ທີ່ອ້າງອອກມາ

ແກ້ວຕາຍັງເປັ່ນທີ່ຮັກຫອມຂອງພວກໝູ່ອີກຂ້ ນຶ່ງ ນາງຮູ້ຈັກ ເວົ້າລົມນຳຄົນ ທຸກຜ້ານອີກ ບ່ວ່າເຖົ້າແກ່-ແມ່-ເດັກ ເວົ້າທາງຮູບຊຶ່ງ ນາງກໍໃຫ້ໄປອັດນຳເຂົ້າໄດ້ ປະສົມກັບຄວາມຮູ້ການລະເທສະ ແກ້ວຕາກໍ

ເລີຍເປີ່ນຄົນງາມມີສເມຫລາຍຢ່າງປະດັບໂຕ.... ຈະມີບ່ອນຕິ (ສຳລັບ ພວກຍາແມ່ເສດຖີທີ່ມີລູກຊາຍພໍເອົາເມັຽໄດ້) ກໍແຕ່ຖານະທາງຄອບຄົວ ຂອງນາງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ປານນັ້ນນາງກໍຍັງເປີ່ນທີ່ພໍອົກພໍໃຈແກ່ຍາແມ່ນາຍ ພົລ ຫລືຍາປ້ຳເສດຖີຫລືໃຜໆອີກຫລາຍຄົນຜູ່ຫວັງປອງເອົານາງເປັ່ນ ລູກໃພ້

ພາຍໃນຫ້ອງກວດຂ້ສອບ....ຂນະນີ້ແກ້ວຕາເຣັດຫຍັງບ່ໄດ້ຕົ້ມ ມີ່ອ່ນໝດ ນາງໄດ້ແຕ່ຫລັບຕາ ຄຶດເຫັນໜ້າຍາປ້ຳເຮືອນໃຫຍ່ ແມ່ ອ້າຍກົດທະຫານນັກບິນ ຣຽນມາຈາກເມືອງຝຣັ່ງ

ຍາປ້ຳມາຢາມເຮືອນຂອງນາງເລ້ືອຍໆ ແລະທີ່ເຊີນພໍ່ແມ່ຂອງ ນາງໄປຊຸມເຂ້ົາກ່ຳຫລາຍເທ່ືອ ຄວາມເປັ່ນພີ່ນ້ອງກັນກໍຄືວ່າແໜ້ນແກ່ນ ເຂ້ົາ ລູກຊາຍເພ່ີນໄປບິນມາໄດ້ ປາ ຜັກສົດ ໝາກໄມ້ ຫລື ຊ້ີນສັດປ່ຳ ມາແຕ່ເພ່ືອແຕ່ໄຕ້ທາງໃດກໍເອົາມາຕ້ອນ ເຮືອນຂອງນາງບ່ຂາດ ພວກ ນ້ອງໆຂອງນາງເວ້ົາເຍ້ີຍ.....ທາງຍາແມ່ກໍສະແດງໄມຕຣີຈິດອັນງາມອອກ ໄປຕາມອັທຍາສັຍຂອງຄົນຖ່ອມໂຕ ທາງເພ່ີນກໍຕ້ົງເຂ້ົາໃຈຕາມທ່ີເພ່ີນ ຢາກເຂ້ົາໃຈ ເພາະຕາມເຫດຜົນຊາວບ້ານແລ້ວ ກົດແລະແກ້ວຕາ ເໝາະສົມກັນທ່ີສຸດ ແລະບ່ມ່ີອຸປສັກຫຍັງເລີຍ

ກ່ອນມ້ືຊ່ີເສ້ັງເຂ້ົາມັຍມ ແມ່ຂອງແກ້ວຕາບອກນາງວ່າ ແມ່ ອ້າຍກົດຢາກໃຫ້ຊ່ອຍເອົາລູກຊາຍຫລ້ົາເພ່ີນເຂ້ົາໂຮງຮຽນ...

ຍາແມ່ເຮ ືອນນາຍພົລກ ່ມ ີລ ູກສາວນ ້ອຍ (ຕ ິ ...) ຍາແມ ່

ນ້ຳມີທາງຈະກົມກຽວກັບແກ້ວຕາເຊັ່ນດຽວກັນ

ທາງຍາແມ່ນ້ຳ "ເຮືອນໃຫຍ່" ກໍຢາກໃຫ້ເອົາລູກຫລານຂອງເພິ່ນເຂົ້າມ້ຳອີກ ນາງນ້ີເສັງແຊກຕົກແຕ່ປີກາຍ

"ໄປຈ້າງຮຽນແລ້ວຍັງຢ້ານເສັງບ່ໄດ້ອີກຢູ່"

"ຊ່ວຍຫລານຊ່ວຍນ້ອງເທາະນາງ ຈະບ່ລືມບຸນຄຸນ" "ເພິ່ນມີຕູ້ເຢັນຫລາຍໜ່ວຍຖ້າເຮືອນແກ້ວຕາຢາກໃຊ້ ກໍໃຫ້ບອກຈະໃຫ້ຄົນຍົກມາຕັ້ງໃຫ້ໂລດ" ສຽງແມ່ຂອງແກ້ວຕາບອກ ຕາມທີ່ເພິ່ນບອກມາ

ໂທຣະທັດກໍມີຄົນສເນີໃຫ້ແກ້ວຕາ ເອົາມາໄວ້ເບິ່ງແກ້ເຫງົາ (ແກ້ວຕາຢາກຫົວຕໍ່ວ ນາງບ່ມີເວລາຈະນັ່ງເຫງົາຈັກເທື່ອ!) ຫລືວ່າເບິ່ງເມື່ອພັກຜ່ອນ (ແກ້ວຕາບ່ເຫັນວ່າເບິ່ງໂທຣະທັດເບ່ືນການພັກຜ່ອນໄດ້ຈັ່ງໃດເພາະມັນມີແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ເມື່ອຍຕາ ເມື່ອຍສມອງເທົ່ານັ້ນ ອັນໂທຣະທັດຢູ່ອຽງຈັນເຮົານ້ີມະ...!)

ນ້ຳນ້ອງທີ່ວ່າເປ່ັນແມ່ສ່ຽວກັບແມ່ຂອງນາງກໍມາຢາມ ທັງໆທີ່ສິບປີສິ່ຊາດບ່ເຫັນເພິ່ນມາ ບູຮານເພິ່ນວ່າໄວ້ວ່າ "ສິບປີລ້ຳ ຊາວປີລ້ຳ ບ່ເຫັນກວາງມາຢາມມ້ຳ ຂາດວ່າຍາມເສັງເຂົ້າຈັ່ງເຫັນເຈົ້າຂາດດຽວ" ກໍມາຖຶກແກ້ວຕາແລ້ວ

ແມ່ສ່ຽວເອົາຮູບແລະເບ້ືໂຕະຂອງລູກຊາຍເພິ່ນ ໃຫ້ພ້ອມກັບເຄື່ອງ "ບັນມາການ" ແກ້ວຕາບ່ຢາກເວ້ົາຮອດນ້ຳເພິ່ນມາຢາມ ເພາະນາງເອງກໍຕົກໃຈພ້ໍແຮງແລ້ວທີ່ເຫັນເພິ່ນຫ້ໍເຄື່ອງມາແບບນ້ັນ ແຕ່ເພິ່ນ

ກັບວ່າເພື່ອຄວາມແມ່ໃຈຂອງເພິ່ນ ໆ ຈັ່ງ.....

"ເຮົາຊິເບິ່ງຊ່ອຍດອກ....ບໍ່ເອົາຄ່າເອົາຄຸນລະ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ອື່ນ ຜູ້ໄກ ຈັ່ງໃດກະຊິໄດ້ເພິ່ງໄດ້ມາກັນຢູ່ນະ" ແຕ່ແລ້ວແກ້ວຕາກໍໝັກໃຈ ເພາະເຫົ້າທີ່ຮັ້ມາພວກເພິ່ນເອົາມາ "ຝາກ" ນີ້ ແມ່ນພວກຮຽນບໍ່ໄດ້ ແລ້ວທັງນັ້ນ ຢູ່ປະຖົມກໍໄດ້ຂໍ້ນຫ້ອງໃຫ້ສເມີ....ຈົນມັນຫຍ້ານແລ້ວ

ພວກພໍ່ແມ່ທ່ອງນ້ຳກາມຮຽນຂອງລູກໆຂອງເພິ່ນຫລາຍ! ບໍ່ຢາກໃຫ້ມັນໄປຫລົ້ນລ້ຳຢູ່ບ່ອນອື່ນ...ຂໍໃຫ້ມັນໄດ້ຢູ່ແຕ່ ໂຮງຮຽນຫລວງກໍ ພໍ....ເວົ້າຮອດນີ້ແກ້ວຕາຄິດສັ້ງເວດຄົນວ່າ ພໍ່ແມ່ນັ້ນບໍ່ສົນໃຈນຳລູກວ່າ ຮຽນຈັ່ງໃດໃນໂຮງຮຽນ ຄິດວ່າໄດ້ເຂົ້າກໍພໍ....ເຣື່ອງຮຽນໄປຕລອດປີ ເພິ່ນບໍ່ສົນໃຈ ບາດເສັ້ງຈັ່ງມາຂໍ້ນຫ້ອງໄລດ ມາເຫື່ອດຽວນັ້ນພ້ອມ ກັບເຄື່ອງ "ບັນນາການ" ແລ້ວສະແດງອອກເຫັ່ນຄວາມເວົ້າອີກວ່າ ເພິ່ນ ເຫັ່ນຫ່ວງກາມສຶກສາຂອງລູກຫລາຍ...! ນັນສົມແລ້ວບໍ່ທີ່ຈະອ້າງແບບນີ້ ແກ້ວຕາຄິດເຫັນສະພາບນີ້ຍາມໃດ ນາງຫັນໃຈໃຫ່ຍສເມີ ນາຍຄຽຜູ້ ອື່ນ ໆ ກໍອາດຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບ ຫັນໃຈໃຫ່ຍແບບນີ້ຫລາຍຄົນຄືກັນ ປານໃດເດ້ຣະບົບກາມສຶກສາຂອງເຮົາ ຈັ່ງຈະຊ່ອຍໃຫ້ພໍ່ແມ່ທັງຫລາຍເຊົ້າ ຄິດແບບນີ້ ປານໃດເພິ່ນຈັ່ງຈະຮູ້ວ່າ ກາມຮຽນ ກາມສຶກສານັ້ນແມ່ນ ຫຍັງແທ້ *ປານໃດຈະເຂົ້າໃຈຄືນາງໄດ້ເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າ ກາມ ຮຽນນີ້ຊິ ຈ້າງຈອປອອຍ ຫລືປະປົນຜີສາງໃຫ້ກັນບໍ່ ໄດ້ ມັນຕ້ອງແມ່ນປຸກຄົນແຕ່ລະຄົນຮຽນເອງ ເອົ*

ใผเอิามัม และมันธฐมแทมกันบ่ได้...! ค่าของกามธฐมมั๊มัม ที่กับค่าของคอามเจับตายพุ้มละ เธิาเจับเธิาตายแทมกันบ่ได้ ดั่งดฐอกันกับเธิาธฐมแทมกันบ่ได้มันแทละ

แต่มางธุ้ดีอ่ามอกที่มาหามางยู่เธือมมัม จะบ่เฮ้าใจหยัง เลียเถิงจะอะทิบายให้พั่งก็ตาม มาง จิ่งคิดจะจ่อยท้าเบิ่มไปได้ แต่มางบ่ธู้จะจ่อยแบบใด

มอกอื่มที่บ่มาหามางยู่เธือมอิกก็มับบ่ท้อม เอ้าฝากมาตอมพ้กันยู่บ่อมจุมมุมในบ้าม คิมพิดบ้ามหลฐอ มากันแยงมาหามางให้จ่อยเอาลูกของเธิาเจ้าเสังเฮ้าให้ได้! แล้วยังมีคิมมอกบ้ามที่มี "อิดทิมัม" อิกสิคิม... เจ้ฐมัอยที่มีจุ๊ และเลกปะจำต๊อยังยู่ในกะเป๋าของแก้วตา! แก้วตาคอมจ่อยจักคิมที่มาธ้องอ่ามาง? เพาะพ่แม่เธิาเบิ่มผูมีบุมคุมกับมางบ่? เพาะเธิาเจ้าเบิ่มมีม้องร่อมบ้ามกับมางบ่?

หลือจะจ่อยเถิกม้อยมอกมั๊ เพาะเธิาพิดทิมทางที่จะเสังเฮ้าธฐมได้ แล้วบ่? หลิมางจะจ่อยเอาเธิาเฮ้าแล้วมางจุ๊ให้จุ๊ดกับเธิา? ทำกับให้เธิาธฐมดีๆเอ๋าบ่? ทังๆที่บ่ธู้อ่าจะได้ธับคอามร่อมมือจากพ่แม่เธิามอกมั๊หลิบ่ ในกามที่จะจ่อยเบิ่งแยงมำกามธฐมของลูกเธิา เท่าที่เทิมมาลูก "มอกผู้ถิมีเงิม" ที่อ่าบ่ยากดีเอง เธิาจะบ่มีใผแปงหางให้เธิาได้ดีเลีย เพาะโอกาดจะ

ฆาให้ธรฆมบ่ได้มันมีอู่รอบด้าน และมีอู่ย่างฆาแฆ้นอู่ใก้ๆอ้อมโต ในคอบคัวของเฮาเอง เฮายากใช้เวลาที่เฮาตื่นหล้ำจัก ๑๘ ซั่ว โมง และมาโรงธรฆม ๕ ซั่วโมง ก็บ่มีใผตักเตือนให้เฮาหลุดเวลาหล้ำลง ถ้าเฮาจะใช้เวลาธรฆมมื้นึ่ง ๑๘ ซั่วโมงหลือหล้ำ ๕ ซั่วโมงก็อาดจะบ่มีใผในเรือนธู้นำเฮา...! แล้วถ้าเฮาบ่ยากเธัดความก้าวฆ้าในโตเอง โดยเฮาเองแล้ว ใผจะฆาเฮาเธัด? เดักน้อยดั่งท่าอ (จะมีอะมาค้ดแจ่มใสหลิบ่) จั่งค็กับอ่าบ่อย ให้ใหย่โตอื้นตามยะถากัมบ่ผิด....!

ถ้อยเหตุนี้ แก้วตาจั่งคิดเห็นใจยากจ่อยเดักเหล่านี้ และถ้าบ่จ่อยผ่อนสะท้อนจากความธู้สึก ที่คอบคัวมางจะได้ธับจากพ่แม่ของเดักเหล่านี้จะเป็นแนวใด? มางบ่อาดธู้ได้เพาะมางเองบ่เคยถืกอ่ธ้องแบบนี้จักเทื่อ มางจะจ่อยเฮาเถิงจะถ้อยความยากใจก็ตาม.

มางได้ธับมอบพายให้มาทอดอ้สอบทุกมื้ แต่ย้อมว่าในเดือนมื้มืออุกของโรงธรฆมบ่ขาด มางบ่ได้มักผ่อนเต้มส่วม ทั้งฝนก็ตก อากาดจุ่มอื่น เธัดให้ค้นเจ้บใช้ได้ง่าย แก้วตามอมบ่เต้มมาหลายมื้แล้ว ปะสมกับมางเป็น ใช้หวัดถืดิงใช้ แต่ก็ยังบ่ยอม มักอู่เรือน มางจะมอมมักผ่อนอุ่เรือนบ่ได้ ในเวเลกอดอ้สอบดั่งนี้ มางย่ามพาดโอกาดเต้มเลกปะจำโต มาง

ກວດເຈ້ຍຂ້ສອບຜ່ານໄປເທື່ອລະແຜ່ນ ດ້ວຍໃຈຈົດຈ່ໍ່ວ່າຈະພ້ເລກທີ່ ນາງຮູ້ຈັກ....ແຕ່ກໍ່ຍັງບ່ໍ່ພ້ ຈົນມ້ສຸດທ້ຍ ນາງເບ່ັ່ນໃຈ້ຫວັດແຮງ ເຈັບ ຫົວ ແລະພາກໂທກຈົນເຖິງກັບຕ້ອງກິນຢາແກ້ໃຈ້ຍ່ໍ່າງແຮງເຈ້ົ້າຫລາຍ ເມັດໃນເຊ້ົ້ານ້ມ ເພ່ື່ອຈະໃຫ້ໃຈ້ສ່ວ່າງໄວໆ ແຕ່ບ່ໍ່ເບ່ັ່ນຢ່ໍ່າງຄ້ດຢ່ານ້ມ ແຮງໂພດ....ນາງຈ່ໍ່ງຕ້ອງ...

"ແກ້ວ–ແກ້ວ....ເບ່ັ່ນຈ່ັ່ງໃດ ລຸກໄດ້ບ່ໍ?" ສ້ຽງນ່ໍ່ງຖ່ານຫ້ງ້ມ ສ້ນບ່ໍ່າໄຫລຂ້ອງແກ້ວຕ່ໍ່ າ ແກ້ວຕ່ໍ່ ໄດ້ຍ້ນສ້ຽງ ຈ່ໍ–ແຈ ສ້ຽງຄ້ນລຸກຂ້ົ້ນ ແກ້ວຕ່ໍ່ ນ້ນຕ່ໍ່ ຂ້ົ້ນ...ໝ່ໍ່ ຢ່ໍ່ າງອ້ກຫ້ອງເກ້ອບໝ້ດເຫລ້ືອແຕ່ອ່ໍ່ ຈານໂສ້ມ ແລະນ່ໍ່ ຈ້ນທ້ ເບ່ັ່ງຊ້ງຖ່ໍ່ ານຸ້ກນ່ໍ່ ງຢ້ ່

"ໄປ່ໍ–ກ້ນເຂ້ົ້ ່ ໍ" ນ່ໍ່ ງຈ້ນຊ້ອມ ພ້ດີແກ້ວຕ່ໍ່ ລຸກຂ້ົ້ນ ແປ ງ ຜ້ມນ້ອຍນ່ໍ່ ງແລ້ວເວ້ົ້ ່ ານ່ໍ ໍ ໍ

"ไตสะบายมำ ผอกเร้าทอาดธฐบธ้อยแล้อ ไตมิอแต่ทลับ" จันเอ้ายอกแทมคำตอบ

"เร้าสะบายแท้แล้อ....!" เก้อตาคิดทอางอะในใจมางยิ้มให้พู่แทมคำตอบ ขอบใจ แมมอมพู่เอ้าใจแต่พฐงอ่ามางยิ้มขอบใจที่เอ้าทอดข้สอบแทมมาง *เอ้าจะบ่รู้เลียอ่ามางขอบใจที่เอ้าได้อุ่อยบ่ให้มางส้างมิมทิมใจที่ได้ทลิงผิดคิดจะแปงละแมมสอบเสิ* แต่แท้ที่จิงมางยาทจะขอบใจไข้ทอวัด ขอบใจยาแก้ทอวัดต่างทากที่เธัดให้มางเม้าจิมบ่สามาดลุกอั้มปะกอบทัมอันบ่างามมี้.... เก้อตาธู้สึกโล่งใจทาแมอปฐบบ่ได้ มางจะมีข้แก้โตอ่ามางบ่ได้ร่อมทอดละแมมในมื้สุดท้าย....ดอามม่อมใจ – ดอามโล่งใจเธัดให้เก้อตาเอ้าออมพู่ออกไปอ่า

"ไป๊–อุ้ม ไตทอาดอุ่อยเร้าแล้อ เร้าอิลังเอ้าเผมผอกโตเบิ่มทามตอบแทม....!" ■

ເສຣິພາບ.... ຫລື ຄວາມຕາຍ!

Give me Liberty...

or Give me Death!

● ມີຄຳຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເພື່ອນຮ່ວມຊາດລຸກຂຶ້ນ ເພື່ອເດີນ
ສູ່ສນາມຮົບແລະຕໍ່ສູ້ ເປັ່ນການຮຽກຮ້ອງຫາເສຣິພາບຂອງ *ເພທຣິກ*
ເຮັນຣີ ນຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ນຳຂອງອະເມຣິກາຍຸກຕັ້ງຕົ້ນການໂຮມຊາດ ທີ່
ມີຊື່ວ່າເປັ່ນຮັຖບຸຣຸດຜູ້ກ້າຫານ ສຳນຽງສຽງເວົ້າຂອງເລົ້າປຽບດັ່ງໄຟ
ກ້າ ສາມາດປຸກໃຈເພື່ອນຮ່ວມຊາດ ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄິດຄຳນຶ່ງເຖິງຂະບວນ
ການກູ້ເອກຣາຊ.

ດາຣາ ກັລຍາ

ແປຈາກ **The Voice of Freedom.**

ຂອງ **Nardi Reeder Campion**

ສຸງເສຣ໊ພາບ

ข้ๆอวามเบ้ๆต้บ

ເມທຣິກ ເຣັມ໌ຣ໌ ເປັ່ນໜ່ຄວາມທີ່ບ່ໄດ້ຜ່ານການສຶກສາຂັ້ນ
ມະหาอิทยาลัย หากแต่ธรูมจากปะสົบการ ส์ปากทางว่าความ ส์ิ่ง
เอ๊าให้โด่งดังข์ึ้นจົ่มได้เบ่ิ่มผู่แทม และะรับเลือกไปตางพ้าธัด-
เอ๊จิเมัฐ ในกองปะชุมหลวงคั้งท่าอิด เพื่อบ์กสาหาทางออก
จากกำธะมิพิพาดกับอังกิด เหดการในตอนต่ไปม์ิ์บ์ิดบาดแธก
ก่ ที่เมทธิกเอ้าปุกใจเพื่อนผู่แทมจากธัดต่างๆ ให้เห็นว่า อะ-
เมธิกาบ่ควนหลีกสิ้งคามคั้งนี้.

ບົດທີ 7

ເມື່ອອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບສີ່ປີ ທ່ານ *ຈອນ ເຮັນຣີ* ກໍເຖິງແກ່ກັມດ້ວຍໂຣກປໍ່ດຈຸບັນ ເພຫຣິກອ່ານພິນັຍກັມຂອງພໍ່ຢູ່ຫ້ອງນັ່ງຫລົ້ມຂອງແມ່ເລົ້າ ເລົ້າບໍ່ເຫັນຮຸ່ງດັກ ແລະບໍ່ເຊື່ອສາຍຕາກະພ່ອງກັນ ຈຶ່ງຕ້ອງຍ່າງໄປສ່ອງໜ້າສົມັນຮອດປ່ອງຢ້ຽມເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈ ລາຍມືຂອງພໍ່ຂຽນຕິດກັນຈົນອ່ານຍາກ ເມື່ອອ່ານສຸດ ເພຫຣິກຫລຽວແລອອກໄປສູ່ສາຍຝົນທີ່ກະທົບກັບຝາແກ້ວປ່ອງຢ້ຽມ ຫົວໃຈຂອງເລົ້າເຈັບປວດດັ່ງຖືກຫຸບຕີຊ້ຳຊາກ. ທ່ານ *ຈອນ ເຮັນຣີ* ຜູ້ບິດາລົງທ້າຍພິນັຍກັມຂອງເພີ່ນວ່າ *"ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງຄຸ້ມຄອງພຣະມະຫາກະສັດ"*

"ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງຄຸ້ມຄອງພຣະມະຫາກະສັດ" ແມ້ຫ່ວ່າຫລົ້ມນຳໃຫ້! ພໍ່ຂ້ອຍຢູ່ເມືອງອະເມຣິກາມາຕັ້ງຫ້າສິບປີ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ສຶກວ່າ ຕົນເປັ່ນອະເມຣິກັນເລີຍ".

ລຸງລັງກລູບອກວ່າ

"ແຕ່ພໍ່ເຈົ້າເປັ່ນຄົນດີໃດ໋ແມ້"

ลุงนุ่งชุดสีดำ ซุ่งบ่เข้ากับดิ่งเลย เบิ่งแล้วผิดแผกจากทัมมะดาหลาย.

มามดาของเผหธิกกำลู่ในชุดดำ เผิ่นมั่งลู่ตั่งนอมและไห้อิกซุ่กๆ "ลูกแผ้ทเอ๋ย พ่เจ้าม่ะบ่เหันพ้อมนำความคิดของลูกลางย่างก่จิ่ง แต่พ่กำพากพูมใจในโตลูกสเมิใด่ ลูกย่าได้ลืมข้ำนี้ แม่ดิใจที่เลาลู่มาจ่มได้เหันลูกชายผู่หล้า ทายเบิ่มผู่นำผู่นึ่งของเอิจิเนัฐ".

"บ่แม่นแต่นึ่งของผู่นำล้าๆ ใด่ น้องเอ๋ย" ลุงลังกลูสอดข้ำ "พี่นี้อาดจะได้ธับเลือกเบิ่นเจ้าชีวิดของเอิจิเนัฐ ในมื้อ่นี้กเบิ่นได้น่า".

หลังจากผึ่งสิบสิ่งสะกามพ่แล้ว เผหธิกกับเมือเธือมลู่สกัดหาอม์ ขมะที่เดินทางเลาคิดหาซาธา และคิดได้ว่านางคอมจะได้ธับความเอาใจใส่ไห้หลายที่สุด เลาบ่ได้บอกเธื่องร้ายนี้แก่มามดา จิ่แต่ว่าตอมจะจากไป ซาธาเข้าห้องร้องไห้บ่วงบ้า และบ่ยอมไห้เลาเข้าไปใก้เลย.

ไดชีออกมาลัดทางเลาก่อมธอดเธือม "โอ้ท่านเผหธิกขน้อยดิใจที่ท่านมาพ่ดี ยานางซาธาบ่สะบายหลาย ชีวาธ์ไปนำท่านพ่ดับนิมาแล้ว แต่เพิ่นว่า อ่อยหยังบ่ได้ขน้อย".

เผหธิกแล่นไปที่ห้องพัธยา เลาไปนั่งข้างตฐงนาง และ

ເອົ້ມນາງຫລາຍເທື່ອ ຊາຣາຫລຽວເບິ່ງເລົາ ແຕ່ນາງບ່ໄດ້ຜົວເລີຍ ເມ-ທຣິກນັ່ງຢູ່ຈັ່ງຊັ້ນຕລອດຄືນ ຈົນເຊົ້າວັນໃໝ່ ເລົາຈຶ່ງແນ່ໃຈວ່າ ຊາຣາ ເສັຽສະຕິແທ້ ໆ.

ດຣ. ດັບນິບອກເມທຣິກວ່າ ອາການຂອງຊາຣາໜົດຫວັງແລະ ແນະນຳວ່າຄວນຈະສົ່ງນາງໄປຢູ່ໂຮງໝໍໂຣກຈິດ ເພາະທີ່ນັ້ນມີຜູ້ຄອຍ ເບິ່ງແຍງຮັກສາດີ ແຕ່ແມັທບ່ຍອມ "ເມັຽສຸດທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ ຈະຕ້ອງ ຢູ່ທີ່ເຮືອນເຮົານີ້ ເຮົາຈະບົວຣະບັດຮັກສານາງເອງ" ເລົາບອກ.

ມ່ຕາຍແລ້ວ ເມັຽກໍເຈັບອາການໜັກແບບນີ້ ນັບວ່າເປັ່ນເຣື່ອງ ໂສກເກີນກຳລັງແກ່ເມທຣິກ ຄ້ຍຄືວ່າພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຫດເຄືອງແລະລົງ ໂທດເລົາ ທຸກສິ່ງຢ່າງຜາກົດວ່າບ່ສົມດັ່ງໃຈ ຊາຣາມີຊີວິດຢູ່ຕ່ໍມາອີກ ๔ ປີ ພາຍໃນຫ້ອງທີ່ອັດຕາຍ ທຸກຄົນເອົາໃຈໃສ່ນາງເປັ່ນຢ່າງດີ ແຕ່ກໍບ່ ມີອ່ແວວ່າອາການນາງຈະດີຂຶ້ນເລີຍ ເມທຣິກໄປປ້ອນເຂ້ານາງທຸກວັນ ແຕ່ນາງບ່ເຄີຍຈື່ຈຳເລົາໄດ້ ໃນສມັຍນັ້ນຄົນຫັ້ງຫລາຍຍັງບ່ເຂ້ົາໃຈກ່ຽວ ກັບໂຣກທາງຈິດ ແລະນັກຖືວ່າໂຣກແບບນີ້ ນຳຄວາມເສື່ອມເສັຽກຽດ ຕິຍົດມາສູ່ຄອບຄົວ.

ເມທຣິກຄືນໄປວິລລຽມສເບີກ ດ້ວຍອາການຂອງຄົນແສນ ເສ້ົາ ວຽກການພຸ່້ອຍທຸເລົາຄວາມ່ວນເຫງົາຂອງເລົາໄດ້ແດ່ ເມທຣິກ ແລະພຸ່້ເພ່ືອນໃນສະພາແຂວງ ຢ່ากให้ทัอเมืองอันทุกเมืองโรมกัน ເຂ້ົາເພ່ືອຕ່ຕ້ານກັບອັງກິດ ແຕ່ ຈອມ ຣັມດັຟ ທ້ອພ້ານວກທີ່ເຂ້ົາຂ້ານ

ເຈົ້າຊີວິດ ຫົວຂວັນຄວາມຄິດນີ້ແລະເວົ້າຮຸ່ນຮ່ວ່າ ແມ່ນເຮົາຈະໂຮມ ກັນເຂົ້າເປັ່ນຫຍັງ? ຄົນແຕກຕ່າງກັນປານນີ້ກໍ່ຄົງຈະຄຶກບ່ວ່າ ເອົາ ຄວາມຖືນຫລາຍແມ່ນມາວາງເທິງໂຕະດຽວກັນ ມີປາ ກອກຢາ ຜັກ ແລະຫຍັງຕໍ່ຫຍັງອີກຫລາຍແມ່ນ ລອງເບິ່ງ ຄັນຖ້າພວກເຈົ້າໂຮມເອົາ ຫົວເມືອງຂັ້ນທັງ ໑໙ ມາໃສ່ກັນໄດ້ ກໍ່ຈະຫຍຸ້ງແທ້ ໆ ລະ.

ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ ທຸກ ໆ ຫົວເມືອງຂັ້ນກໍ່ຕົກລົງສົ່ງຜູ້ແທນມາປະຊຸມ ກັນ ທີ່ຟິລາແດນເຟຼ້ຽ ກອງປະຊຸມນີ້ເອງພາຍຫລັງໄດ້ຮັບສົມຍາມາມ່ວ່າ *ກອງປະຊຸມຫລວງທົ່ວທະວີບຄັ້ງທຳອິດ* ແຮກທ່ມັ້ນ ມີການ ປະຊຸມຢູ່ເວີຈີເນັຽກ່ອນ ເພື່ອຕົກລົງເລືອກເອົາຜູ້ແທນ ກ ຄົນ ໄປຟິລາ-ແດນເຟ້ຽ ການເລືອກເອົາຜູ້ນຳທີ່ສາມາດໃນຫົວເມືອງຂັ້ນຕ່າງ ໆ ຍ່ອມ ເປັ່ນເຮື່ອງໃຫຍ່ ຜູ້ຮັບເລືອກໃນຄັ້ງນັ້ນໄດ້ແກ່ ພິຕັນ ຮັນດັອຟ, ຣິຊາດ ລີ, ຍ໋ອຊ ວໍຊິງຕັນ, ເພຕຣິກ ເຮັນຣີ, ຣິຊາດ ແບລນ, ເບັນຈາມິນ ແຣຣິສັນ ແລະ ເອັດມັນ ເພັນເດີລຕັນ.

ໂທມັສ ເຈັຟເຟີສັນ ພໍດີຂາດປະຊຸມເວີຈີເນັຽ ເພາະເລົ່າລົ້ມ ເຈັບຕອນເດີນທາງມາ ວິລລຽມ ສເບີກນັ້ນເອງ ເລົ່າເຈັບໜັກຈົນຕ້ອງ ກັບເມືອບ້ານ ເຈັຟຟີສັນປາຖນາຢ່າງແຮງກ້າ ທີ່ຈະເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອ ເອກຣາຊ ເມື່ອມາເຈັບປ່ວຍລົງດັ່ງນີ້ ກໍ່ເສັຽດາຍເສັຽໃຈຢ່າງຍິ່ງ ຈຶ່ງ ໄດ້ຂຽນໜັງສືກ້ານນຶ່ງ ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນທີ່ *ອັງກິດບໍ່ຄວນມີ ສິດປົກຄອງເວີຈີເນັຽ* ແລ້ວກໍ່ສົ່ງໄປໃຫ້ເພຕຣິກ ເຮັນຣີ ຂໍໃຫ້

ເລົ່ານຳສາມນັ້ນໄປອ່ານຕໍ່ທີ່ປະຊຸມ ແຕ່ແລ້ວດ້ວຍເຫດຜົນອັນໃດອັນນຶ່ງ ເພທຣິກ ເລີຍຕັດສິນໃຈບໍ່ອ່ານສານນັ້ນ ທອມ ເຈັຟເຟີສັນ ຊຶ່ງຄຶດຫາກ ພູມໃຈນຳບົດຂຽນຂອງຕົນຢູ່ແລ້ວ ມາຮູ້ວ່າສະຫາຍບໍ່ອ່ານຕໍ່ທີ່ປະຊຸມ ກໍ ເລີຍຄຽດໃຫ້ເພທຣິກຢ່າງໃຫຍ່ ແລ້ວມິຕພາບຂອງທັງສອງກໍມີອັນບໍ່ຮຸ່ມ ໄປ ແລະບໍ່ສາມາດຄືນດີເກົ່າໄດ້ເລີຍ.

ຍໍ່ອຊ ວໍຊິງຕັນ ເຊີນໃຫ້ ເພທຣິກ ແລະ ເອັດມັນ ເພັນເດີລຕັນ ໄປຢາມເລົ່າຢູ່ເຮືອນທີ່ພູເວີນັນ ກ່ອນຈະເດີນທາງໄປພິລາແດນເພື່ຽ ເພທຣິກອອນຊອນນຳເຮືອນສີຂາວຫລັງໃຫຍ່ ປຸກຢູ່ເທິງເນີນພູແຄນແມ່ ນ້ຳໂປໂຕແມັກນັ້ນຍິ່ງນັກ ເລົ່າເຫັນວ່ານັ່ງງາມພິສດານກ່ວາເຄີຍໄດ້ຍິນ ຄຳຊ່ຳລືອີກ.

ມາຣ໌ຕາ ວໍຊິງຕັນ ຍືນຄອຍຮັບແຂກຢູ່ໜ້າປະຕູເຮືອນ ນາງ ເປັ່ມຍິງຮ່າງນ້ອຍ ຕາສີນ້ຳຕານງາມຍິ່ງ ທ່າທີທີ່ຮັບຕ້ອນແຂກກໍເປັ່ມກັນ ເອງ "ໂອ! ທ່ານເຮັນຣີ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຊື່ສຽງເຈົ້າເລື້ອຍ ຈາກຍາດຂອງ ຂ້ອຍ ທ່ານດັດຣິຊ ເຈົ້າຮູ້ຂ່າວເພິ່ນບໍ? ເພິ່ນເປັ່ມແນວໃດດຽວນີ? ນາງນ້ອຍດອລລີ້ເດ້ ຂະເຈົ້າສະບາຍດີບໍ?'.

"ຄອບຄົວດັດຣິຊ ຄ່ອຍຢູ່ດີດອກ ນາຕາມວໍຊິງຕັນ ນາງ ນ້ອຍດອລລີ ບໍ່ນ້ອຍແລ້ວໃດ່ດຽວນີ ນາງເປັ່ມສາວຜູ່ງົດງາມ ອາຍຸ ໑໙ ປີແລ້ວ ໄດ້ຍິນວ່າ ບ່າວຜູ່ຊື່ຈອນໂປລ ໂຈນສ໌ ຢາກຂໍແຕ່ງດອງນຳ".

"ເຈົ້າຄິດວ່າ ດອລລີ້ຈະເອົາກັບຫ້ອນັ້ນບໍ່ລະ ທ່ານເຮັນຣີ?"

"ຄືຊິບ່ຕິ ມາຍໂຈມສ໌ຊົ່ງກ້ອກ໋ງ ແລະກ:ມັກໃຊ້ອຳມາດໂຫດ ບ່ຊົ່ງຈະເປ່ີ່ມຜົວທ໋ີດີໄດ້ດອກ ຕາມເບ໋ິ່ງດຽວນ໋ີ"

ໃນເວລານ໋ັ້ນ ຍ່ໍ້ອຊ ວ໋ຶ່ງຕ໋ັນ ຂ໋ີ່ນ້ຳ ອ໋ຶ່ງ ອາຊ໋ັກ ມາແຕ່ທ໋ົ່ງມາພ໋ໍ່ດີ ເລ໋ົ່ານຸ່ງເສ໋ືອໃຫຍ່ແບບຫ໋ັນມະດາສ໋ີ ຟ້ຳ ເສ໋ືອໃນຂາວແລະເກ໋ີບດຳ ແ໋ພ໋ັ ຈ໋ົ່ງເຫ໋ັນເລ໋ົ່າເປ່ີ່ມຄ໋ົ່ມຜູ່ໃໝ່ໄປ ອ໋ິກ ທ໋ັ ງ ກ໋ິ ຣ໋ິຍາທ່ຳທ໋າງຂອງເພ໋ີ່ມ ກ໋ໍ່ ຢ໋ົ່ມໄປ ເບ໋ິ່ງຊ໋ົ່ງສ໋ົ ດ ຊ໋ົ ມ ຂ໋ົ ມ.

"ໂອ້ ! ຍິນດ໋ີ ຕ໋ ອ ນ ຮ໋ ັ ບ ໝ ູ່ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ດ ີ ໃ ຈ ແ ຫ ້ ໆ ທ ີ່ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ມ າ ໃ ຫ ້ " ຮ ອ ຍ ຍ ິ ້ ມ ຂ ອ ງ ເ ລ ົ ່ າ ເ ບ ິ ກ ບ ານ ເ ປ ່ ີ ່ ມ ພ ິ ເ ສ ດ .

ວ໋ໍ່ຊ໋ົ່ງຕ໋ັນ ພ໋ານ໋ົ ດ ທ ັ ງ ສ ອ ງ ໄ ປ ເ ລ າ ະ ເ ບ ິ ່ ງ ດ ິ ນ ເ ພ ທ ິ ກ ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ເ ດ ີ ຍ ເ ຫ ັ ນ ທ ີ ່ ດ ິ ນ ຕ ອ ນ ງ າ ມ ກ ວ ້ ້ ງ ຂ ວ ້ ້ ງ ເ ປ ່ ີ ່ ມ ຕ າ ອ ອ ນ ຊ ອ ນ ແ ບ ບ ນ ັ ້ ນ ມ າ ກ ່ ອ ນ ເ ບ ິ ່ ງ ກ ິ ກ ໝ າ ກ ໄ ມ ້ ສ ອ ນ ຄ ອ ກ ມ ້ ຳ ຄ ອ ກ ໝ າ ແ ລ ະ ຖ ຽ ງ ມ າ ເ ປ ່ ີ ່ ມ ໝ ອ ດ ໝ ູ່ ຍ ໍ ້ ອ ຊ ວ ໍ ຊ ິ ່ ງ ຕ ັ ນ ໄ ດ ້ ເ ປ ່ ີ ່ ມ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ທ ິ ດ ິ ນ ຕ ອ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ເ ລ ົ ່ າ ອ າ ຍ ຸ ຫ ໐ ປ ີ ອ ້ າ ຍ ຂ ອ ງ ເ ລ ົ ່ າ ເ ສ ັ ຽ ຊ ິ ວ ິ ດ ແ ລ ະ ປ ະ ເ ປ ່ ີ ່ ມ ມ ູ ນ ມ ໍ ຣ ະ ດ ົ ກ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ເ ລ ົ ່ າ ຄ ົ ນ ດ ຽ ວ ເ ລ ົ ່ າ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ແ ລ ະ ຮ ັ ກ ທ ິ ດ ິ ນ ຂ ອ ງ ເ ລ ົ ່ າ ທ ຸ ກ ຍ ່ ອ ນ ຫ ຍ ້ ຳ .

ແ ລ ງ ນ ັ ້ ນ ຍ ໍ ້ ອ ຊ ເ ມ ສ ັ ນ ຊ ໍ ່ ໆ ຢ ູ ່ ບ ້ ານ ກ ັ ນ ສ ະ ດ ັ ນ ຣ ອ ລ ໃ ຫ ້ ໆ ກ ັ ນ ກ ໍ ມ າ ຮ ່ ວ ມ ອ າ ຫ ານ ແ ລ ງ ນ ຳ ເ ມ ສ ັ ນ ເ ປ ່ ີ ່ ມ ຄ ິ ມ ຄ ິ ດ ຫ ຍ ັ ງ ໄ ດ ້ ແ ຈ ່ ມ ແ ຈ ້ ງ ແ ລ ະ ສ ະ ແ ດ ງ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ເ ຫ ັ ນ ອ ອ ກ ມ າ ກ ົ ້ ງ ໆ ສ ເ ມ ີ ທ ັ ້ ງ ສ າ ມ ຍ ິ ມ ດ ີ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ວ ້ ້ ງ ແ ມ ວ ຄ ິ ດ ໄ ວ ້ ກ ່ ອ ນ ໄ ປ ຟ ລ າ ເ ດ ລ ເ ພ ີ ່ ຽ ຂ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ກ ິ ມ ອ າ ຫ ານ ແ ຊ ບ ໆ ໄ ປ ນ ຳ ແ ລ ະ ເ ວ ົ ້ າ ກ ັ ນ ເ ຖ ິ ງ ເ ຣ ື ່ ອ ງ ກ ານ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໄ ປ ນ ຳ .

"ธัฏ มัสจะอิอแจัด สิ่งดีมะอีโมโทไปปะจุม" เอัดมัม เมันเดิลตันบอก "แจม อาดัมส์ และยาดะอยู่เอ๊ามายจอม บอกมีอยากแต่บ่ยูมแปงผิดทุกสิ่ง".

ยี่อจุ เมสัม ออกดอามเหันว่า

"บอกดอบดิอาดัมส์ ม้อมที่จะสละทุกสิ่งเพื่อเอกธาจุ ฉันบ่เจ๊าว่า?" เมสันกำลังสเมิกิดพายเลิกหาด จึ่งบ่เหันดีมำ บุกดีมที่ต้องกามให้ทุกสิ่งดังที่.

"โอ้ย! บอกผู่แทมจากทางตาเอันออกสยงเพื่อมะ มีแต่จะมาร้องโธโดสะกะปามสัดบ่ามีมล่ะ บ่ต้องสิงสัยดอก เธ๊า จาอเอิจิเมยูจะต้องได้ห้ามะเจ๊าไว้แด่ เธ๊าต้องเบิ่มผ่ายให้ดอามยุติหันแก่พู่คมะ" เอัดมัม เมันเดิลตันว่า เลายังยากหลิกจากสิ่งที่จะนำพาไปสู่กามปะติอัดมันยู่.

"ย่างใดกำตาม ก่อมอื่มบอกท่ามทุกดีมจะต้องไปนำเหด และผิม บ่อ่าเธ๊าจะต้องไปรอดใสกำตาม" ยี่อจุ เมสันสธูบ.

× + ×

ผู่แทมจากหัวเมืองอั้น ที่มาร่อมปะจุมหลวงห้อหะอิบคังทำอิดมิ ๕๘ ดีม และมาจาก ๑๘ ธัฏ ยาดธัฏจำเจยู บันดาสุมาบบุธุดเหล่านั้น มากันแต่งจุดเสื้อยาว และใส่หมวกธูบหมากจับ ย่าง-ยืมลืมกันยู่ตึกปุกใหม่ กาเบิ่มเต๊ธอล จาอฟิลาแดม

ເພື່ອຕ່າງກໍເບິ່ງບຸຣຸດເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະເບິ່ງຊົ່ງຈະເປັ່ນຄົນສຳຄັນຂນາດ.

ທ້ອງທາງດ້ານຕາເວັນອອກຂອງຕົກກາເປັ່ນເຕ້ຣອລ ມ໌ດີ ແດດສ່ອງແຈ້ງສວ່າງດີ ປ່ອງຢ້ຽມສູງ ໆ ປະໃຫ້ຫລຽວເຫັນເຮືອເດີນທະເລຈອດພັກຢູ່ອ່າວຟີລາແດນເຟ້ຽ ເຮືອເຫລົ່ານີ້ແຫລະ ສ່ວນຫລາຍນຳເອົາສິນຄ້າຈາກອັງກິດມາ ເພາະຫົວເມືອງຂັ້ນຖືກຫ້າມເດັດຂາດບ່ໃຫ້ຕິດຕ່ໍທາງການຄ້າກັບປະເທດອື່ນ.

ກອງປະຊຸມໄຂຂັ້ນຢ່າງຊັກຊ້າເສັຽເວລາ ປິຕັນ ຣັນດອຟ ໄດ້ຣັບເລືອກເປັ່ນປະທານກອງປະຊຸມ ເຮັດໃຫ້ຜູ່ແທນຈາກເວີຈິເນັຽຍິ່ມດີຍິ່ງ ຈາກນັ້ນຫ້ວທັ້ງຫ້ອງກໍ່ມິດໄປຄາວນຶ່ງ ຕາມທີ່ທ່ານ ຈອນ ອາດັມ ຂຽນໄປເລົ່າສູ່ນາງອາມິເຕລ ຜູ່ພັຣຍາຟັ່ງນັ້ນວ່າ *ບຸຣຸດທັ້ງ ๕๐ ລ້ວນເປັ່ນຄົນແປກຫນ້າຕ່ໍກັນ ບ່ລ້ັງສຽງປາກເວ້ົາຂອງກັນ ບ່ຮູ້ແນວຄຶດອ່ຶງກັນແລະກັນ ແລະຕ່າງກໍຍັງຢ່ອນຍ້ານສົງສັຍ ໃນຄວາມສຳເຣັດຂອງກັນແລະກັນ ແຕ່ລະຄົນກໍບ່ກ້ົາເວ້ົາ ເພາະຢ້ານຕົນເຣັດໃຫ້ຄົນອື່ນບ່ພໍໃຈນຳ ໃນເມື່ອບ່ມີໃຜປາກກໍ່ຕົ້ນເວ້ົາ ຫ້ວທັ້ງຫ້ອງກໍ່ຈົ່ງມິດສງັດ ໃຜຈະບອກໄດ້ວ່າ ອັນຕຣາຍທາງດ້ານຫນ້າມີຫຍັງແດ່ ຄວາມມິດນັ້ນທໍຣະມານຄົນຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ກໍ່ບ່ໃຜກ້າທຳລາຍມັນ.*

ພ້ອຍນຶ່ງ ຮ່າງສູງຂອງໃຜຜູ່ນຶ່ງກໍ່ລຸກຂຶ້ນ ທຸກຄົນຫລຽວເບິ່ງ

ชายผู้แต่งกายด้อยฐานะสังเกตเห็นได้ง่าย ๆ ทันทีว่า ทำอิดมันเล่าขึ่อยอาจารย์ออกมาช้า ๆ เล่าบอกว่า *เสียใจที่จะบ่สามาดเว้าได้ดีเท่าที่ใจคิดก่ยวกับเรื่องวัดถุประสงค์ของการประชุมนี้* จากนั้นก็ไล่เถิงสิ่งที่อยากเร้ดให้ทัวเมืองขมย่างผิด ๆ แร่งเว้าไปสยงกะแร่งแจ้งและมีอำนาดหลายขมสะมาชิกท่านนึ่งเล่าว่า ใผผู่เคยได้ยิน เผดริก เร้นดี้เว้าอยู่สะมาแรองมาแล้อ จะต้องปลาดใจติ่ม เมื่อเห็นเล่าเว้าอยู่กองประชุมหลองคั้งทำอิดมันดีกว่าหันอีกหลาย อาจารย์เล่าคือว่ามีพลังติ่มขึ้น เพื่อให้พ้อดีเพาะกับสาอะยันสำคัน ที่ต้องกะทำในเวลานี้.

เล่าร้องขึ้นว่า

"ธัดขามอยู่ก็ดอมเถิงจุดอะอะสาม ในระหว่างพู่เร่าหยังมาทันทางอยู่ดอนี้? เร่าบ่มีอามดตกต่างหยังกันเลยแล้อ อะเมริกาห้อทุกแห่งมาปุ้มกันอยู่พี้ บ่มีอามดตกต่างหยังอีกระหว่างฉาอเอ๊จิเมริง, เพลิลอาเมริง, มอยอก หลีมอิงแกลมข้าพะเจ้าเอง บ่ถือว่าโตเองเข่มคันเอ๊จิเมริง แต่ข้าพะเจ้าเข่มคันอะเมริกัน".

หอกที่มั่งประชุมอยู่ก็หากันปลาดใจบ่พ้อย ที่ตันเองมีดสงบอยู่จั่งซั้น แม่นแต่ผู้ที่เคยดัดค้านย่างรุนแรง ต่แมอคิดของเผดริก เร้นดี้ ก็ยังยิดดีที่เห็นเล่าอาดหามปากมั้น.

ເປ່ນອະເມຣິກັນ? ແມ່ນຫຍັງກັນດອນ? ມາຍເຮັນຣ໌ ຄືເວົ້າບ້າ ໆ ແທ້ ແຕ່ຄົນຜູ້ນີ້ກໍຊົ່ງເຊື່ອໝັ້ນໃນຄຳເວົ້າຂອງເລົາ ວ່າຈັກ ມີວິທີໜົ້ນເໜືອຄວາມຮູ້ສຶກ ໜ້ຳຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກຄືເລົາເອງ ຈອນແລະແຊມ ອາດັມສ໌ ຈຸ່ງຢາກໃຫ້ຣັຖອື່ນຈ່ອຍເຫລືອມັສຊະຊຶວເຊັດ ຢູ່ແລ້ວ ກໍແຮ່ງສະອົ້ນສະອອນຫລາຍ ຜູ່ແທນຈາກເວີຈີເນັຽ ພ້ອມທັງ ເອັດມັນ ເພັນເດີລຕັນ ຕ່າງກໍພາກພູມໃຈທີ່ ເພທຣິກ ຄົນຈາກເວີຈີເນັຽ ເວົ້າໄດ້ຂນາດນີ້.

ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ເພທຣິກ ກໍໂດດຈາກການເປ່ນນັກເວົ້າຊິ່ດັງ ຂອງເວີຈີເນັຽ ມາເປ່ນນັກເວົ້າຊິ່ດັງຂອງອະເມຣິກາ.

ນ້ຳ ນຶ່ງ ບັນດາສະມາຊິກກອງປະຊຸມຫລວງຄັ້ງທຳອິດ ກຳລັງຮ່າງ ສາມສຳລັບຈະຖວາຍພຣະເຈ້າຢຸ່້ຍຊຸທີສາມ ກໍມີຄົນຂີ່ມ້າເດີນທາງໄກມາ ຮອດ ແລະແລ່ນເຂ້ົາໄປໃນຫ້ອງປະຊຸມໃຫຍ່ທັນທີ ເລົາຄືໂປລ ຣິເວັຽ ບຸຣຸດຜູ່ເຮັດຫລາຍອາຊີບ ເລົາເປ່ນທັງນັກການຄ້າ ມາຍທະຫານ ແລະຜູ່ ຣັກຫອມເອກຣາຊ "ຂ້ພະເຈ້ົາມີຂ່າວຮ້າຍຈາກບັອສຕັນ" ເລົາຮ້ອງ ປະກາດຂຶ້ນ "ເບ່ິງຊິ່ວ່າພວກອັງກິດກຳລັງກຽມເຮັດເສິກ".

ເຮັດເສິກ ໃຜຈະກ້າອອດຄິ້ດຮອດປານນັ້ນ? ພວກຜູ່ ແທນທັງໃຈຮ້າຍທັງຄຽດແຄ້ນ ສູ່ຄົນສູ່ເວ້ົາກັນຂຶ້ນອົນອື.

ໂປລ ຣິເວັຽ ເວ້ົາຂ້ັສເນີອັນແຂງຂັນມາຈາກຊາວເມ່ືອງ ຜູ່ກຳ ລັງໂກດແຄ້ນຂອງບັອສຕັນ ຂ້ັສເນີນັ້ນມີວ່າ *ທຸກ ໆ ເມ່ືອງຕ້ອງ*

ຈັດຕັ້ງກອງທະຫານຂຶ້ນ ແລະພາສີທຸກຢ່າງຕ້ອງເກັບເຂົ້າຝ່າຍບົກລອງເມືອງ ແທນທີ່ຈະໃຫ້ອັງກິດ ຣໍເວັຽຂໍໃຫ້ທຸກຄົນຮ່ວມມືກັບຣັຖ ມັສຊະຈິວແຊັດ.

ເພຫຣິກ ເຣັນ ຣັ ຄິດບໍ່ອອກວ່າ ເຫດການຈະເປັ່ນໄປຢ່າງໃດ ເລົ່າຫລຽວເບິ່ງອ້ອມໂຕເອງ ແລະຍັງສົງສັຍວ່າ ບຸຣຸດທັງຫລາຍເຫລົ່ານັ້ ຈະຍິນຍອມຮັບຂ້ັສເນີຫາງອອກນັ້ບໍ? ດາວມໍ່ງ ສະມາຊິກທ່ານນໍ່ງກໍລຸກຂຶ້ນແລະວ່າ "ຖ້າເຮົາຍິນຍອມ ກໍປານເຮົາເຫັນດີເຮັດສົງຄາມ".

ຍໍ່ອຊ ວໍຊິງຕັນ ຢາກລົງມືປະຕິບັດຫັນທີ່ຢູ່ແລ້ວ "ຂ້ັພະເຈົ້າ ຈະຫາຄົນຈັກພັນນໍ່ງ ຈ່າຍຄ່າຈ້າງດ້ວຍເງິນຂອງຂ້ັພະເຈົ້າເອງ ແລະ ຈະນໍາເຂົ້າໄປຊ່ວຍບັອສຕັນ".

ເພຫຣິກ ແມນເບິ່ງຜູ້ແທນຈາກມັສຊະຊິວແຊັດ ຊໍ່ງຍັງນັ່ງບໍ່ເໜັ້ງບໍ່ຕິງຢູ່ຕັ່ງໃຜລາວ ບໍ່ກ້ັແມ່ນແຕ່ຈະຫລຽວຊ້ັຍຫລ ິ ແລະຂວ້ າ ຂະເຈົ້ າ ຍ່ອມຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ສຸດ ເພາະຣັຖມັສຊະຊິວແຊັດແຕ່ລໍ ພັ ງ ຍ່ອມບໍ່ພໍ່ຈະສູ້ກັບອັງກິດໄດ້ ຈາກນັ້ນກ ິ ມ ິ ການ ິ ງ ມ ະ ຕ ິ ຜົ ມ ປ າ ກ ິ ດ ວ ່ າ ສ ະ ພ າ ຮ ັ ບ ຂ ້ ັ ສ ເ ນ ິ ນ ັ ້ ນ ຜ ູ ້ ແ ທ ນ ຈ າ ກ ມ ັ ສ ຊ ະ ຊ ິ ວ ແ ຊ ັ ດ ຍ ິ ນ ດ ີ ສ ຸ ດ ທ ີ ່ ຍ ໍ ່ ງ ພ ້ ໍ ວ ໂ ດ ດ ຈ າ ກ ຕ ັ ່ ງ ອ ີ ້ ໄ ປ ຊ ອ ກ ຈ ັ ບ ມ ື ຂ ອ ບ ໃ ຈ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ .

ກ່ອນຈະອອກຈາກພິລາແດນເພ້ັຽໄປ ພວກຜູ້ແທນສັ ງ ສ ັ ນ ກ ັ ນ ກ ່ ອ ນ ສ ັ ່ ງ ລ າ ຄ າ ຈ າ ກ ເ ພ ຫ ຣ ິ ກ ເ ຣ ັ ນ ຣ ັ ຫ ລ ຽ ວ ຫ າ ຈ ອ ມ ອ າ ດ ັ ມ ส ์ ຊ ໍ ່ ງ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ່ ນ ມ ິ ດ ຕ ິ ດ ໍ ່ ກ ັ ນ ຕ ລ ອ ດ ເ ວ ລ າ ท อ า ท ิ ด ຢ ູ ່ ພ ິ ລ າ ແ ຂ ນ ເ ພ ້ ຽ ນ ັ ້ ນ .

"ยาอาดัมส์ ท่านคิดข่อ่า อังกิดจะยอมตกลิงตามที่เรา
อ่ไป?" เพตริกถามอ้ม ความจิงเลารู้คำตอบก่อนแล้ว พูง
แต่ยากได้ยินอาดัมส์เว้าออกมาเท่านั้น.

"ยาเธ้ร้ แม่นอนอ่า เมื่อสามอองเราที่ร้องอ่ก่องกับ
สิดที หลืออ่ารายงานความผิดพาดอองอังกิด หลืออ่ะส้สเมิและ
คำธูกร้องต่างๆ อองเรา ไปธอดพระเจ้าชีวิดแล้วก่ "อาดัมส์
เช่าขิดมั่ง เพื่อสังเกดสีพ้าอองเพตริก เธ้ร้" มิแต่เอาจะโยน
ถิ้มมันแล้ว".

เพตริก จิ่งยิ้มออกย่างเตันแก้ม.

"แต่อ่า ยาเธ้ร้ มิแต่ยาและะอ้อย และเชุม อาดัมส์
และกัดเชุม จากแคโร ไลมาใต้เท่านั้นละ ที่พ้อมที่จะก่าอ่าเรา
ต้องกามเอกธาชุ และะอ้อยเชื่ออ่า พวกเราคอนกูมพ้อมเพื่อ
ต่สู้เอาเอกธาชุอองเรา" จอน อาดัมส์ก่าว.

เพตริกเบิ่งชายร่างเตี้ย หัวข่อมผู่นั้นแล้วอ่า
"ยาอาดัมส์ อ้อยเหันดีน่ากับท่านทุกย่าง".

เบันจามิน ธาธิสัน และ ธิชาด เธ้ร้ ลี ย่างกิงมาหา
เพตริก เธ้ร้ และจอน อาดัมส์ ทั้งสองดีใจที่กามประชุมเข่้ม
ผ้มสมหวัง และเข้าใจอ่า ได้สามาดยุติสิงคามข่ให้ธะเบิดได้
แล้ว.

"เสั฽ใจที่จะบอกว่า ข้าพะเจ้าบ่เห็นดีม่ำท่าม" จอม อาดัมส์เอ้ำอั้ม ทั๎งสอง๎จั๎งเบิ๋งกันย่างบ่กินสายตา.

ธิซาด เธันธี ลิ เอ้าถ้อยคอามยืมดีว่า "เธาจะต้อง ได้ทุกสิ่งที่เธาซ่ำไป กองทับและเธือธบอังกิดค๋งจะกับคืมปะเทด และอังกิดค๋งจะยุติแมวคิดข้า ๆ นี้".

อาดัมส์และเธันธี เบิ๋งตากันโดยบ่ปากก.

เบ็นจามิน ธาธิสัน จั๎งท่าวกับเพทธิกว่า "ยาเธันธี ยาม่ะเอ้าปามว่า ยาคิดว่าอังกิดจะอื่มเพงให้หัวเมือง๎อั้มปะติบัด กิดพายทุกย่างโดยพละกาม".

เพทธิก เธันธี ตลอเบิ๋งธาธิสัน ถ้อยสายตาที่สายแสง ค๋มท้า "ยาเอ๊ย อังกิดจะต้อเธัดแท้ แล้วกามต่สู้กำจะเกิดอั้ม และกำจะเขิ่นกามสู้แบบมอเลือดพุ้มซ้ำ".

เบ็นจามิน ธาธิสัน และธิซาด เธันธี ลิ มิท่าทีว่าปลาด ใจ ทั๎งสองท่าวคำอำลาและพิจากไป เพทธิกยังทันได้ยิน สอเงธาธิสันเอ้าไปม่ำทางว่า "เบิ๋งจิงท้าวน้อยเธันธี๊ คิยากให้มีเสิกแท้".

เพทธิก รู้สึกเส้าใจ แม่มอมเอ๊าบ่ได้ยากให้มีเสิก แต่คืมเธามักเอ้าไปมะล่ามะลอย เมื่อได้ยินคอามจิงที่บ่กิ คิดั่ง อาดัมส์ได้อะทิบายให้ฟั่งมันแล้อ.

ພໍ່ແຕ່ເມື່ອຮອດ ຣາໂນເວ້ ເພທຣິກ ກໍຮຽກປະຊຸມທະຫານປະຈຳເມືອງ ເລົ້າບອກຊາຍສະກັນທັງຫລາຍສັ້ນ ໆ ວ່າ ໃຫ້ກຽມໂຕເພື່ອສະຖານະການໃດ ໆ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ເຮົາຕ້ອງພ້ອມທີ່ຈະສູ້ກັບອັງກິດດ້ວຍປືນ ທະຫານຮຸ່ນອາວຸໂສແດ່ລ່ວງດົນມາກັນແກ່ວ່ງຫົວ ບອກວ່າ "ຖ້າທ່ານຈອນ ເຮັນຣ໌ ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ທ່ານຄົງບ່ຍອມໃຫ້ເຮັດຈັ່ງຊີ້ຢ່າງແນ່ນອນ" ສ່ວນພວກທີ່ໜຸ່ມກ່ວ່າພາກັນກຽມພ້ອມເພື່ອການສູ້ຮົບ.

ທີ່ປະເທດອັງກິດ *ວິລລຽມ ພິຕ* ຈຸ່ງອາການໃດຂຶ້ນແລ້ວ ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ທະຫານອັງກິດອອກຈາກບັອສຕັນ ທ່ານກ່າວວ່າ "ຂ້ານ້ອຍເຈົ້າຂໍບອກວ່າ ໃນປະວັດສາດທຸກເຣື່ອງທີ່ໄດ້ອ່ານມາ ບ່ເຄີຍມີກຸ່ມຄົນໃດ ສະແດງຄວາມອາດຫານທ່ຽວຟ້າແດນເພີ້ຽໃນຄັ້ງນີ້ ຂ້ານ້ອຍເຈົ້າຫວັງວ່າ ບັດນີ້ ທຸກຄົນຄົງເຂົ້າໃຈວ່າ ການຈະຫາທາງກຸມເອົາຄົນເຫລົ່ານີ້ເຂັ້ມຂ້ອຍຂ້າຕ່ໄປນີ ຍ່ອມໄຮ້ຜົນ" ແຕ່ອະນິດຈາ ຜາກິດ ບ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈທ່ານແຈ້ງເສັຽເລີຍ.

ເບ່ນຫັມະດາ ເຫດການທີ່ສຳຄັນ ຍ່ອມສ້າງຜູ່ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ ເພທຣິກບ່ເຄີຍລັງເລໃຈໃນສິ່ງທີ່ເລົ້າຄິດວ່າຄວນເຮັດ ແລ້ວເລົ້າກໍຫາທາງນຳປະຊາຊົນຊາວເວີຈີເນັຽ ໃຫ້ຮູ້ສຶກນຶກຄິດໃນທຳນອງດຽວກັນ ຝ່າຍ ຍ້ອຊ ວໍຊິງຕັນ ກໍກຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ປະເທດຊາດ ຫ່ແຕ່ວ່າເລົ້າບ່ຊ່ຳງເຈຣະຈາຕ່ໜ້າປະຊຸມຊົນເທ່ານັ້ນ ໂທມັສ ເຈັຟເຟີສັນ ຈຸ່ງມີ

ສມອງພິເສດ ເປັ່ນບຸກຄົນສຳຄັນຜູ່ນຶ່ງໃນການຕ່ໍສູ້ກັບອັງກິດ ມັກການ ຂຶດຂຽນຫລາຍກວ່າ ດັ່ງນັ້ນ *ປວັດສາດຕອນນີ້ ຈ່ຶງມີແຕ່ ເພທຣິກ ເຮັນຣີ ຈຸ່ງເປັ່ນສຽງຮຽກຮ້ອງຫາການປະຕິ ວັດ ທ່ີເປັ່ນຜູ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເກີດການເຄ່ືອນໄຫວກັນ ເພ່ືອເສຣີພາບ.*

ເພທຣິກ ເຮັນຣີ ໄດ້ດຳເນີນບົດບາດໃນການເປັ່ນຜູ່ນຳ ທາງ ດ້ານປະຕິວັດ ໄດ້ຮອດຈຸດສຸດຍອດເມ່ືອວັນທ່ີ ๘ ມີນາ ๑๗๗๕ ໃນ ຂນະນັ້ນ ເລົາມີອາຍຸແຕ່ ๓๗ ປ ີ ການປະຊຸມສົມທ ິສັນຍາເວ ີ ຈ ິ ເນ ັ ຽ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ ๘ ຈັດຂ ຶ ້ ນຢ ູ ່ ທ ີ ່ ໂບດຈອນຊ ໍ ເທ ິ ງເນ ີ ນພ ູ ທ ີ ຣ ຸ ມັນ ການທ ີ ່ ຕ ້ ອງໄດ ້ ປະຊຸມກັນຢ ູ ່ ຣ ຸ ມັນ ກ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ງ ຈ າ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ຄ ອ ງ ແ ຂ ວ ງ ດ ັ ມ ມ ້ ຣ ໍ ບ ່ ໍ ອ ະ ນ ຸ ຍ າ ດ ໃ ຫ ້ ມ ີ ກ ານ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຢ ູ ່ ອ ິ ລ ລ ຽ ມ ສ ເ ບ ິ ກ ນ ັ ້ ນ ເ ອ ງ .

ເຊ ົ ້ າ ອ ັ ມ ນ ັ ້ ນ ທ ີ ່ ເ ດ ີ ນ ອ ັ ດ ເ ຕ ັ ມ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ດ ອ ກ ໄ ມ ້ ສ ີ ເ ຫ ລ ືອ ງ ສ ົ ດ ໃ ສ ແ ລ ະ ລ ົ ມ ອ ່ ອ ນ ກ ໍ ລ ັ ງ ມ ັ ດ ກ າ ຍ ບ ່ ໍ ອ ງ ຍ ້ ຽ ມ ບ ່ ໍ ຂ າ ດ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ທ ີ ່ ປ ະ ຊ ຸ ມ ມ ີ ຮ ອ ດ ๑๘๐ ຄ ົ ນ ຕ ່ າ ງ ກ ໍ ແ ຫ ຍ ້ ກ ັ ນ ນ ັ ່ ງ ຕ ັ ່ ງ ແ ບ ່ ງ ໝ ວ ດ ໝ ູ ່ ຕ າ ມ ລ ໍ າ ດ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ນ ອ ກ ຜ ູ ່ ນ ໍ າ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ງ ຂ ອ ງ ເ ວ ີ ຈ ເ ນ ັ ຽ ຢ ູ ່ ຕ ່ າ ງ ຫ າ ກ ມ ີ ຍ ່ ໍ ອ ຊ ວ ່ ໍ ຈ ຸ ງ ຕ ັ ນ , ໂ ທ ມ ັ ສ ເ ຈ ັ ຟ ເ ຟ ີ ສ ັ ນ , ປ ີ ຕ ັ ນ ຣ ັ ນ ດ ັ ອ ຟ , ຣ ິ ຊ າ ດ ເ ຮ ັ ນ ຣ ັ ລ ิ ແ ລ ะ ຜ ู ่ ນ ໍ າ ອ ื ่ ນ ๆ ການປະຊຸມໄດ ້ ຈ ັ ດ ຂ ຶ ้ ນ ຍ ้ ອ ນ ຜ າ ກ ິ ດ ວ ່ າ ຣ ัฐ ບ ານ ອ ັ ງ ກ ິ ດ ບ ่ ໍ ໄ ດ ้ ສ ົ ມ ໃ ຈ ໃ ຍ ດ ີ ນ ໍ າ ຄ ໍ າ ຂ ໍ ຮ ้ ອ ง ข อ ง ส ะ ม า ช ล อ ง ท ่ อ ห ะ อ ิ บ เ ล ิ ย ม อ ก จ า ก ม ั น ພ ຣ ะ ເ ຈ ้ า ย ่ ี ย ุ ช ย ั ง ไ ด ้ ส ั ่ ง ห ้ อ ห ้ า ม ท ั บ ค ำ ม า ย บ ั ก ภ า ช ่ อ ว ่ า ท ้ า ช า ว ห ้ อ

ເມືອງຂັ້ນບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ ກໍໃຫ້ບັງຄັບເຂົ້າ ບັນຫາທີ່ມາໃຫ້ຮອງ ປະຊຸມຄັ້ງນີ້ກໍຄື ຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ ?.

ເພຫຣິກ ຮ້ອງຂັ້ນສຽງດັງ ສົງຄາມປາກົດໄດ້ຈຸດເຊື້ອໄຟເຂົ້າ ໃນໃຕເລົ້າ ແຕ່ເລົ້າກໍຍັງຄວບຄຸມມັນໄດ້ດີ ເພຫຣິກມີດີຢູ່ແນວນຶ່ງຄື ເລົ້າເບີ່ນນັກເວົ້າ ທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມໂມໂຫມາເບີ່ນນາຍບັງຄັບ ພຽງ ແຕ່ວ່າເວລາທີ່ອົດນຶດຢູ່ບໍ່ພໍ່ງ ເລົ້າຈະຕ້ອງລຸກຂຶ້ນເວົ້າອອກໄປ.

ສະມາຊິກທ່ານນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ນຳຄຳປາສັຍອັນເຜັດຮ້ອນລຶຊາຄັ້ງນັ້ນ ຂອງເພຫຣິກ ຍັງໄດ້ຂຽນອິຈານວ່າ ເຮັນຣີ່ກໍໂຍກເວົ້າຊ້າ ໆ ແລ້ວຕໍ່ ມາກໍແຮງຮ້ອນຂຶ້ນປານໄຟ ທັງໃນນ້ຳສຽງແລະສີໜ້າ.

ສຽງທີ່ກ້ຳປານເຫລັກໄຫລຂອງ ເພຫຣິກ ດັງຂຶ້ນວ່າ

"ຂນະນີ ບໍ່ແມ່ນເວລາຈະມາຖຽງກັນຫລົ້ນ ໆ ອີກແລ້ວ ຈັກ ໜ້ອຍປາຍປືນຂອງອັງກິດ ກຳຈະແນມມາໃສ່ເຮົາທົ່ວປະເທດ *ເຮົາຕ້ອງ ເລືອກເອົາຣະຫວ່າງອິສຣະພາບ ກັບຄວາມເບີ່ນຂ້ອຍ ຂ້າເຂົ້າ?*".

ສະມາຊິກທຸກຄົນເກີດຄວາມຍ້ຳນຈົນເຍີ່ນຈັບຫົວໃຈ ເພຫຣິກ ວ່າ "ເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈ ແລະຍອມຮັບຮູ້ທຸກສິ່ງຕາມເບີ່ນຈິງ ຕ້ອງໜ້ວ ສຶກສາອັນຕຣາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ ທີ່ອາດເກີດແກ່ເຮົາ ແລ້ວກຽມໃຕໃສ່ ມັນ" ຕອນນັ້ນມີສະມາຊິກທ່ານນຶ່ງຊຸ່ມຂັ້ນຂໍເວົ້າ ແຕ່ເພຫຣິກບໍ່ຍອມເຊົ້າ

"ເຮົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ທີ່ຄວນຈັກຍຸດຕິທຳຍຸຮ້າຍນັ້ນ

ແລ້ວ ແຕ່ກໍ*ผิด*ຫວັງເຕັມທີ ສะນັ້ນ *ถ้าเราปาฏิหาริย์* *อิสระ เราต้องสู้ ท่านทั้งหลาย ข้าพะเจ้าขอบอก อีกว่า เราต้องสู้.!*”.

ເບັ້ນຫັມะดาคิมเรา ເอลาเว้าเรื่องสำคัมยิ่งใหย่ ลัก สมะของผู้เว้าก็ปี่ฮมไปมำ ເผทริก ค่อ่าสฮงดังอ้ม สายตาคิมก้า อ้ม ແละสฮงที่มีอำมาดอาถัม ก็สะท้อมก้องได้ยิมไปทั่วสิม.

“ท่านทั้งหลาย เฮาว่าเราอ่อมแอบ่มีทางจะสู้กับสัตรู ผู้ยิ่งใหย่ได้ ແล้วเราจิถ้ายามใด จึ่งจะทำติมให้เอ้มแฮงกว่า เก่า? ถ้าอาถิดพ้าบ่? หลิบพ้า? หลิจิถ้าให้เฮาเกับเอาบืมเรา ฟื้ไปจากมือเสัฮก่อม ແล้วปะให้ทะหามอังกิดเข้าไปกอดค้มยึด เรือมเราทุก ๆ หลังก่อมจุมบ่?”.

“ท่านทั้งหลาย เราจะบ่อ่อมแอ ถ้าเรารู้จักใช้ปโยด ของสิ่งที่พระเจ้าปะทามให้เรามาแล้ว เรามีปะชาชิมสามล้าม ที่ ปาฏมาอิสระพาบย่างสุดใจแมอมี้ เราจะเสัฮที่เฮาได้จั่งใด?”

สฮงของ ເผทริก แรงอ้มและแรงอ้ม จิมผาก็ถ่า ฝา สิมจะสะเมือมย้อมสฮงก้องอันมั้น.

“ท่านทั้งหลายอาถจะร้องหาสันติพาบ แต่มันบ่มีแล้ว สันติพาบมั้น อ้ายม้องของเราลิงสมามรีบไปแล้ว จั่งใด่จึ่งจะ พาทันยืมยู่ล้าดั่งมี้ *ชีวิตเรามีค่าหลายบ่? สันติพาบ*

เด้ หอม หลาย บ่ ? จิ่ง จะ ต้อง ลิ่ง ทึม แลก-ป่฽น กับ ความ เข่ม ทาส เฮ็า ?".

เพ ธิก ก้ม หัว ลิ่ง แล้ว เด่ แขม ปะสาม กัน ดั่ง ถึก มัด ติด แล้ว มิด ไป คา อึ่ง เล็า ค่อย ๆ เงย หน้า ขึ้น ยก แขม ขึ้น ไป ที่ สูง แล้ว ท่า อ ด้วย ส฽ง ที่ ดึ่ง เลิก เข้า ไป ใน หู ของ ทุก คน *"ขอ พระ เจ็า จิ่ง ย่า ปะ ให้ เข่ม เฃ้น มั้น เคิด".*

และ แล้ว เล็า ก็ หัน กับ ไป ใส่ พวก ที่ จิ่ง รัก ต่อ อิ่ง พระ กะ สัด จุ่ง ยัง สั่น เฃ้น อยู่ ดั่ง อ่า ติม ได้ ร่อม มือ เข่ม กะ บด ไป แล้ว เพ ธิก ทล฽อ ลิ่ง ผ้น ด้วย แขม ที่ ไฃ่ กัน ตาม เดิม เล็า มี ท่า ทาง ดี จะ ล้ม-รอบ ลิ่ง ดั่ง คน ที่ สูม เสั฽ จุ่ง ความ หวัง ทั่ง ปอ ง.

"ผู่ ฃ้า บ่ รู้ ว่า คน อื่น จะ ปาฤ มา หยัง ?....."

แล้ว ก็ ลุก ขึ้น โดย พลัน และ ว่า

"แต่ สำ หลับ ผู่ ฃ้า...."

เล็า เอ้า ด้วย ธึม สับ เม้ม สมิด ทั่ง หน้า ทั่ง ตา เข่ม ตา ย่ำ น จิ่ม ใผ่ ท้า ทล฽อ แมม คน ทั่ง หลาย ลุก จาก ตั่ง หย่บ มา หน้า หล่า และ สาย ตา โกด แค้ม แล้ว คำ เอ้า ฉ จ้ง ๆ ก็ ดัง ท้อง ขึ้น ว่า

"ข่อ อิ สระ พาบ...."

เอ ลา ออก ส฽ง "อิ สระ พาบ" มั้ม เล็า เอ้า ช้า ๆ จิ่ม คน ทั่ง หลาย ใน สึม ทล฽อ เบิ่ง เล็า ข่อ าง ตา จาก มั้ม เล็า มาย แขม ออก

ຈາກອາການໄຂ່ ໜ້າຕາສາຍແສງຊຶມຊຸ່ມ ເລົ່າລຸກຂຶ້ນຢືນໂຕຫ່ຽງຍ່າງ ປາສຈາກຄວາມຍ້ຳນກ້ວ ເລົ່າເບີ່ນບຸຣຸດຜູ່ມືອິສຣະແລ້ວ.

ແລ້ວເລົ່ານໍ່ເຊົ່າຢູ່ກັບທີ່ ບ່ອຍແຂນຂ້າງຊ້າຍຕົກລົງ ຊົ່ງອ່ອນລ້າໂຮຍແຮງ ມືຂວາຊ້ີທີ່ຫົວໃຈໂຕເອງ ປຸມດັ່ງເລົ່ານໍາລັງຈະແທງໂຕຕາຍ ແລະສຽງທີ່ເວ້ົາອອກມານ໋ອ່ອຍແລະສ່ຳສເມີ.

"ຫລີ່ ນໍ່ຄວາມຕາຍ !"

ມິດ ບ່ມີໃຜປາກຈັກຄຳ ບ່ມີສຽງຫຍັງມາທຳລາຍຄວາມມິດມ້ົ ຫາກມີໃຜກ່າວ່ວ່າ ຄວາມມິດມີອິດທິພົ ນໍ່ເບີ່ນການຖືກຕ້ອງແລ້ວເພາະໃນຄວາມມິດມ້ົ ປວັດສາດໄດ້ໜຸນໄປສູ່ເຫດການໃໝ່ ໃນຊ່ວງຊີວິດນ໋ຶ່ງ ເຮົ່ามັກຈະເຫັນເຫດການແບບນ້ົ *ຄຳເວ້ົາອັນຄຶກຕ້ອງທ໋ອອກຈາກປາກຂອງຜູ່ນຳຜູ່ນ໋ຶ່ງ ໄດ້ຕັດສິນປັ້ນປ່ຽນທາງເດີນ ແລະອະນາຄົດຂອງຊຸາດ.*

พุทธัมมะพาสิก

ไตรพาทย์

(ปาลิ – ลาว – อังกิด)

ปาลิ : ● โย พาโล มัมยะติ พาลยัง ขั่มทิโต อาปิ เตมะ โส
พาโล จะ ขั่มทิตะมามิ สะ เว พาโลติ อุจจะติ.

ลาว : ● ดิมโง่ รู้ตัวอ่าโง่ ยังพ่มีทางเข่ั่มดิมสลาดได้,
แต่โง่แล้อ ยังอวดอ่า ติมสลาด ดิมมั้มแล
ร้องว่า เข่ั่มดิมโง่ดัก ๆ.

อังกิด: ● The fool aware of his stupidity,
is in so far wise,
But the fool thinking himself wise,
is called a fool indeed.

จาทลัมพี พระทัมมะบ็ด

จากเค้าโลงเรื่อง

Le Fils

ของ G. de Maupassant

กำ ม

■ ดอกเกด ■

แสงแดดอ่อน ๆ ที่สาดส่องลงใส่หลังคาสาลา ซุ้มมีต้นไม้ใหญ่หุ้มอ้อมล้อม เกือบบ่ลอดลงรอดพื้นดิน ยอกว่าเข้มเวลาค้อยค่ำ สิมดอมที่มะมุดจะทับดินข้ามเรือนใผมันแล้ว.... ดอามมืดสงัดพายในอัด ตื่มกับดอามมืดของธาตธิกาล ที่กำลังคืบดามเข้ามา เธ็ดให้บันยากาดในสะถามที่แห่งนี้สงัด อังเองข้นอีก.... บุรุดสองคิม ผิมหงอกยาวสะแดงว่าอัยจุะธาได้ยูบย่างเข้ามายี่ยูมยามสังยามของเอิาเจ้าแล้ว.... ค่อย ๆ ลงจากสาลา.... คิมนั่งสักไม้ค้อมเท้า ท่าทางพูมถามกว่า เพ็นได้จากเดื่องมุ่งอันจิบยาม ทังสองย่างธยูงกันออกมามืด ๆ จิมออกจากเยดอัด จุายจุธาผู่ถือไม้ค้อมเท้า จึ่งเว้าทำลายดอามงูบสงัดของบันยากาดว่า

"พระอาจามอิงมีลิมถีน้.... มา !"

"เพ็นมีดาธิม.... และอัทยาสัยดี คิมในข้ามนี้มับถือเพ็น

ໝົດ !” ອີກຜູ່ນຶ່ງຕອບສຽງທັມມະດາ

“ຂ້ອຍຍັງສົນໃຈຢາກລົມນຳເພີ່ນ ຮອດເຣື່ອງບາບເຣື່ອງກັມ ນີ້ບ່ແລ້ວ !”

“ເຣື່ອງບາບເຣື່ອງກັມມັນທັມມະດາດອກຍາທ່ານ ຖ້າຍາທ່ານ ສົນໃຈ ຂນ້ອຍອະທິບາຍໃຫ້ຟັ່ງກະໄດ້ ງ່າຍ ๆ ໃຜເຮັດກັມດີກໍໄດ້ດີ ເອ້ີນວ່າບຸນ ໃຜເຮັດຊົ່ວກໍໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນຊົ່ວ ເອ້ີນວ່າບາບ....”

“ຟັ່ງງ່າຍແຕ່ເຂ້ົາໃຈຍາກ ! ຜູ່ທ່ີຖືກເອ້ີນວ່າຍ່າທ່ານບອກ ຊິງ ໝັກໃຈແລ້ວເວ້ົາຕ່ໍສຽງສັ່ນ” ບາບອັນໃດທ່ີເຮົາເຮັດໄວ້ ເຮົາຈະເຮັດ ຄວາມດີຖ້ົມໄດ້ບ່ ?

“ຮ້າ...ຍາທ່ານ ຂນ້ອຍວ່າບາບກະຢູ່ສ່ວນບາບ ບຸນກະຢູ່ສ່ວນ ບຸນ ມັນຕອບແທນກັນບ່ໄດ້ ! ຊາຍຊຸຣາຜູ່ເຂ້ົາໃຈໃນຄຳສອນຂອງພຣະ ພຸທອົງອະທິບາຍ

“ຊັ້ນໃຜເຮັດກັມຊົ່ວແລ້ວ ກໍຕ້ອງຮັບບາບຈາກກັມນັ້ນເລີຍ ເຖ້ິງວ່າຈະໄດ້ເຮັດຄວາມດ່ີຕ້ັ ๆ ກໍບ່ສາມາດລ້ົບລ້ົງໄດ້ຊັ້ນເບາະ ?” ຍາທ່ານຍັງສ້ ຕ່ໍໄປ ສ່ີໜ້າບ່ົງບອກຄວາມອ່ິດ່ິກ່ັງວົນແນວໃດແນວນ່ຶງ

“ຂນ້ອຍວ່າກັມດີກໍຕອບສນອງເຮົາຢູ່ໃນໃຕ... ແຕ່ກັມຊົ່ວທ່ີ ເຮົາເຮັດກໍສ່ົງບາບມາ, ແຕ່ວ່າບ່ໄດ້ ບາງເທ່ືອບຸນກໍແທນບາບໄດ້ດ່ັງ ກໍຣະນ ໜ່ ້ າວລາກັບຫ້ າວນ ້ ັ (ລ ້ ົມສ ັ ນຍາ) !”

“ອ ້ ີຫ ລ ິ ວ ະ ! ຊ ັ ້ ນໃນກ ໍ ຣ ະ ນ ິ ຂ ້ ອ ຍ ນ ້ ີ ເ ດ ້ ັ ຂ ້ ອ ຍ ຈ ະ ເ ອ ົ າ ບ ຸ ນ ໃ ດ ມ າ

ແທນໄດ້ ?" ຍາທ່ານອຸທານຊົງຍິນດີ ຄຳຖາມຂອງເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ຊາຍ ຊາຍຊຣາຄູສົມຫະນາຂອງເພິ່ນຕ້ອງຕົກໃຈ

"ຍາທ່ານຫັ້ນຫວະ ໄປເຮັດບາບຫຍັງໄວ້ ? ຂນ້ອຍບ່ເຊື່ອ ດອກວ່າ ຄົນດີຍາທ່ານຈະເຮັດບາບໄດ້ ?"

"ທຳອິດຂ້ອຍບ່ເຊື່ອວ່າມັນເປັ່ນບາບເປັ່ນກັມດອກ ແຕ່ເວລາ ນີ້ຂ້ອຍຢາກເຊື່ອແລ້ວວ່າແມ່ນບາບ ມາຟັ່ງເຮື່ອງຂອງຂ້ອຍກ່ອນ ແລ້ວ ເຈົ້າບອກຂ້ອຍວ່າມັນແມ່ນບາບຫລືຫຍັງກັນແທ້ ໆ" ສຽງຍາທ່ານຂາດ ມິດໄປກັບຄວາມມືດ ສຳນຽງສັ່ນສະທ້ານບອກວ່າ ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍ ໃນກຳລັງປັ່ນປ່ວນເຕັມທີ ເຖົ້າມາທັ້ງຍ່າງທັ້ງແນມເບິ່ງຜູ່ຍ່າງຮຽງຂ້າງ ຍາທ່ານຫລີ້ພະຍາສມຸທຣ໌ ມັບວ່າເປັ່ນບຸຣຸດທີ່ມີອິດທິພົນທາງການເມືອງ ມີຊື່ສຽງທາງສ້າງຄວາມດີບຄວາມດີ ຈົນໄດ້ຮັບພຣະຣາຊທານຍົດຈາກ ພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ໃຫ້ເປັ່ນພະຍາ ບັດນີ້ ບຸຣຸດຜູ່ເຮືອງນາມກຳລັງ ສາຣະພາບວ່າໄດ້ເຮັດກັມຊົ່ວ ເຖົ້າມາ ຄົນພ່ໄຮ່ມ່ມາຊາວບ້ານຣາສດອນ ກັມມະດາໆຜູ່ນ້ຳ ຈຳຮູ້ຈັກລ້ຳແກ່ນກັນກັບທ່ານພະຍາແຕ່ສມັຍຍັງບ່ທັນ ໄດ້ເປັ່ນພະຍາ ຈຳຫູຕັ້ງກັນທີ ແລ້ວສຽງສັ່ນຂອງທ່ານພະຍາກໍດັງຂ້ົນ

"ແຕ່ສມັຍຂ້ອຍອາຍຸຊາວສອງປີພ້ນລະມາ ຕອນນັ້ນເຈົ້າກະຮູ ຕ່ວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງສຳຄັນໃນອົງຣາຊທານແຕ່ຍັງໜຸ່ມ ໆ ຝຣັ່ງ ຮັກຂ້ອຍ ໄວ້ໃຈຂ້ອຍ ສົ່ງອອກໄປສາຣະເວໃນບ້ານນອກຂອກຄາເມ ເລ້ຍ ໆ ວັຍຊາວສອງປີຂອງຂ້ອຍກະຄິ່ວ່າທັ້ນລະນໍ ເລ້ືອດຂອງຄວາມ

ໜຸ່ມກຳລັງຟົດ ຮ່າງຄິງມີພລັງແຂງແຮງຄືສິງໜຸ່ມ ຊຸບສົມເງິນຄຳຂ້ອຍ ມີຈ່າຍບ່ອັ້ນ ແລະໂດຍສະເພາະຕອນນັ້ນຂ້ອຍເປັ່ນເຈົ້ານາຍເກືອບເຕັ້ມ ໂຕແລ້ວ ສຳລັບຄົນລາວເວົ້າໄດ້ວ່າ ເວລານັ້ນຂ້ອຍສູງສຸດ ຍັງເປັ່ນ ລູກນ້ອງຢູ່ກໍແຕ່ລູກນ້ອງຝຣັ່ງ !" ທ່ານພະຍາຢຸດອຶນໜ້າລາຍສຽງສັ່ນ ໆ ວ່າງຂັ້ນຕົ້ນເຣື່ອງກໍເຊົ່າສັ່ນ ເບິ່ງຊົ່ງເພີ່ນກຳລັງຂັ້ນໃຈໃນການເລົ່າຄວາມ ຫລັງເວລາທີ່ເພີ່ນຍັງໜຸ່ມແໜ້ນັ້ນ

"ຕອນໄປສາຣະເວບ້ານນັ້ນເມືອງນັ້ເອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີ ໂອກາດຫລາຍຂັ້ນ !"

"ໂອກາດຫຍັງຂນ້ອຍ ?" ເຖົ້ານາຖາມຂັດ ເບິ່ງຊົ່ງເຖົ້ານາ ກໍສົນໃຈຢາກຮູ້ເຣື່ອງໄວ ໆ ດີກັນ

"ໂອກາດ ຣະ ໆ ນາເຣີ ! ໂອກາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕ້ອງ ເສົ້າໃຈ ທຸກໃຈຕລອດຊີວິດຈັ່ງໃດລະ ເຈ້ານາຍໄປບ້ານນອກ ມັນກໍ ຄືພຣະຣາຊາໃນຣາຊວັງເຈ້າຂອງຫັ້ນລະ ຢາກເອົ້ານເອົ້າຫຍັງ ປ່ານກັບ ເນຣະມິດເອົ້າໂລດເຫາະໄປ ! ເຮົາລົ້ງກັບປະເພນີຕ້ອນຮັບຂອງຊາວບ້ານ ຈົນຖືສິດຖືອຳນາດໃສ່ໃຫບ້ານ ສັ່ງເອົ້າໝູເຫັດເບ້ດໄກ່ນາກິນ ເຮົາສັ່ງ ເອົ້າເຫລົ້າຢາ ເອົ້າຜູ່ສາວນາແຍ ນາເຣີ ບ່ບອກກະໄດ້ຕິວ່ານັ້ນດັ ພ້ອງໃດ ?

ນີ້ຢູ່ປີນຶ່ງ ເຮົາໄດ້ອອກໄປໄກ ສມັຍນັ້ນຍັງບ່ມີຣົດໄປຮອດ ດອກ ຕ້ອງຂີ່ກອງນ້ອຍເຂ້ົ້າໄປ ເຈ້ານາຍຝຣັ່ງນັ້ນໃຊ້ໃຫ້ໄປສຳຣວດປະ

ຊາກອມ ມັນເບີ່ມຍາມໜາວ ໄຫຂ້ານນອມກ່ຽວເຂົ້າກັນອົກຫົກ ເຮົາ ໄດ້ເຊົາຢູ່ເຮືອນພໍ່ບ້ານ ຊຶ່ງເບີ່ມຜູ່ຫລັກບັ້ກໃຫຍ່ ເຮືອນຊານຂະເຈົ້າ ກວ້າງຂວາງ ກົກເສົາກອດກະບໍ່ຫຸ້ມພຸ້ມລະ ພໍ່ຂະເຈົ້າຈັດຫີ່ມັກຫີ່ເຊົ້າໃຫ້ ຂະເຈົ້າກະລົງໄຮ່ລົງນາຂະເຈົ້າ ລົມໜາວປີນັ້ນພັດແຮງກວ່າທຸກ ໆ ປີ ເຮັດໃຫ້ເລືອດໝຸ່ນເດືອດຮ້ອນ, ເຮົາອົດນອນຫົ່ມຜ້າຫົ່ມຢູ່ບໍ່ໄດ້ດົນ ກໍ ຕ້ອງລຸກເພາະມີສຽງເຄາะຝາຢ່າງແຮງ ໂງເງລຸກຂຶ້ນເບີ່ງຜູ່ເຮັດສຽງດັງ ນັ້ນຢ່າງຢາກຮ້າຍພໍແຮງ ແຕ່ພໍເຫັນເຮົາກໍອົດໂມໂຫໄວ້ ຜູ່ເຮັດສຽງດັງ ປຸກເຮົາເບີ່ນຍິງສາວຮ່າງອວບ ໆ ອ້ອນ ຜີວອ່າວຂາວແດ່ເຮັດໃຫ້ນາງ ເບີ່ງເບີ່ນຕາຮັກ ໃນຍາມມືດພໍ່ມົວ ໆ ຂອງຍາມແລງ

"ແມ່ນຫຍັງນາງ ?" ເຮົາຖາມເມື່ອລຸກຢືນ ນາງເຮັດເງິ້ະງ ະ ຊ້ໂອຊ້ເອໄປໃນຄົວ

"ຮ້ວາຍຊ່ອ່ານຫຍັງອ່າຕິ !" ເຮົາຮ້າຍອອກໄປ ຄົນໜ້າຕາຈົບ ງາມບາດເວົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ

"ອ້າ....ອ້າ !" ເມື່ອເຫັນອາການເອື້ອ້ຂອງນາງຈັ່ງຊັ້ນ ເຮົາ ເລີຍສົງສັຍ

"ເຈົ້າປ່າບໍ່ໄດ້ຊັ້ນເບາะ ? ນາງງົກຫົວເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່ານາງ ປ່າກົກຈຶ່ງຍ່າງອອກມາຫາ ນາງໜ່າເຮົາຍ່າງໄປໃນຄົວ ຊ້ໃຫ້ເບີ່ງໜ້ ມ້າຮ້ອນໜ້ໃຫຍ່ ແລະເຮັດໄມ້ເຮັດມືຂອກອາບນ້ຳ ເຮົາເຂົ້າໃຈ ແຕ່ ແກ່ວ່ງຫົວບອກປະຕິເສດ

ແລງມັ້ນເຮົາກໍໄດ້ຮູ້ນຳພໍ່ບ້ານວ່າ ສາວກົກເປັ່ນລູກກຳພ້າຊຶ່ງ ເພິ່ນເອົາມາລ້ຽງໄວ້ໃຊ້ສອຍໃນເຮືອນ ສາວກົກມັກອຽກນຳເປັ່ດນຳໄກ່ ພໍ່ບ້ານມອບໄວ້ໃຫ້ເຮົາໃຊ້ສອຍຍາມພັກຢູ່ນີ້ ແລ້ວເຮົາກະພ້ກັບສາວກົກ ສຸ້ມ ສາວກົກຕົ້ມນ້ຳຮ້ອນໄວ້ໃຫ້ ເຂົ້ານາປັ່ດບ່ອນນອນ ມ້ຽນບ່ອນ ແລະແລ້ວບ່າຍວັນນຶ່ງຕີ່ຄົນໝົດເຮືອນລົງໄປກ່ຽວເຂົ້າ ສາວກົກຕ່ຳໜູກຢູ່ ກ້ອງລ່າງຜູ່ດຽວ ເຮົານອນລົ້ຄວາມໜາວ ມີໄຂ້ຫວັດເລັກນ້ອຍເພາະໄປ ບຸກບ່ຳ ເຮົາເອ້ີນໃຫ້ສາວກົກເອົານ້ຳຮ້ອນມາໃຫ້ກິນຢູ່ໃນຫ້ອງ ແລະບ່ ໄດ້ຄິດຈັ່ງໄຮອັບປີ່ອ້ຍກັບສາວກົກເລີຍ ແຕ່ຄວາມໜາວແລະຄວາມ ບ່ຽວໃຈຈູ່ໂຈມຮ່າງກາຍອັນໜຸ່ມແໜ້ນຂອງເຮົາ.... ມັນບົ່ງການໃຫ້ເຮົາ ຈັດການກັບສາວກົກທັນທີ

ງ່າຍ....ງ່າຍກ່ວາປອກກ້ວຍອີກ ມາເຮ້ີຍ ສາວກົກຊຶ່ງບ່ມີ ສຽງຢູ່ແລ້ວກັບມືດແລະມືດປານຢູ່ໃນໂລງ ເມ່ືອສຳເຣັດຄວາມປະສົງ ຂອງເຮົາແລ້ວ ເຮົາຈ່ຶງນ້ຳວບອກໃຫ້ສາວກົກອອກຈາກຫ້ອງໄປຢູ່ກ້ອງ ຕະລ່ຽງ ຄືບ່ມີຫຍັງເກີດຂ້ຶ້ນ

ບ່ມີໃຜຮູ ບ່ມີໃຜເຫັນເຫດການຣະວ່າງເຮົາກັບສາວກົກເລີຍແລະ ສາວກົກກໍຍັງຄົງບຳເພັນຕົນເປ່ັນຄົນຮັບໃຊ້ຄືເກ່ົາ ສງົບສຽມ ແຕ່ຍາມ ເຜ່ີຄົນ ແສງຕາມາງເບ່ິງເຮົາວາບ ໆ ຄືອາດາດແຄ້ນແມ່ວໃດແມ່ວນ່ຶງ ເຮົາບ່ຫ່ືວຊາເລີຍ... ແລ້ວເຮົາກໍຈາກໜຸ່ບ້ານນັ້ນມາຄືບ່ໄດ້ຖ້ືມຫຍັງໄວ້ ລືມໜຸ່ບ້ານນັ້ນ ປະກອບກັບເຫດການບ້ານເມ່ືองມີການບ່ຽນແປງແດ່

ເຮົາກໍເລີຍບ່ມີໂອກາດໄດ້ກາຍໄປບ້ານນັ້ນເລີຍ ມາວ່າງປີ ๑๙๕๗ ນີ້ ເຮົາໄປໂປຜູ່ແທນ ເບ່ີນສິບຫ້າປີນ້ແຕ່ຫັ້ນມາ ເຮົາບ່ໄດ້ກາຍໄປບ້ານນ້ ! ສຽງຍາທ່ານຂາດນິດໄປບິດນ່ຶງ ເຖ້ົາມາພ່ຶງຫູຕັ້ງ ຄິດລຳດັບນາບ ທຸກອັນທຸກແນວໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ ແລ້ວສຽງແຫບ ๆ ຂອງຍາທ່ານກໍດັ່ງຜ່ານ້ົນອີກ

ເຮົາກາຍໄປບ້ານນ້ົອີກເທ່ືອນ່ຶງກໍບ່ມີຫຍັງມ້ເສດປາມໃດ ກາມໄປໂປຜູ່ແທນກໍຄືກາມໄປເບ້ືອເມົ່າ ຫລອກລວງໄຫບ້ານນອກໜ້າໂງ່ຫັ້ນລະ ເຮົາໄປເທ່ືອນ້ັນມ້ພັກນອກຫລາຍ ຄນະໂປຜູ່ແທນມ້ໜ່ຳໜ່ແຄມແລະ ເຄ່ືອງສາຍພາພຍົນ ໄປເຊົ້າຢູ່ເຮ່ືອນມາຍບ້ານຈ່ຶງເຖ້ົາແກ່ລົງຫລາຍ ແຕ່ກໍຍັງຈ່ືເຮົາໄດ້ດີ ຍາພ່ໍ້ບ້ານໃຫ້ກາມຕ້ອນຮັບຂັບສູ້ຢ່າງແຂງຂັນ ຂ່ໂຫດ ຂ່ໂພຍເບ່ີນກາມໃຫຍ່ ທ່ີບ່ມ້ຄົນຮັບໃຊ້ຕ້ນຮັບໃຊ້ມ້ືຄືຄາວກ່ອນ ມ້ແຕ່ເດັກນ້ອຍຜູ່ຊາຍອັຍສິບສ່ີສິບຫ້າຜູ່ນ່ຶງ ຈ່ຶງກໍ້ກາມແຂນລິບ ຫ້ົວໃຫຍ່ ທ່າທາງເບ່ີນຄົນບ່ຄົບສາມສິບສອງ

“ລູກຂອງອ່ືກອອກຖ້ົມໄວ້ໃຫ້ ບ່ລ້ຽງກະຈັກຈ່ືເຮັດຈັ່ງໃດ!” ຍາພ່ໍ້ບ້ານຈ່ົ່ມ

“ລູກສາວກ້ືກທ່ີຂ້ອຍມາມ້ກ່ວ່ານ້ັນຍັງເຫ້ັນຢູ່ຫ້ັນຫວະ!” ເຮົາຮູ້ສ້ືກວ່າຫ້ົວໃຈກະຕຸກຢ່ໍ້ງແຮງ

“ໂດຍຂ້ອຍ ບ່ຮູ້ວ່ານ້ັນມານກັບໃຜ ຖ້ານກະບ່ບອກ ຕ້ີຂ້ານກະພ່ແຮງ ນ້ັນບ່ບອກ ລູກອອກມານ້ັນກະຕາຍ ນ້ັກອ້ັນນ້ົອອກມ່ານກະ

ເປັ່ນເງິ ๆ ງ ๆ ບ່ເຕັມບາດຕິເພ່ັ່ນ ສົງສັຍມັນມີເຊ້ືອບ້າ ๆ ບ ๆ ຫາງ ຜູ່ເປ່ັ່ນພ່ັ່ກ ຊ່ ງແມ່ນຊ່ືອຟາກໝາ ບ່ມາລ່ ມາຫາຍຈັກ....”

ມາເຮ້ັ່ຍ! ມາຕິຈ ເຕ ຄວາມຮູ້ສຶກເວລານ ນ ຂອງຂ້ອຍໄດ້, ເ ື່ອຄ່ອຍ ๆ ຖາມ ື່ອັນເດ ອນປີເກ ດຂອງເດ ກນ ອຍອ ປລ ກ ູ່ ນ ເ ື່ອນ ປ ຂອງ ນ ແມ່ນເ ້ ເ ື່ອນ ຫ ດ ๆ ຫລ ງ ຈ ກ ທ ີ່ ຂ ອ ຍ ຈ ກ ບ ານ ນ ນ ໄ ປ ມ າ ເຮ ັ ຍ ! ຍ ິ ງ ໄ ດ ້ ລ ົ ມ ຄ ້ ອ ມ ๆ ຄ ຽ ງ ๆ ກ ັ ບ ເ ຖ ້ າ ພ ່ ບ ້ ານ ຂ ້ ອ ຍ ກ ໍ ຍ ິ ່ ງ ແ ນ ່ ໃ ຈ ວ ່ າ ບ ັ ກ ອ ປ ລ ັ ກ ບ ້ າ ๆ ບ ๆ ນ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ລ ືອ ດ ເ ນ ື້ ອ ເ ຊ ື້ ອ ໄ ຂ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ອ ະ ນ າ ຄ ິ ດ ຜ ູ ່ ແ ຫ ນ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ວ າ ງ ດ ັ ້ ງ ນ ັ ້ ງ ຢ ູ ່ ຫ າ ງ ໜ ້ າ ແ ລ ້ ວ ຂ ້ ອ ຍ ກ ໍ ໄ ປ ສ ້ າ ງ ໂ ຮ ງ ຮ ົ ມ ໃ ຫ ້ ພ ູ ່ ບ ້ ານ ນ ັ ນ ຫ ວ ັ ງ ຊ ິ ເ ຫ ັ ນ ບ ັ ກ ຜ ີ ບ ້ ານ ນ ັ ນ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ໄ ດ ້ ຮ ่ ໍ ໄ ດ ້ ຮ ຽ ນ ແ ຕ ่ ຜ ິ ດ ຄ າ ດ ....

“ໂອຍ ທ ່ ານ ຜ ູ ່ ແ ຫ ນ ຊ ິ ເ ອ ົ າ ບ ັ ກ ບ ັ ອ ນ ີ ້ ເ ຂ ້ າ ໂ ຮ ງ ຮ ົ ມ ກ ະ ເ ອ ົ າ ຄ ວ າ ຍ ໄ ປ ເ ຂ ້ ໍ ່ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ອ ຂ ນ ້ ອ ຍ ມ ັ ນ ໂ ງ ່ ມ ັ ນ ຈ ້ ໍ ່ ແ ລ ້ ວ ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ່ ພ ໍ ່ ຂ ນ ້ ອ ຍ ມ ັ ນ ບ ້ ໍ ່ ๆ ບ ๆ ອ ີ ກ ຄ ິ ສ ັ ດ ໂ ຕ ນ ໍ ່ ງ ນ ີ ້ ລ ະ ຂ ນ ້ ອ ຍ ກ ະ ລ ັ ຽ ງ ໄ ວ ້ ເ ອ ົ າ ບ ຸ ນ ຊ ຸ ້ ນ ລ ະ !” ຍ າ ພ ່ ໍ ່ ບ ້ ານ ວ ່ ໍ ່ ແ ບ ບ ນ ີ ້ ເ ມ ື ່ ອ ຂ ້ ອ ຍ ແ ນ ະ ນ ໍ ວ ່ ໍ ່ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ໃ ນ ບ ້ ານ ເ ຮ ົ ໍ ່ ໄ ປ ຮ ຽ ນ ໜ ັ ງ ສ ື ຖ ້ ໍ ່ ຂ ້ ອ ຍ ຈ ະ ເ ວ ້ ໍ ່ ຍ ຸ ເ ວ ້ ໍ ່ ແ ຍ ່ ຫ ລ າ ย ๆ ກ ໍ ່ ຍ ້ ໍ ່ ນ ພ ໍ ່ ບ ້ ານ ສ ົ ງ ສ ັ ย ໂ ອ ้ ย ม า เ ร ้ ั ่ ย ! เ จ ้ า เ ค ้ า อ อ ก แ ด ่ บ ่ อ ่ า ข ้ อ ย ร ู ้ ส ึ ก ย ่ า ง ใ ด ? ส า ย เ ล ื อ ด ท ี ่ เ ก ิ ด จ า ก ข ้ อ ย อ ย ู ่ ใ น ค า บ อ ป ล ั ก .... ฉ ้ า บ ่ ่ อ พ ่ อ ข ้ อ ย พ ะ ย า ย า ม ช ิ ช ่ อ ย ม ั น ข ้ อ ย ล ั ก เ อ ้ า ง ิ ม ใ ห ้ ม ั น ย า ม ล ั บ ต า พ ่ ่ บ ้ า น ส ั ่ ง ส อ น บ อ ก ใ ห ้ เ อ ้ า ไ ป ล ิ ้ ง ท ิ ม ข ้ า ย แ ต ่ เ อ ม ท ั ม ... ม ั น จ ้ า ย ิ ่ ง ก ว ่ า ส ั ด ม ั น เ อ ้ า

ເງິນໄປກິນເຫล้า ເม้าอาธะอาถ ฒิดข้ามเฮ้าจับมัดติจิมเลือดติก ยางออก เวลามันข้อยรู้แต่ว่า ข้อยยากฒิจากเหดการที่ข้อย เองเข่มผู่ก่ยิ่งมัก แต่ก่บ่มิใผรู้ ข้อยบ่ได้รับความเจับปวดดี สายเลือดข้ามันเลีย.... มันผู่กูงอได้รับโทดทุกย่าง ส่อมข้อย ยังเข่มมักขุมผู่สางโรงธูม สางอัด ฯลฯ ในสายตาของคึม ที่อไป....

ในความมืดมิดของยามแลงค่ำคัอย ตามทางร่อมม้อยๆ ออกจากอัดป่า สูงออกจากท่ามพะยาสั่มเฮ้าสั่มเฮ้า จิมขาง เที่อเท้ามารู้สึกอิมพาอลุกเยือบ ๆ ไปมำ และคึดอ่าม้าตาของ ท่ามพะยาก่ต้องจุ่มออกมามำ สูงของเข่มจ่งสั่มเฮ้ามาถึงพูงมี้ มา! คึดเบิ่งถ้าแม่มเจ้า เจ้าจะเธัดจั่งใด ? ปะกาด รับออกมาอ่า เข่มม่บักอปลักมันบ่ ? ยาแม่ผู่ข้ามกับลูก ๆ ที่ผู่ ในสังคึมผู่มีกูงดจุ่เอาพ้าไปไอ้ใส ? ข้อยคึด ๆ มาได้ สิบ ปีแล้วมาเธ้ย ! เข่มหยังขุมที่ข้อยเธัดมันจ่งบ่ทับถมแด่... บัก บ้องของข้อยเข่มหยังบ่แฮมอาแยงแธงคึพู่ ความเว่ะของมัน บ่สูมหายไป.... จักพึ่มจักแสมแล้วที่ข้อยหามเฮ้าอัด.... ข้อย สูดมิมพาอะมากุสิมผิมขุมต่าง ๆ ไปตุ้มไปสิ่งบักบ้องข้อย"

เท้ามาปุดจิก เท้ามารู้แล้วอ่าเข่มหยังท่ามพะยาผู่ใจ ใหย่ใจขุมหามเงินจำนอมมะหาสามให้อัด จ่งพ้าบ่เบียจักเที่อ

ໜ້າເພິ່ນເທງ້າແສງຕາເສ້ົາ ຜົມຫງອກຂາວຊົ່ງເຖ້ົາກ່ວ່າອາຍຸ ເຖ້ົາມາ ໄດ້ຍິນກິຕິສັບຊ່ືສຽງຂອງທ່ານພະຍາ ທ່ານພະຍາປາກສ້ົາງຫ໌ແຈກໃຫ້ອັດ ບ່ໍາແຫ່ງນ້ັ ຈ່ົງຊອບເຖ້ົາມາມາຫາພຣະອາຈານຊ່ົງເປ່ັນເຈ້ົາອາວາດອັດ ຄາຣົມຄົມຄາຍຂອງພຣະອາຈານ ສ້ົາງຄວາມ໌ສອ່ົງສ່ົງສັຍໃນເຣ່ືອງບຸນ ບາບກັມຄວາມເຊ່ືອໃນທາງພຸທສາສນາຊ່ົງທ່ານພະຍາໄດ້ຍິນໄດ້ຟ່ັງມາກ່ອນ

“ຂນ້ອຍຄ໌ິດວ່ າ ຜົມບຸນທ່ີທ່ານພະຍາຈະໄດ້ຮັບຈາກການທານ ຢ່ ່ າງມະຫາສານ້ ັ ຈະມາສນອງທ່ານພະຍາກ ໍ ຕ ່ ່ ເ ມ ່ ື ອ ທ ່ ານ ພ ະ ຍ າ ຕ ັ ້ ງ ໃ ຈ ໃ ຫ ້ ບ ໍ ຣ ິ ສ ຸ ດ ການເພາະປາກການ ເພ ່ ື ອ ຄ ວ າ ມ ຢ ູ ່ ດ ີ ກ ິ ນ ດ ີ ຂ ອ ງ ມ ະ ນ ຸ ດ ກ ຸ ່ ນ ນ ້ ◌ ◌ ◌

ໂອ...ມາເຣັ ! ຂ້ອຍຕັດບ່ໄດ້ດອກ ມາບບັກບ້ອແລບລົ້ມ ຫລອກລ້ຂ້ອຍຍັງຕິດຕາ ພາບເຂົ້າຕີມັນເລືອດຍ້ອຍຍັງຄົງຜັ່ງແໜ້ນຢູ່ ໃນຄວາມຈື່ຈຳຂອງຂ້ອຍ ມາເຣັ ! ຊິ່ວຊີວິດນີ້ ຂ້ອຍຄົງທໍຣະມານ ຍ້ອນລູກ.... ລູກທີ່ເກີດຈາກອາຣົມອູບດຽວ ອາຣົມບ່າຄີສັດເດັ່ຽະ ສາມຂອງຂ້ອຍ... ມັນສົມຄວນແລ້ວທີ່ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດ ແບບນີ້....”

“ມັນສົມຄວນແລ້ວ...!” ເຖ້ามายากตอบจั่งซี้ แต่ที่เอ้า ออกไปกัดี...

“ຂນ້ອຍຄິດວ່າການທຳບຸນໃຫ້ການອຸທິດສ່ວນກຸສົນໄປ..ອ້າ ຫາ ສາວກີກຄົງຈະຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານພະຍາສຸກໃຈບ່ໜ້ອຍ ແລະສາວກີກອາດຊິ່ບ ຖືໂທດໂກດແຄ້ນທ່ານພະຍາຂນ້ອຍ”

“ແມ່ນອນ ຂ້ອຍຕ້ອງເຣັດມາ.... ເຖິງວ່າບຸນທີ່ຂ້ອຍສ້າງຈະ ບ່ລຶບລ້າງກັນນີ້ໄດ້.... ຂ້ອຍກໍຈະເຣັດ !” ສຽງທ່ານພະຍາໜັກແໜ້ນ ບຸກຄົນທັງສອງຍ່າງຕ່ໄປ ๆ ຈົນກວ່າສັງຂາມຈະຫົນຫາມໃນໂລກສົມມຸດ ນີ້ຕ່ໄປບ່ໄດ້....

ท่านจะไปร่วมบ่บุนยู่วัด.. อุ๋งมีท่านพะยาเป้นเจ้าพาบใหย่บ่ะ ? มันละ แม่มบุนเพิ่นเรัด หามหาสาวกีก ค้าใผไปกย่าลืม ตอมไปรับสิ่ม กินหาม ยาดม้ำหาสาวกีก แผ่เมดตาอะทิคามให้ สาวกีกอะโหสิกันให้ท่านพะยาด้วย ●

ບັກດົກ ບັກແດ້ງ

ແລ ພູຜາເງິນ

ເວລາໃດເຫັນຫັກດິ່ກນອນນິ່ງຕາມ້ອງກ້ອງຢູ່ແລ້ວ ຂ້ອຍມ່ໃຈ
ເອົ້າໂລດ

ເຫັນເຮົາກັບຈາກໂຮງຮຽນຫລີໄປວຽກມາ ບ່ມີລະອ່າຊຸແກວ່ງ
ຫາງດ້ອກແດັກໃສ່ ຫລີ່ມາດົ່ມຕາມແຂ່ງຕາມຂາ ອັນນ້ຶ່ນອນເສີຍ ບ່
ຫ່ວງບ່ໃຍນ່ຳໃຜ ວ່າຍ່າງຫລາຍກ່ມີໜຽງຢ້ເຂ້ົ້ນ ຢຽດຂາອ້ຳປາກຫາວ
ເວີບ ຄັນເຮົາບ່ຮ້ອງຫລີ່ດົ່ມມ່ໃສ່ ກ່ເຮັດອ່ີ່ເງາະອ່ີ່ຍລ້ົ້ມນອນລົ່ງອ່ີກ

"ໂອຍ....ດ່ິກເອີຍ ຈັ່ງແມ່ນມ່ີ້ງຂ້ີ້ດ້ານສັນຫລັ່ງຍາວລ່ົ້ນຂ້ານ
ເຫລ່ືອເມ່ືອງ.ນ່ົ້ນນ້" ແມ່ເດ່ັຍຈ່ົ້ມດັ່ງນ້ີ້ສ່ເມ ເມ່ືອເຫັນມ້ັນນອນແລ່ງ
ແ່ງ່ຢູ່ກ້ອງຕະລ່ານ

ຍາມໃດ ຂ້ອຍມ່ີ້ອ່ງກ່ົ້ນຕ່ົ້ດມ່ົ້ມາ ບາດນ້ັ້ນລະ ຫັກດ່ິກໄວ
ບ່ານລ່ົ້ງ ແລ່ນຫອບຂະໂຍ່ງມາຫາ ຊູສອ່ງຕ່ົ້ນຂ້ົ້ນສູ່ງ ຊ່ິຍາດເອ່ົ້າຄ່ົ້ມ
ຄ່ົ້ຕ່ົ້ນເຮ່ົ້າໃຫ້ໄດ້ ນ່ໍ້ຫັກແດ່ັ້ງມ່ົ້ໃກ້ຫ້ອ່ັ້ງຈະໄດ້ສ່ອ່ນແບ່ງ ຫັກດ່ິກຄ່ົ້ງ
ຣ່ົ້ມ ໆ ຍ່ົ້ງແຂ້ວ່ໃສ່ຫ່ຳຕ່ົ້ວເບ່ົ້ມນ້ັ້ເລ່ົ້ງໃຫ່ຍ ຈ່ົ້ມຂ້ອຍຮູ້ສ່ຶກຄ່ົ້ນແຂ້ວ

ແລະຫລາຍ ๆ ເທື່ອ ຂ້ອຍອົດບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງຄວ້າຜ້ານຫົ່ມຟົມຟາດໃສ່ກາງຫລັງມັນ ຈົນແອວລາກໄປ ນັ່ງສຽງຮ້ອງຄັບຄ້ານປານຊິລົ້ມຊິຕາຍໃນບຶດນຶ່ງ ຍາມດຽວ

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຢັ່ນຫຍັງບັກດົກຈຶ່ງຮ້ອງເອົາແຫ້ເອົາວ່າ ຫັງທີ່ບາງເທື່ອກໍບໍ່ໄດ້ຕີແຮງ ຄ້ອນວັດເອົາພຽງຄ່ອຍ ๆ ຫລືບາງເທື່ອກໍພຽງແຕ່ເງືອດໃສ່ເທົ່ານັ້ນ ບັກດົກຈະຮ້ອງເງ້ເງ້ເງ້ແຮງ ๆ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຂອງມັນໄດ້ຍິນ

"ບັກໃດຕີພາກູ ?" ບັກໂຕ ມາຍຂອງບັກດົກຈະຮ້ອງຖາມສຽງເຄືອງ ๆ ແບບຢາກເອົາເຣື່ອງ

"ມັນຍາດກິນຂອງບັກແດ້ງ ບໍ່ຫັນໄດ້ຕີ ເງືອດໃສ່ຊິ ๆ" ຂ້ອຍແກ້ຄວາມ

"ບໍ່ຕີມັນຊິຮ້ອງຊັ້ນເບາະ ! ລະວັງໄວ້ເດ້" ບັກໂຕມັກເວົ້າກອນ ๆ ແບບນີ້ໃສ່ຂ້ອຍເລື້ອຍ ๆ ບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບບັກດົກເຣັດທ່າກອນໆ ໃສ່ບັກແດ້ງ

ເຢັ່ນຕາຊັງແຫ້ແລ້ວ ແມ່ນຕອນເກືອເຂົ້າ ບັກດົກສວາບໄວ ປານຫຍັງ ຟາດເອົາດັ່ງຈ໊ວບຈ໊ວບບໍ່ໝໍ່ຄາວກໍໝົດ ແລ້ວກໍເສືອກແລ່ນໃສ່ຊາມຂອງບັກແດ້ງ ຍາດກິນເອົາກິນເອົາ ແຖມຍັງຍົ່ງແຂ້ໃສ່ໃຫ້ບັກແດ້ງຢ້ານ ຂ້ອຍຕ້ອງເຝົ້າເບິ່ງທຸກເທື່ອ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ບັກແດ້ງໜາຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນອິ່ມຈັກເທື່ອ ເພາະຖືກບັກດົກຂົມຢູ່ໜ້ອຍກໍຈາກຊາມເຂົ້າກ່ອນຊິອິ່ມ

ມີຫລາຍ ໆ ເທື່ອ ທີ່ຂ້ອຍຕັກເອົາເຂົ້າທີ່ປົນກັບມ້າແກງເຫລືອ ແລະກະດູກໃສ່ຊາມໃຫ້ບັກແດ້ງຫລາຍ ໆ ໃສ່ຂອງບັກດຶກໜ້ອຍໆ ແລ້ວ ກໍກຽມຖືໄມ້ຄ້ອນໄວ້ ບ່ດົນບັກດຶກກໍຈະແລ່ນມາຫາຊາມຂອງບັກແດ້ງ ພໍເຫັນຂ້ອຍຈັບໄມ້ຄ້ອນຢູ່ ມັນຈະຢຸດແລ້ວແນມເບິ່ງໜ້າ ໄຊ້ລີ້ນເລັຽ ຕາມສົບໄປມາ ທ່າທາງບົ່ງບອກເຖິງຄວາມລັງເລໃຈ ເພາະວ່າຖ້າຈະ ຍາດເຂົ້າບັກແດ້ງກໍມີຫວັງຖືກຄ້ອນ ຖ້າບ່ຍາດກໍຈະຫິວເພາະກິນເຂົ້າບ່ ອິ່ມ ຂ້ອຍຈະທຳທ່າຫລຽວໄປທາງອື່ນເຮັດຄືບ່ສົນໃຈ ບັກດຶກຈະຄ່ອຍ ໆ ເຂົ້າມາໃກ້ຊາມບັກແດ້ງ ຂ້ອຍຫລຽວລັອກຫລຽວແລັກສຳຮອດເບິ່ງບັກ ໂຕມາຍຂອງບັກດຶກ ເມື່ອບ່ເຫັນຢູ່ໃກ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງເງືອດໄມ້ຄ້ອນຊຶ່ງສ່ອນ ມາກມັກເບ່ີມດົ້ນຟົ້ມຟາດໃສ່ຫລັງມັນຢ່າງສາສົມໃຈ ມັນຈະຮ້ອງສຸດສຽງ ແລ່ນໜີໄປຢູ່ກ້ອງກົກໝາກລຳໃຍ ຟັ່ງສຽງເງັ້ງເງັ້ງດັງມາເບ່ີມຂາດເບ່ີມ ຂາດ ຄ້ອຍສຽງສະອຶ້ມ ປາມວ່າຊຸບ່ເຫັນໝໍ່ກຸ້ມໜ້າກຸ້ມຝົ້ມ

ແມ່ນຢູ່ວ່າ ເບ່ີມຫາມບ່ຍຸຕິທັມທີ່ບັ່ນເຂົ້າໃຫ້ໜາສອງໂຕບ່ຫ່ ກັນ ແຕ່ມັນກໍເພາະສົມດີແລ້ວລະ ເພາະບັກດຶກມັນດ້ານແສນດ້ານ ຄົນ ເຂົ້າບ້ານບ່ເຫັນວ່າມັນຊຸເທົ່າຈັກເທື່ອ ມີແຕ່ບັກແດ້ງເທົ່າໂອ້ງໂອ້ງຍາມ ໃດກະດາຍ ໄຫເຮືອນເຮົາຍັງເວົ້າສົ້ມກັນຢູ່ບ່ເຊົ້າ ນັບແຕ່ເອົາບັກດຶກ ມາລ້ຽງໄວ້ໄດ້ສອງປີແລ້ວ ເຫັນມັນເທົ່າເທື່ອດຽວ ແຕ່ວ່າງັກແພງ ນຸ່ງເສື້ອຕ່າມຍ່າມພາຍຖືງເຂົ້າບ້ານມາຂໍທານ ເວົ້າເຮ້ືອງນ້ັຍາມໃດເດ້ືອງ ຫູບັກໂຕບາດມັນ ເພາະຄວາມຈິງມັນກະເທົ່າຫລາຍຢູ່ດອກ ແຕ່ດົນ ໆ

ເຫື່ອນຶ່ງ ພວກເຮົາກໍລືມຄິດເຖິງຕອນມັນເຫົ່າສາ

ບັກໂຕມັກຈະເວົ້າຍ້ອງກັນບັກດິກສເມີ ແຖມຍັງໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີບັກແດ້ງອີກ ມັນວ່າຢ່າຫາເຮື່ອງໃສ່ບັກດິກຫລາຍ ເດັກນ້ອຍຢ່ຳມມັນຄືຫຍັງນີ ມັນຫງັ ໆ ໃສ່ໜ້ອຍດຽວທ່ານັ້ນແຫລະ ເດັກນ້ອຍເປີດໜີເລີຍ ບ່ຈຳເຍັ່ນຕ້ອງເຫົ່າ ສ່ວນບັກແດ້ງນັ້ນເຫົ່າເອົາແຕ່ຕາຍ.ນໍ່ນ ກິກິກໍ ເຫົ່າ ໃບໄມ້ຫລົ່ນກໍ່ເຫົ່າ ໂອ້ຍ ! ຢາກໄລ່ໜູ ເຫົ່າຫລາຍເດັກນ້ອຍເຂົ້າເລີຍບ່ຢ່ຳນ ແຖມມາລ້ ໃຫ້ມັນເຫົ່າຊ້ຳ ບັກດິກມັນເຫົ່າມີຣະບຽບໃດ

“ເຮິ ເຮິ ມີຣະບຽບຫລາຍຕ່ວ່າ ເຫົ່າຍາມໃດໄກ່ຂະເຈົ້າຕາຍຍາມນັ້ນ ອີ່ແມ່ໄດ້ເອົາເງິນໄປເສັ່ງໃຫ້ຄ່າໄກ່ຂະເຈົ້າເລ້ອຍ ໆ ເຫັນໄກ່ຂະເຈົ້າເຂົ້າບ້ານຍາມໃດ ບັກດິກໄລ່ກັດຈົນຕາຍ ຄັນບ່ຕາຍກໍຂົ້ນຫລົ່ນອ້ອບຍອບ” ຂ້ອຍເວົ້າເຍ້ຍບັກໂຕ

“ກະດິຕ່ວ່າ ມັນໄລ່ໄກ່ອອກຈາກບ້ານ ດີກ່ອນໜາມຶ່ງເຫົ່າບ່ມີຟະແລ້ ຢາກໄລ່ໜູກູ ຫລຽວເບິ່ງວ່າຊັ້ນຢ່າງເດ້ມໆ ຄິເບ່ນ້ຂ້ໜາກເຫລືອງນີ ບັກດິກຂອງກູມັນກັດ ຂ້ຽງຄິຫຍັງນີ ໃຜເຫັນກະຢ່ຳນ” ບັກໂຕວ່າ

“ຈ້ຳງກູກະບ່ຢ່ຳນ ຄ້ານຄິຕາຍນີ ກິນຫລາຍກະປ່ານນັ້ນ ຄິກັນກັບນາຍມັນຫັ້ນແຫລະ ຂ້ຄ້ານປ່ານຫຍັງກະບ່ປ່ານ”

ເວົ້າແບບນີ້ບັກໂຕມັນແລ່ນຫລູບໃສ່ຂ້ອຍເລ້ອຍ ໆ ແຕ່ແມ່ບ່ຍ້ອງກັນໄວ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງຫວິດຖືກໜາກກ້ອກຂອງນາຍບັກດິກສເມີ

“ມຶ່ງເດ້ບັກເຕັ້ມ ກູຊິຈັດການມຶ່ງໃຫ້ໄດ້ເຫື່ອນຶ່ງ” ບັກໂຕຈົ່ມ

ດ້ວຍຄວາມຄຽດເຄືອງ

ເຮົາສອງຄົນອ້າຍນ້ອງມັກມີເຣື່ອງຜິດຖຽງກັນເລັ້ຍ ໆ ມັບ
ແຕ່ເອົາບ້າດິກກັບບັກແດ້ງມາລ້ຽງໄວ້ ທຳອິດບັກໂຕເອົາບັກດິກມາລ້ຽງ
ໄວ້ກ່ອນໂດຍຂໍນຳໝູ່ຢູ່ຄຸ້ມບ້ານເໜືອ ຕອນມັນບັກດິກອາຍຸປະມານສາມ
ເດືອນ ບັກໂຕແລະຂ້ອຍພາກັນລ້ຽງບັກດິກຢ່າງຫມຸຖນອນ ໃຜ ໆ ກໍ
ຮັກບັກດິກ ຫາເອົາອາຫານໃຫ້ມັນກິນຢ່າງອີ່ມດີພີມັນ ຫລາຍ ໆ ເທື່ອ
ເຮົາຍາດກັນອຸ້ມບັກດິກ ຈົນຕ້ອງໄດ້ອອກກຳລັງກາຍຕີກັນ ປ້ຳກັນ
ເປັ້ນອຸດຕລຸດ ຈົນຜູ່ໃຫຍ່ໄດ້ມາແຍກຈາກກັນ ບັກໂຕອາຍຸສິບເອັດປີ
ລົ້ນຂ້ອຍປີນຶ່ງ ຕີກັນແລ້ວເຮົາກໍຫລົ້ນນຳກັນອີກ ບໍ່ດົນກໍຕີກັນໃໝ່ ຮູ
ສຶກວ່າເວລາໃດຕີກັນແລ້ວ ຕໍ່ມາເຮົາຈະຮັສຶກຮັກກັນຫລາຍກວ່າເກົ່າ
ແລ້ວກໍຫລົ້ນຫ້ອນຳກັນ ແລ້ວກໍຕີກັນອີກ ຕີກັນເທື່ອໃດຂ້ອຍມັກເປ້ັ້ນ
ຝ່າຍເສັຽປຽບສເມີ ແຕ່ກໍບໍ່ເຄີຍຢ້ານ ບັກໂຕບໍ່ແມ່ນວ່າຊິເກັ່ງສເມີໄປ
ມືຫລາຍ ໆ ເທື່ອຖືກຂ້ອຍຊັດເອົາລົ້ມກຸ້ມກ່ອນ ມັນຈະລຸກຂຶ້ນມາດ້ວຍ
ຄວາມອາຄາດ ແລ້ວກໍໂດດໃສ່ຂ້ອຍ ຊັດເອົາຕຸ່ບ ໆ ຈົນຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້
ອາກ ໆ

ສອງເດືອນຫລັງຈາກເອົາບັກດິກມາລ້ຽງ ຂ້ອຍກໍຂໍພາມຳລຸງ
ເໜັ້ງມາລ້ຽງແລະໃສ່ຊື່ວ່າບັກແດ້ງ ທີ່ໃສ່ຊື່ນີ້ກໍເພາະມັນຈ່ອຍກະແດ້ງຄືຊິ
ຕາຍ ຂ້ອຍເອົານ້ຳນົມໃຫ້ມັນກິນ ອຸ້ມມັນເກືອບທຸກເວລາ ຢອກຫລົ້ນ
ກັບມັນເກືອບບໍ່ມີຍາມເຊົ້າ ພໍໃຫຍ່ມາແດ່ຂ້ອຍກໍເອົາອາຫານແຊບ ໆ

ໃຫ້ມັນກິນ ລ້ຽງມັນຢ່າງຫນຸຖນອນ ພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງນໍ້ນຫຍັງໃຫ້ຂ້ອຍ ກິນ ຂ້ອຍຈະແບ່ງໃຫ້ບັກແດ້ງຕໍ່ ແລະນິຫລາຍ ໆ ເທື່ອບັກແດ້ງໄດ້ກິນ ຫລາຍກວ່າຂ້ອຍຊ້ຳ

ຂ້ອຍມ໊ອເມົ້ານ້ຳແຕ່ບັກແດ້ງ ຈົນເກືອບຊ໊ືລືມບັກດໍ່ກ ດົນ ໆ ຈ໋ຶ່ງໄດ້ເອົ້າເຂ້ົ້າໃຫ້ບັກດໍ່ກກິນເວລາບັກໂຕບ່ຢູ່ບ້ານ ຂ້ອຍຮັກບັກແດ້ງ ອ໊ືຫລ໊ ໄດ້ຫຍັງກໍເອົ້າໃຫ້ແຕ່ບັກແດ້ງກິນກ່ອນ ບັກດໍ່ກໄດ້ທີຫລັງແລະ ໄດ້ພູດນ້ອຍກວ່າບັກແດ້ງ ຈົນຫລາຍ ໆ ເທື່ອບັກດໍ່ກໄດ້ຍາດບັກແດ້ງ ກິນ ເຖ໋ິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ກໍ່ຍັງນ໊ີເທື່ອໃຜເທື່ອມັນ ເວລາບັກໂຕໄດ້ຫຍັງ ມາກໍເອົ້າໃຫ້ບັກດໍ່ກກິນກ່ອນ ແລະເອົ້າໃຫ້ບັກແດ້ງຕາມຫລັງ ແລະບາງ ເທື່ອບ່ໃຫ້ບັກແດ້ງເລີຍຊ້ຳ

ເວລາຜ່ານໄປ ບັກແດ້ງໃຫຍ່ອ້ອນດ໊ີພ໊ືມັ້ນຂ໊ຶ້ນແຕ່ກໍ່ສູ້ບັກດໍ່ກບ່ໄດ້ ບັກດໍ່ກໂຕໃຫຍ່ກວ່າ ກໍ່ດກວ່າ ກັດກ໊ັນຍາມໃດສູ້ບັກດໍ່ກບ່ໄດ້ ບັກ ແດ້ງເສ້ຽປ໋ຽບທຸກເທື່ອ ເຫ໊ັນບັກແດ້ງບ່ມ໊ີທ່າງສູ້ ບັກດໍ່ກຍູ່ທ່າງຂ໋ົ່ມເຫ໋ ເອົ້າເລ໊ອຍ ໆ ເຊ໋ັ່ນຍາດກິນອ໊ັນນ໊ັ້ນອ໊ັນນ໊ີ ແມ່ນບ່ໄຫວບັກດໍ່ກ ເວລາ ໃດຢອກກ໊ັນແລະເກ໊ີດໃຈຮ້າຍຂ໊ຶ້ນມາ ບັກດໍ່ກຈະກັດເອົ້າແທ້ ໆ ຫລ໊ົ້ນ ເອົ້າບັກແດ້ງຮ້ອງຄ໊ັບບ້ານຈົນຂ້ອຍຕ້ອງໄປຊ່ອຍສເມ ຂ້ອຍຕ໊ີຫ໊ົວບັກ ດໍ່ກເທື່ອໃດ ກໍ່ສະເ໊ືອນຫ໊ົວບັກໂຕເທື່ອນ໊ັ້ນ ເຮົ້າຜ໊ິດກ໊ັນທຸກເທື່ອທ໊ີ່ໜ້ າ ຂອງເຮົ້າກັດກ໊ັນ ຜ໊ິດກ໊ັນແລ້ວກໍ່ຕ໊ີກ໊ັນ ແລ້ວກໍ່ແມ່ນແມ່ນ໊ັ້ນແຫລະມ້ າ ແຍກອອກຈາກກ໊ັນ

ບັກແດ້ງຫັ້ນກະບໍ່ແມ່ນຍ້ອງດອກ ມັນມັກເຫົ່າອີ່ຫລີ ຕອນຍັງ
ນ້ອຍ ໆ ກໍຍັງເຫົ່າອັອກ ໆ ເຫັນຫຍັງເຫົ່າໝົດ ເຫັນໝາໂຕບັກໃຫຍ່
ກາຍບ້ານມັນກໍເຫົ່າເອົາສາອັອກ ໆ ປາມເຂົ້າຊຸຍ່ຳ ພໍໃຫຍ່ມາຍິ່ງເຫົ່າ
ສຽງຍິ່ງດັງ ເຫົ່າບໍ່ມີຟະແລ້ງຄືບັກໂຕອ່າຫັ້ນແຫລະ ສ່ວນບັກດໍກມັ້ນ
ເຫົ່າໜ້ອຍແດ່ ທີ່ໄດ້ເຫົ່າໜ້ອຍກໍເພາະບໍ່ມັກຢູ່ບ້ານ ຈັກມັນມັກໄປຫ່ຽວ
ທາງໃດ ຕອນເຫັນຢູ່ບ້ານແມ່ນຕອນມັນນອນ ເພາະສະນັ້ນເວລາມີຄົນ
ເຂົ້າບ້ານບັກແດ້ງຈະເຫົ່າກ່ອນ ບັກດໍກຟ້າງນອນຫລັບ ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງ
ບັກແດ້ງແລ້ວ ບັກດໍກກໍຈະນຶ້ນຕາຂຶ້ນແລະບໍ່ຈຳເປັ້ນຊຸເຫົ່າແລ້ວ ເພາະ
ຄົນທີ່ເຂົ້າບ້ານມາອາດເປັ້ນຄົນຮູ້ຈັກກັນ ຫລືເປັ້ນພີ່ນ້ອງກັບຄົນໃຫ-
ເຮືອນແລະຖືກໃຫເຮືອນຮ້ອງຫ້ານໃສ່ບໍ່ໃຫ້ເຫົ່າເສັຽແລ້ວ

"ເຊະ ! ບັກແດ້ງ..." ນີ້ຄືອາຈາຫ໌ທີ່ບັກແດ້ງໄດ້ຍິນເປັ້ນປະຈຳ
ແລະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້ດີ ມັນຄືການຫ້ານເຫົ່າ ຫ້ານສະແດງ
ປະຕິກິຣິຍາ

ການທີ່ບັກແດ້ງເຫົ່າກ່ອນມັ້ນ ກາຍເປັ້ນນິສັຍ ເປັ້ນປະເພນີ
ຄືວ່າເວລາໃດທີ່ຢູ່ນຳກັນ ຖ້ານີຄົນມາບັກດໍກຈະບ່ອຍໃຫ້ບັກແດ້ງເຫົ່າ
ກ່ອນ ແລ້ວມັນຈຶ່ງເຫົ່າຕາມຫລັງ ແຕ່ເຫົ່າສຽງດັງກວ່າ ສຽງໃຫຍ່ກວ່າ
ຄ້ຍ ໆ ຄືວ່າຕັ້ງໃຈຊຸໃຫ້ລົບສຽງບັກແດ້ງ ຖ້າບັກແດ້ງເຊົາ ບັກດໍກກໍ
ເຊົາ ຍາມໃດບັກແດ້ງບໍ່ເຫົ່າກໍໝາຍຄວາມວ່າ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນບ້ານເປັ້ນ
ຄົນທີ່ລ້ຳກັບໃຫເຮືອນດີ ດັ່ງນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັ້ນຈະຕ້ອງເຫົ່າຫາວິນາມ ຂຶ້ນ

ເຫົ່າກໍມີຫວັງໄດ້ຍິນ ເຊະ ! ບັກດໍກບັກແດ້ງ !

ໂຮມຄວາມແລ້ວ ບັກແດ້ງກ້ວາງຂວາງກ່ວາ ຮູ້ຈັກຄົນຫລາຍກ່ວາບັກດໍກ ແຕ່ບັກດໍກມີປະສົບການ ມີຄວາມເຍັ່ນມັກເລງຫລາຍກ່ວາ ເພາະບັກດໍກມັກບ່ຢູ່ບ້ານ ໄປຕິດເຫ່ຢູ່ຕາມຫາງບ້ານຮ້ານຕລາດສເມີ ມັນຈຶ່ງຮູ້ກ້ວາງຂວາງດ້ານເກເຣຫລາຍກ່ວາບັກແດ້ງ

ຂ້ອຍກັບບັກດໍກມັນບ່ກິນເສັ້ນກັນເລີຍ ມັນຂົ່ມເຫງບັກແດ້ງ ຂ້ອຍກໍຕ້ອງລົງໂທດມັນ ແລ້ວມາຍມັນກໍມາຫາທາງກອນຂ້ອຍຕ່ໍ

ຂ້ອຍເຂ້ົາບ້ານມາຍາມໃດບັກແດ້ງຈະແລ່ນມາຮັບຕ້ອນ ເລັ້ຽແຂ່ງເລັ້ຽຂາ ແລ່ນອ້ອມຂ້າງອ້ອມແອວ ສ່ວນບັກດໍກມັນນອນເສັ້ຽ ບ່ຫ່ວງຫ້າຫ່ວງສິບ ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍຖ້ົມອາ..ານໃຫ້ບັກແດ້ງ ມັນກໍຈະໜວດ ພາດແລ່ນມາໃສ່ ແລ້ວກໍຍາດກັນ ກັດກັນທຸກເທ່ື

ບັກດໍກກໍມັບຖ້ົມາຍຂອງມັນຢູ່ດອກ ເວລາໃດບັກໂຕເຂ້ົາບ້ານມາ ບັກດໍກຈະຍ່ທ້ະຂ້ົມຖ້າມັນນອນຢູ່ ແລະບາງເທ່ືຈະ:ຢ້ົມຂ້ົມ ແຕ່ບ່ອ້ີຫລິ ບ່ເ:ຢ້ົມດອກນອກຈາກບັກໂຕຊ:ດ້ີມ:ຕ້ອກແຕ້ກໃສ່ ຫລ:ຍ່ໆເຂ້ົາໄປຫາໃກ້ ໆ ມັນຄ:ດ:ດ:ດ:ວ່າ ເດ:ກເວລານອນພ:ກຜ່ອນ ນ:ໃດບ:ດ:ກແລ່ນເລ:ຽຂາເລ:ຽແຂ່ງນ:ຍຂອງມ:ນແມ່ນຫລ:ຍເຕ:ບ ນ:ມ:ນອ:ດຊ:ດນ:ຳ:ດນ:ຳ:ດ ຝ:ນຕ:ກລ:ງມາເບ່ັ:ນ:ຳ:ກໄດ້

ນ:ນ:ງຂ້ອຍກັບບັກໂຕຍ່ໆໄປຫລ:ນຕ:ານຖ:ນ:ນແດ:ນຂອງ ທ:ຄຸ:ນ ທ:ວ:ເ:ອ:ງ ໃກ້ ໆ ກັບບ້ານເຮ:ຢູ່ ບັກດໍກກັບບັກແດ້ງຕິດຕາມໄປດ້ວ

ดาอมึ่งมิธ์ดโอโตดันมึ่งแล่นผ่านไป ดันในธ์ดถุ้มเสดเอ้าจี่ล้ง เค็งท้อม บักแด้งยู่ให้ก่อนแล่นใส่ดาบได้ก่อน บักด็กแล่นยาด โดดโดมบักแด้ง บักแด้งบ่ยอมอาง ลูกอั้นได้ก่แล่นข้ามหาง ไปฟากมึ่ง บักด็กแล่นมาอีก แต่....มิธ์ดโอโตดันมึ่งแล่นมาย่าง ไอ บักด็กยังบ่ทันข้ามหางมั้น จึ่งถูกธ์ดดันมั้นตำเอ้าฟังไปมอก หาง บักด็กมอมร้องเง้งเง้งยู่กับที่ด้วยดอามเจ็บปวด ดาอมึ่ง ต่มาก่ลุกเธ์ดอาข้ามย่างกับดีมเมือข้าม

ธ์ดดันมั้นแล่นไปเลีย
บักโตร้องด่ามาหลัง
ข้อยติบมีแป่ะแป่ะ

• ທໍ່ແກ້ວ ເອດເມດ •

ບ້ອນ

ເມືອງ

ສຸ້ຍ

ແຕກ

" ຄ້ຳເມືອງສູ້ຍບ່ແຕກເທື່ອນີ້.... ເຮົາມີຫວັງໄດ້ ກັນອີຫລິແຫລອ້ຍແກ້ວ....

ແຕ່.....ນັ້ເພື່ອກຽດຂອງພ່ໍ.....ຂ້ອຍຈຶ່ງຕົກລົງເອົາກັບອີ່ຕານ້ ແລະໄດ້ວ່າຄ່ຳຄອງໄປແລ້ວລ້ານຫ້ຳ.. ຂໍ່ຢ່ຳປະມາມຂ້ອຍເທ:ະອ້ຍແກ້ວ"

× × ×

ມັນເປ່ັນພາບຂອງເຫດການທ່ີຜ່ານພ້ັນໄປ ແຕ່ທຸກສ່ິງທຸກອັນ ຍັງຝັງແໜ້ນ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ງຈ່ຳຂອງຂ້ອຍໄດ້ດ.

ມັນມ່ີທັງຫວານຫອມ, ສ່ົດຊ່ືນແລະຂົມຂ່ືນລ່ືນກ່ວາເຄ່ືອເຂ:ຮ່ໍ ໃດໆທັງໝ່ົດ.

ແຕ່ມັນກ່ໍເປ່ັນພາບທ່ີລ່ືມໄດ້ຍາກທ່ີສຸດຂອງຊ່ີວ່ິດ

ຈະລ່ືມໄດ້ຈັ່ງໃດ ໃນເມ່ືອຂ້ອຍກັບນາງໄດ້ມ່ັກຮ່ັກກັນມາຕ່ັງ ດ່ົນແສນດ່ົນ

ພວກຂ້ອຍຮ່ັກກັນ:ະຫລິ !

ຮັກກັນ, ສັນຍາກັນວ່າຈະບໍ່ຫ່າງຈາກກັນ.

ໄປໃສພວກຂ້ອຍໄປນຳກັນ

ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ພວກຂ້ອຍຈຶ່ງມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍອັນມອບໄວ້ໃຫ້ກັນຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແຕ່ຂ້ອຍກໍບໍ່ກ້າບອກໃຜທັງໝົດວ່າ:...ມີຫຍັງແດ່

ຂ້ອຍຈະຂໍອຳໄວ້ແລະອຳໄວ້ຕລອດຊາດ

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກ້າບອກຢ່າງອາດຫານແລະຄັກແນ່ທີ່ສຸດກໍຄືວ່າ....

"ອຳພອນ" ເປັ້ນລູກສາວແລນງາມຂອງຍາໍ່ເມກະລາ ອະດີດໍ່ຄ້າຝີ່ມືດັງຂອງຊຽງຂວາງ ສ່ວນຂ້ອຍເອງບໍ່ຢາກເວົ້າ....

ແຕ່ກໍອຳບໍ່ໄດ້ ເພາະເປັ້ນພຽງລູກຊາຍກົກຂອງນາຍສິບເອກ!

ເມື່ອທຽບກັນແລ້ວ ຖານະຂອງຂ້ອຍກັບອຳພອນ ໄກກັນຄົນລະຟາກ ນ້ຳຂອງ–ຍັງວ່າແຄບໂພດ ເຫັນຈະວ່າໄກກັນຄົນລະຟາກຟ້ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະແມ່ນ.

ແຕ່ປານນັ້ນ, ບໍ່ເຫັນຈະມີ ຍັງມາຫ້າມຫົວໃຈພວກຂ້ອຍໄດ້ເລີຍ.

ພວກຂ້ອຍຮັກກັນຖານຊູ້ສາວຢ່າງເຂົ້າຂັ້ນມາຕຖານ ມໍ່ຄວາມຮັກລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງຜ່ານໄປຢ່າງຫອມຫວນແລະຫວານຊຶ່ນ..ໄດ້ສອງປີປາຍ.....ຄວາມງາມແລະຄວາມໜ້າຮັກໜ້າແໜງ.....ແລະໜ້າ.....ຂອງອຳພອນກໍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຄິດໜັກຕື່ມອີກ.

ຄຶດເຖິງຊີວິດ ອະນາຄົດ....

ແລະຄຶດເຖິງຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ....

ຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ ບ່ມີໃຜຮູ ນອກຈາກອຳພອນແລະຂ້ອຍ:ອງ ເທົ່ານັ້ນ

ນັບວ່າຮັກກັນສເມີຕົ້ນສເມີປາຍ ບ່ມີໃຜເອົາປຽບໃຜ

ຈະວ່າມີແຕ່ຂ້ອຍເອົາປຽບນາງກໍຖືກຢູ່

ເພາະຂ້ອຍເປັ່ນຄົນທຸກຍາກປາກໜອງ

ສ່ຳເງິນເດືອນສິບເອກຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ເຮັດແນວໃດຈະກ້າຊັ້ໂມງ ຣາໂດໂອໂຕມາຕິກໃຫ້ຂ້ອຍ

ເຮັດແນວໃດຈະກຸ້ມຄ່າຊັ້ຣົດຮອນດາ ໜ ຊີຊີໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້

ອັນນັ້ໂມງ, ຣົດຈັກ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຊຸ້ມແນວໜ້າທັນສມັຍຂ້ອຍ ມີຄົບ

ອຳພອນ ຍອດຍິງຂອງຂ້ອຍເປັ່ນຜູ້ຊັ້ໃຫ້.

ຂ້ອຍຮັກແລະບູຊານາງ ບ່ທໍ່ຟ້າຍັງກ້ຳຝືນ.

× × ×

ເມື່ອ ເມືອງສ້ຍຖືກຕີແຕກ ຄອບຄົວຂອງອຳພອນ ທີ່ວຽງຈັນ ໄດ້ຮັບຄວາມປັ່ນປ່ວນຢ່າງໜັກ ເພາະຊາບຂ່າວ່າ ຍາເມກຄະລາ ໄດ້ເສັ້ຽຢາຝຶ່ນໄປຫລາຍຮ້ອຍກິໂລ.

ຊ້ຳບ່ພໍ ຢູ່ມາໜຽງອາທິດດຽວ, ກ້ຍິນຊ່າວ່າ ທ່ວກະຈ້ຳ–ໜູ

ດູນ ແລະໂຮງນົມຖືກຕີພັກ.

ເບ່ັມເຫດໃຫ້ຍາ່ຂອງອຳພອນ ເສັຽຕລາດການຄ້າຝ່ືນ ແລະ ຫລຸບຫືນຍ່ຳງມະຫາສານ.

ຄອບຄົວຂອງຍາເມກຄະລາກ໋ມີບັນຍາກາດເຫງົ້າຫງອຍລົງ.

"ຍາ່ຫລຸບຫືນພັກໃນຊ໊ີວິດ" ອຳພອນເວ້ົາສູ່ຟ່ັງ.

"ມັນເບ່ັມຂອງທັມມະດາໃນຊ໊ີວິດການຄ້າ" ຂ້ອຍເວ້ົາເບ່ັມ ທຳນອງເອ້ົາໃຈ.

× × ×

ຕັ້ງແຕ່ເມ໊ືອງສຸ້ຍແຕກຄ້ັງນ໊ີ, ເບ່ິງສີໜ້າຂອງຍາ່ເມກຄະລາ ຜາກ໊ດອ່ຳຕ່ຳງເກ່ົາຫລາຍ

ເມ໊ືອບ່ເບ່ັມຄົນເວ້ົາມ໊ືອຫ໊ືອມ່ອນຄ໊ືແຕ່ເກ່ົາແລ້ວ.

ທຸກໆມ໊ືທ໊ີຂ້ອຍໄປຫາອຳພອນ ມັກຈະມ໊ີພ່ໍ ຄ້າຊາວຈີນຫຽວມາ ຫາຍາ່ເກ໊ືອບບ່ເວ້ັນແຕ່ລະຊ໋ົ່ວໂມງ.

ທຸກຄົນພາຍໃນເຮ໊ືອນມ໊ີສີໜ້າງຽບເຫງ໊ົາ.

ອຳພອນກ໋ເລ໊ຍເຫງ໊ົາໄປນຳ

ເບ່ິງຊ໋ົງມ້ັມ້ັນຕ່ຳງເກ່ົາຂ້ົ້ນຕ໊ກໆ.

ຄວາມຮ້ັກລະຫວ່ຳງຂ້ອຍກ້ັບອຳພອນ ຄ໊ືມ໊ລ ຳງຮ້ ຍ ອ ຳ ດ ໃ ດ ອ ຳ ດ ມ ່ ຶ ງ ໄ ວ ້ .

ຄ໊ືຊ໋ົງສ໊ເອ້ົາຕ໊ວໄປບ່ລ ອ ດ ບ ່ ເ ຖ ິ ງ ນ ້ ໍ ແ ຫ ລ ະ ,

ແຕ່ກ່ອນ ອາທິດນຶ່ງໆ ຂ້ອຍໄປເຮືອນອຳພອນເຈັດມື້.

ເມື່ອມີເຣື່ອງບໍ່ພ່ອນໃຈ ກໍຂົ້ນຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ກໍຫລຸດລົງອາທິດ ນຶ່ງໄປຫາພຽງສາມມື້.

ແລ້ວກໍຫລຸດລົງເລື້ອຍໆ–ເຫລືອພຽງແລງວັນເສົາເທົ່ານັ້ນ.

ຈະຫຽວໄປຫລາຍກໍບໍ່ພ່ອນໃຈຄືແຕ່ເກົ່າແລ້ວ – ແລະອຳພອນ ກໍບອກຫລາຍເທື່ອແລ້ວວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຫຽວໄປຫາດຸເພາະຄົນໃນເຮືອນໃຈບໍ່ ດ່ອຍດີ.

ຂ້ອຍກໍເລີຍບໍ່ໄປດຸ

ບາງ ທື່ອສອງອາທິດ–ສາມອາທິດຈຶ່ງໄປເທື່ອນຶ່ງກໍມີ

ບາງເທື່ອກໍເທິງກວ່ານັ້ນ

ປານນັ້ນຍັງບໍ່ຢາກພົບອຳພອນແລ້ວ.

ເມື່ອບໍ່ພົບອຳພອນ ຂ້ອຍກໍຕ້ອງຖາມຫ້ອແອນ້ອຍຜູ່ເປີ້ມນ້ອງ ຂອງນາງ.

ທຸກເທື່ອຫ້ອແອນ້ອຍຕອບວ່າ " ເອ້ຍພອນຂີ່ຣົດໄປກັບ ເຖ້າແກ່....."

ຫຳອິດຂ້ອຍກໍບໍ່ສົງສັຍ ເຖິງຈະມີຄວາມນ້ອຍໃຈປານໃດກໍອົດ ເອົາ.

ຕອນຄ່ຳຂອງມື້ນຶ່ງ ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈຈະໄປຫາອຳພອນ ເພາະບໍ່ໄດ້ ພົບກັນເກືອບເດືອນປາຍແລ້ວ

ບັງເອີນໄດ້ເຫັນອຳພອນນັ່ງຢູ່ຫ້ອງຮັບແຂກ ກັບບ່າວໃຫຍ່ຜູ່ນຶ່ງ—ເບິ່ງຊົງດີເຈັກນີ້ແຫລະ.

ນາງກໍແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກຕາມມາຣະຍາດ.

ຈຶ່ງຮູ້ຈັກຄັກຕອນນີ້ວ່າ ຊາຍຜູ່ນັ້ນຊື່ "ກິມຈົງ" ພ່ຄ້າໃຫຍ່ ຜູ່ສນິດສນົມກັບຍາພ່ເມກຄະລາ.

ເຖິງເຂົາຈະຊຶ່ຫຍັງກໍ່ຢ່ຳ ແລະຈະເປັ້ນພ່ຄ້າໃຫຍ່ສ່ຳຊ້ຳງກໍຕາມ-ຂ້ອຍບ່ສົນໃຈ.

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສົນໃຈກໍ່ດີ ອາດຈະແມ່ນ ທ້ອກິມຈົງຜູ່ນີ້ທ່ມັກມາຮັບເອົາອຳພອນໄປທ່ຽວເລ້ຍໆ ຕາມປາກຄຳຂອງທ້ອແອນ້ອຍເລ້ົາສູ່ຟ້ັງວ່ານັ້ນເທາະ.

ນ້ັ້ນນ້ັ້ນເອງ, ຫລັງຈາກກິມຈົງອອກໄປແລ້ວ ອຳພອນກໍ່ເລ້ົາເຣ່ືອງຈິງສູ່ຂ້ອຍຟ້ັງຢ່ຳງບ່ອ້ິບອຳ.

ນາງເລ້ົາວ່ຳ ກິມຈົງເປັ້ນຫົວເຮ່ືອໃຫຍ່ທ່ີ່ລ້ົງຫຸ້ນໃນການຄ້ຳຂອງພ່ນ່ຳງ.

ເມ່ືອພ່ຂອງນາງຫລ້ົມຈົມເສ້ັຽຫາຍ ເມ່ືອງຈາກເມ່ືອງສ້ັຍແຕກຄ້ັ້ງນ້ັ້ນ, ກິມຈົງຈ່ຶງມ້ັກມາຫາພ່ນ່ຳງເປັ້ນປະຈຳ

ຈະມາຖ່ຳມຕ້ົ້ນຫ້ົນ ຫລ້ືອກເປ້ັຽນ່ຳງກໍ່ບ່ຮູ້້ນ່ຳ

ແຕ່ນ່ຳທຸກຄ້ັ້ງພ່ຂອງນ່ຳງ ມ້ັກຈະປ່ອຍໂອກ່ຳດໃຫ້ກິມຈົງເຂ້ົ້ຳມ່ຳຫ່ຳນ່ຳງສເມ.

ຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ງົກຫົວຮັບຟັ່ງດ້ວຍຄວາມຫວັ່ນວິຕົກ ແລະນ້ອຍໃຈ
ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຄິດມາກ່ອນ ແລະຫາກໍ່ມາຄິດຕອນພົບໜ້າກິມ
ຈົ່ງ ກໍເກີດຂຶ້ນໄດ້ອະຫລິ ແລະແມ່ນອນປານຕາເຫັນ
ບໍ່ພໍ່ໃດ ກໍ່ມີຂ່າວເລົ່າລືກັນໄປທຸກແຈເມືອງ.

ຂ່າວນັ້ນກໍ່ແມ່ນຂ່າວ ຍາເມກະລາ ຂມາບໃຫ້ ອຳພອນ ເອົ້າກັບ ກິມຈົ່ງ

ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຂ່າວທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງນັ້ນ ແລະໝັ້ນໃຈ
ໃນຕົນເອງວ່າ ມັນເບີ່ນໄປບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ເພາະອຳພອນຮັກຂ້ອຍ
ກ່ວາຂ້ອຍຮັກອຳພອນ.

ແລະສາມັ້ຕ່ໍ່ມາ ພັດໄດ້ຍິນຕື່ມອີກວ່າ ອຳພອນໄດ້ຕົກລົງໃຈ
ຕັດເອົາຄ່າດອງສອງລ້ານ ແຕ່ຖືກ ທາງເຖົ້າແກ່ເຈັ້ຕ່ລົງເຫລືອພຽງ
ລ້ານຫ້າ.

ຂ່າວນີ້,.....ຂ້ອຍອົດບໍ່ໄດ້ແລ້ວ.....
ຈຳເບີ່ນຈົ່ງຂໍເຂົ້າພົບກັບອຳພອນ.
ແຕ່ຍາ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ພົບ.
ໂດຍອ້າງວ່າ ອຳພອນມີອຽກ
" ອຽກຫ່າອີຫຍັງ.....ສີກິມດອງກັບອີຕາເຈັ້ກມັ້ກະວ່າແດ່ "
ຂ້ອຍເກືອບເວົ້າຄຳນີ້ອອກມາໃຫ້ຍາ່ໄດ້ຍິນນຳ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ກ້າເວົ້າ.

ມື້ນັ້ນຂ້ອຍເຮັດຊຸຊີໜ້າດ້ານ ໂດຍນັ່ງຢູ່ໜ້າບ້ານ ເດ່ິງຊ່ືອໂມງ

ຈຶ່ງໄດ້ພົບກັບອຳພອນ.

"ດີລະອ້າຍແກ້ວ ທີ່ເຈົ້າມາເຊັ່ນນີ້" ນາງເວົ້າກ່ອນ ຂ້ອຍເຮັດໜ້າເສົ້າ ແລ້ວພັບຕາໄວເຂົ້າຜິດປົກຕິ ທຳທ່າຄືສິໄຫ້ນ້ຳແຫລະ

ນາງກໍບໍ່ເຫັນຈະໃຈແຂງທ່ໃດໜັກ.

ກ່ອນຈະກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍກໍເຫັນນາງໜ້າແດງ ແລະນ້ຳຕາຈຸ່ມອອກມາ.

"ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ນັ້ນມັນເປັນຄວາມຈິງໝົດ".

ນາງເວົ້າໄດ້ທ່ມ້ກໍສະອຶກອຶກສັ່ນ ແລ້ວກໍເວົ້າຍ່າງໜ້າຕາໂສກເສົ້າຕ່ໄປວ່າ:

"ອ້າຍແກ້ວ....ຖ້າເມືອງສຸຍບໍ່ແຕກຄັ້ງນີ້ເຮົາມີຫວັງໄດ້ກັນແທ້ໆ ແຕ່....ນ້ຳ, ເພື່ອກຽດຂອງພໍ່....ຂ້ອຍຈຶ່ງຕົກລົງເອົາກັບອິຕານ້ຳ....ແລະໄດ້ວ່າຄ່າດອງໄປແລ້ວ..... ລ້ານຫ້າ..... ຂໍເຈົ້າຍ່ໍາໄດ້ປະນາມຂ້ອຍເທາະອ້າຍແກ້ວ.....

พุทธัมมะพาสึก

ไตรพากย์

(ปาลิ – ลาว – อังกฤต)

ปาลิ : โปธามะเมตัง อะตุละ เมตัง อัฉุฉัตตะมามิอะ
มิมหัมิ ตุมหิมาสิมัง มิมหัมิ มะหุมามิมัง,
มิตะมามิงปิ มิมหัมิ, มัตถิ โลเก อะมิมหิโต.

ลาว : อะตุละ ! เธ็องมิ่เคียมิมาแต่ปางบูธาม, บ่แม่มจะหา
ท่มีเอ๊าถูอมิ ดี ยู่ๆ ๆ เฮ๊าท่ี, เว้าหลาย.ฮ๊าท่ี,
เว้าพ้อย เฮ๊าท่ี, บ่มีใผในโลกที่บ่ถืกดี.

อังกฤต : It is not only said today, O Atula!
From day of old it has been said
'Sitting silent–then they blame,
Speaking often–then they blame,
Saying little–then they blame,
There is no one in this world
Who is not blamed.

จาก คัมพี พระทัมมะปิก.

ເຊີນລຳ

ภอบ ผ้าใหม่

□ ผ้าใหม่ □

ພີ່ງເດ້ຈຸ້ມ
ຜືນແຜ່ນດິນຖິ່ນນີ
ຝູງໝູ່ປາດຖ່າວອ້ານ
ເຊັ່ງຊຶ່ລືນາມຄັກ
ແລວລວງກວ້ານ
ຕົກຕາເວັນດ່ຳດ້ອຍ
ທາງທິດເໜືອຫັ່ງຂົ້ມ
ໃຕ້ຕ່ຳລົງ
ແດນມິ່ງອ້ານ
ໃຜຜູ້ຄິດຄ່ວຄົ້ມ
ລາວບ່ເຄີຍເຮັ່ງຮ້ອນ
ໃຜບ່ຫານມາຫານ
ລາວເຮົາມີຊັຍແພ້

ຊຸມເຮົານ້ອງພີ
ປ່ານກ້ານ້ອມປະຖົມ
ປວັດສາດບັນທຶກ
ວ່າເມືອງລານຊ້ານ
ແດນແກວເພັ່ນເຂດ
ສລອງໃຕ້ຕ່ສຍາມ
ຄຸງຮອດຫິມາລັຍ
ຄຸງຂເມນເຂດລາວດາວກ້
ປວັດເດີມຊົ້ນວກ
ເພັ່ນແຈ້ງຈັ່ງຈາ
ຫາເຫດຜານໃຜ
ມຸ່ງຜານລາວໄດ້
ສັດຕຣູປະເທດຕ່ານ

ກໍເພາະລາວພີ່ນ້ອງ
ອັນທີ່ຊາດແຍ່ມ້ານ
ກໍເພື່ອລາວພົ້ງພັນ
ຊຸມຢູ່ເໜືອແຂ້ງຂ້ໍ
ຂາດສັນພັນບ່ອນບັນ
ປັ່ນເປັ່ນສອງເຂດແດນ
ຝ່າກຝ່າຍຈຳປາສັກ
ກໍຈຶ່ງເອົາກັນຕັ້ງ
ແຂງບ່ໍ້ນ້ໍ່ເຊ້ໍ
ໄທກໍເລີຍມຸ່ງມ້ານ
ພະຍາຍາມຕີຍຶດ
ຕົກຕ່ໍມາເຖິງເຈົ້າ
ພຣະປ·ກາດກອບກູ້
ແລ້ວຈຶ່ງຍົກທັບຂ້ານ
ປອງກະທຳການປົດ
ແຕ່ວ່າລາວທາງໃຕ້
ເຈົ້າອະນຸກໍຈຶ່ງສູ້ບ່ແພ້
ມາເຖິງທຸກມ້ໍ
ຂັດແຍ່ງກັນກວນເມືອງ

ໂຮມຕຸ້ມຕ່ອມກັນ
ປາງເກີດອົ່ມຕາຍ ກ່ອນນັ້ນ
ແຕກກັນເປັ່ນຫລາຍຈຸ້ມ
ຂໍ່ເປັ່ນເອກຣາດ
ປັ່ນປ້ານດ່ານແດນ
ແລ້ວລາມເກີດເປັ່ນສາມ
ບ່ໍ່ມັກອຽງພຽງພ້ອມ
ປອງເປັ່ນປະເທດໃໝ່
ພົ້ງເຈົ້າເກົ່າຫລັ
ໃຫ້ລາວແຕກເປັ່ນສາມ
ຄຶດເອົາເປັ່ນເມືອງຂ້ໍ
ອະນຸວົ້ງວົ້ງອາດ
ບ່ຍອມຂ້ໍ້ນ້ໍ່ອຍສຍາມ
ນ້ຳໃຫຍ່ລຳຂອງ
ບ່ໍ່ອຍລາວຄາວກ໊ໍ
ທາງເໜືອບ່ໍ່ພ້ອມໝູ່
ສຍາມຊ້ຳພ່ຳນ
ລາວກໍແຕກກະຈາຍຈັ
ບ່ໍ່ກອດກັນເປັ່ນກ້ອນ

ຮອດບໍ່ປ່ອງດອງຕຸ້ມ
ປ່ອຍຍາດຊິ່ງຕົ້ວ
ສ້ຳອ່ຳຝ່າຍນັ້ນ
ເອົ້າທະຫານແກ່ອມາ
ພຸ້ນກ່ອ່າອ່ຽງຈັນສ້
ເອົ້າທະຫານຕ່າງດ້ອ
ສິບປີລ້ຳຊ້າອປີລ້ຳ
ເສິກສົ່ງຄາມລາມລຸກ
ບັດນີ້ອົ່ງສະເດັດມາຍົກໄດ້
ຕ້ອມໝູ່ລາວນີ້ນ້ອງ
ຊ້ອ່າສັນຕິພາບຕົ້ງ
ຕົກມາລາວໂຮມລາວ
ທຸກຝ່າຍວ່າງປົ່ນໄອ້
ຮາສດອນຜູ່ນ້ອຍ
ຍາມນ້ຳໜ່າຍ ໆ ນ້ຳ
ສອ່ງຊ່ຳລົ່ມພາມພັດ
ສອ່ງຝ່າຍລາວ.ຮ້ຳພ້ອມ
ຕັດຂາດອາດາດແດ່ນ
ນ້ຳສ່ອ່ງແຈ້ງ

ຊຸມລາວນ້ອ່ງນ້ຳ
ຜອ່ງທ້ຳດ່ຳກັນ
ອ່າວມອ່ຽດມາມເໜືອ
ຍ່ອ່ງຍ້ຶຕີປຸ້ນ
ເອົ້າໄທເຂ້ຳຊ່ອ່ຍ
ມ່ານ້ຳງແຜ່ນດິນ
ເສິກໜ່ຳທະອິພັກ
ເລືອດນອ່ງໜອ່ງໄໜ້
ຜີປ່ອ່ງຕຸ້ມຕ່ອ່ມ
ໃຫ້ມາຕຸ້ມເປ່ນກຸ່ມດ່ຽວ
ແຮກກ່ໍກ້ກ
ບ່ໜ່ືນໜອ່ງຄອ່ງແດ່ນ
ເຈຣະຈາສັນຕິພາບ
ເຂ້ຳຍ້ອ່ງສົ່ງເສີມ
ແຈ້ງແຈ່ມເຮ້ືອ່ງໃສ
ຊ່ຳວດິ່ມາໃກ້
ອ່ຳງເວ່ມພະຍາບາດ
ໃຈແຈ້ງຈອດປະສົ່ງ
ຍຸກໃໝ່ລາວສ່ງ້ບ

ลาอเธ๊ามิสัมติ
ผืมแผ่มดินเดียเส้า
น้ำตาเทียเทือดแห้ง
บัดมีมีธาสดอมทุกข้าม
อันตธายโพยทุก
อำพู่อะมุจินเอ๊อ
โธมทันมาจ่อยจุอ้าม
พ้อมทันมาต่อมตุ้ม
อักสธสีลสะโมสธ
ปั้มแต่งอันมะทันท้า

จุ่มเยี่มหายธ้อม
พองมือเลือดขลั่ง
ยิแย้มจุ่มบาม
จักได้ปู่มีสุก
ห่างเทิมธามพ้
ปะพันพี่งม้องใพ่
จูอุ้มอุ่นพา
เบิ่มทุ่มกะอีสี
สิ่งเสิมเติมแต้ม
สมัยลาวท้าวใพ่

ขอวังให้อักสธสีลเบิ่มแผ่มดินบ่อมยั้ง แจ่งเอ๊อมักอรูม ■

ບໍ່ແມ່ນ...

ກອນລຳເດິບ

ໄດ້ຮັບຄວາມຮ້ອງຂໍ (ປະຫານເພິ່ນບອກຊິ ໆ ນັ້ນແຫລະ ເພິ່ນ
ບໍ່ໄດ້ຍືມເດີມັງດັດຕິດດ້ວຍ ສະແຕັມຟີສກາມ ມີອັກເດີແຫມສຊັ ມີ
ປຸຍເລີແຕັ ມີມມີໂຣຕຣ ມີ ฯลฯ ພິສັງດອກ) ຈາກປະຫານສະໂມສອມ
"ອັກສຣສິລປ໌" ວ່າ ໃຫ້ຂຽນຫຍັງ (ຈະແປວ່າແມ່ນຫຍັງກໍໄດ້) ຈັກ
ເຮືອງມາລົງພິມນຳໜູ່ຢູ ປໍ ອະນຸສອນ "ນ້ຳໃໝ່" ນັ

ຜູ່ຂຽນ (ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ະເຈົ້າຫ້ວກຽງດຳ ຂໍໃຊ້ຄຳແທນ
ໂຕວ່າ "ຜູ່ຂຽນ" ເຫັນຈະດີເບີ່ນແມ່ ຫາມຈະໃຊ້ຄຳແທນໂຕຂອງ
ຂ້ານ້ະເຈົ້າວ່າ "ຂ້ານ້ະເຈົ້າ" ເຫັນວ່ານັ້ນສູງໂພດ ເອົາໄວ້ຫາດໄດ້ເບີ້ນ
ຣັຖມົນຕຣີ ຫລືຢ່າງຕ່ຳ ໆ ກໍໄວ້ຖ້າໄວ້ໃຫ້ໄດ້ເບີ້ນຜູ່ແທນແລ້ວ ຈຶ່ງ
ຈະໃຊ້ຄວາມນັ້ນ)

ຜູ່ຂຽນຕອບສນອງ (ບໍ່ມີອຸ່ນອົ) ຂອງຍາມາງດາຣາ ກັລຍາ
ເພີ່ມດ້ວຍຄວາມເຕັມອົກເຕັມໃຈ ແລ້ວກໍເມືອນອນເອົາມືກ່າຍໜ້າຜາກ

ຄິດຢູ່ຫລາຍນ໊....

ແມ່ນແລ້ວ ຜູ້ຂຽນຕ້ອງຄິດ (ແລະ ເຊື່ອໄດ້ຄັກແມ່ທີ່ສຸດວ່າ ໃນການຄິດຫາແນວຂຽນນັ້ນ ຈະບໍ່ມີການຄິດຫາວິທີເຂົ້າຍຶດເອົາພາກ-ອິສານຄືນ) ຈຳເປັ່ນທີ່ສຸດທີ່ຈະມີການຄິດກ່ອນຈຶ່ງຂຽນ

ແຮກທຳອິດຄິດວ່າຈະຂຽນກອນສັ້ນ ๆ ໂສກ ๆ ເຜັດແລະ ເຄັ່ນ ຊ້ຳຄິດອາຍວ້າຍນ້ອງຊາຍ ຜູ່ມີຊື່ວ່າ "ປາໄນ" ຜູ່ດັ່ງຂຶ້ນມາ ຍ້ອນຄຳກອນ ແລະເຣື່ອງສັ້ນ....ຊ່າງເຫາະບໍ່ໄດ້ຂຽນກອນ ຫາຂຽນແນວ ອື່ນກໍມີບໍ່ອຶດບໍ່ຢາກ (ມີແນວຂຽນໄດ້ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າມີເງິນ)

ຜູ່ຂຽນຄິດໄດ້ດັ່ງນັ້ນ ກໍເລີຍບ່ຽນຄວາມຄິດໃໝ່ມາທາງ....ມາ ທາງ (ວ່າຈະບໍ່ຄິດຫາເຣື່ອງຫລຸດຣາຄາສິນຄ້າ ๑๐% ແລ້ວແຫລະ ແຕ່ ມັນກໍຍັງມີແສງແວັບນຶ່ງຮຸ່ງອາບເຂົ້າມາໃນສມອງ ແລ້ວກໍຜ່ານເລີຍໄປ ມາທາງ) ນິຍາຍຍາວຂມາດຫລາຍ ๆ ຕອນສຸດ ກໍຊ້ຳຍັງມາຕາຢູ່ນຳຍາ ເອ໊ອຍ *ດວງຈັນປາ* ເຈ້າຕຳຣາມະວະນິຍາຍປະເພດ ເມັ່ງມ້ວຍ-ເມັ່ງ ຫລວງ

ເວ້ົາຮອດ "*ດວງຈັນປາ*" ກໍເລີຍຄິດສະເດືອກວ່າໃນຕົວເພິ່ນ ມີແນວເປັ່ນຕາຄິດຢູ່ແນວນຶ່ງ ກ່າວ (ຂຽນ) ຄື : ເປັ້ນຄອບຄົວມາ ເພິ່ນ ຂອງເພິ່ນ ບໍ່ເຄີຍຜາກົດມີເມັ່ງມ້ວຍຫ້ວຍເມັ່ງປາຍ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເອ໊ອຍດວງໄປໄດ້ອັດຖຸດິບ (ແລະດິບ ๆ ສຸກ ๆ) ມາແຕ່ໃສນ໋ໄດ້ເອົາ ມາຂຽນເຣື່ອງແນວນ໊!

ผู่ฮอมเคียตั้งคำถาม เอ๊อยถองแมอมั้ม อุ๋งเอ๊อย ถองได้ให้คำตอบอ่าแมอมี๊: ก๋ยังมอ่าพ่เจ้าเรือมเพิ่มบ่เคียสร้าง สะถามะภามอันสับสิมอุ้นอายมั้นแหละเอ๊อยจึ่งมีโอกาดคิดฮอม เรื่องแมอมั้มได้ถนัดใจ...คันเรามี่...ท้าอิดแท้ๆ มีขี่นหายุ้งยาก ต๋มอีกแมอมั้ม แม่นฮอมบ่ได้เขี่มเดียดาด?" (และเดียดบ่ะาด)

เพิ่มอ่า ! ยาเอ๊อยถองจำปาก๋ดี!

แล้วก๋มาคิดพ้ ท่านมะหา *ปะภิด สิยาวิ๋* (เขี่มท่าน ดียู่ดอกม่าเพื่อยังบ่ทันเขี่ม "ท่าน") บ่รู้อ่ามีคอ มผิดฮ้องต้อง ถอ๋งทันแมอใดจึ่งบ่เหันคู่ธัดฮองเพิ่นผู่มีมามอ่า "มัลลิกา" ฝากเรื่องฮอมไปลิ๋งพิมยู่ใส ๆ จักเทื่อดินแล้ว...ก๋พ่ดีรู้อ่า "*มัลลิ-กา*" คู่อิดฮองอ้ายมะหามีเรื่องมาลิ๋งใน "ฟ้าใพ" นิมำก๋เลียรู้สึกดีใจหลาย (บ่แม่น "หลายใจ")

ถามหา "มัทธุมยิ๋ง" มัทธุมยิ๋งอุ๊ทอมแห่งดิ๋งดอกธักได้ ยินฮ่าอ่าปีกายมีพิคอามธักไปหาคอามจุ๋ง (เจ้าฮองสำมอมใน คอามจุ๋งยังมีธัก) ยู่แถมไก (เมืองฝาลั่งใผอ่าให้จักเทื่อ) ผู่ยาเอ๊อยปะหามก๋ ยืนยั่น (ตอนมั้นยืมลืมทันอีหลิ ฮ่ธับธองแต่ก๋บ่เหันเพิ่นยั่นหยังดอกละ) อ่าจะมีเรื่องมาร่อมนำแม่มอม ในถามะที่เขี่มสะมาอุ๊ก และมีตำแพ่งเขี่มมายคั๋งฮองสะโมสอม...ก๋ดีหลาย (จะอ่า "หลายดี" ก๋ได้ท้าบ่ย้ำมเขี่มอฺต) และยืมดีนำ

ຮູ້ມາວ່າ *ມະຫາຈັນ ອິນທຸພິລາດ* ມີຕຳແໜ່ງເປັ້ນເລຂາ
ນຸການ ຂອງສະໂມສອນ "ອັກສອສິລປ" ນັ້ຈຶ່ງມາໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ເພັ້ນ
ມະຫາຈັນ ຈະສົ່ງເຮື່ອງມາລົງພິມຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ.. ຂ່າວດາວກ່ຽວກັບ
ເພັ້ນມະຫາ ພີ້ນ້ອງໄກ້ ໆ ກັນກັບ *ຄຣູຈັນທຣ໌* ນັ້ນ ບໍ່ມີການປິດເຜີຍ
ແຕ່ສິບຮູ້ມາວ່າ ເພັ້ນມັກເຣັດການຢູ່ສຳນັກງານໜັງສືພິມອຽງຈັນ(ໃໝ່)
ເພື່ອສິດສອນວິຊາຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພາສາລາວໃຫ້ໃຜ່ຜູ້ນ້ອງ ຈຶ່ງນິມາມວ່າ
ແຂ ໄຂແສງ. ຢ່າງພິດໃສ ໜິດປູມ.

ແລ້ວກໍມາຄິດຮອດ "*ດອກເກດ*" ຄ້ຳພໍ່ຄິດຮອດ ຍັງ
ບໍ່ທັນແລ້ວ ກໍຄ້ຳພໍ່ດີ (ບໍ່ຄ້ຳຫລຸດ ຄ້ຳຫາຍຈັກເທື່ອແຫລະນໍ !) ມາແຕ່
ເມືອງ ຝາລັ່ງ ບໍ່ໄດ້ຖາມນຳໃຜ ແຕ່ເຊື່ອວ່າ (ແລ້ວກໍແມ່ນແທ້ ໆ)
ຕ້ອງມີເຣື່ອງລົງໃນ "ນ້ຳໃໝ" ນຳ ຖ້າຫາກວ່າ "ດອກເກດ" ຈະ
ບໍ່ມ້ວໄປຕ່ຽວ ຢາມບ້ານ ຢ້ຽມເມືອງ ທີ່ຫ່າງເຫີນໄປດົນຈົນລືມອຸດົມ
ການ (ຂອງນັກຂຽນ ທີ່ຜາກົດອອກມາເປັ້ນ *ນ້ຳໃຫມ່* ນີ້)

ວ່າດັ່ງນັ້ນນາ *ສາວດວງເດືອນ ວິຣະວົງສ໌* ຢ່າຢາກ
ຫລັບຕາຊັ້ງແດ່ລະ !

ແລ້ວກໍມາຮອດ ວິຣະວົງສ໌ ຜູ່ເອ້ຍມາມວ່າ "ອິນຂຽນ"
ຈຶ່ງເປັ້ນທີ່ສັ່ງເກດ (ແລະທີ່ບໍ່ສັ່ງເກດກໍເປັ້ນດີກັນ) ວ່າໄລຍະລຸນຫລັງມາ
ນີ້ຜາກົດວ່າມີແຕ່ເຣື່ອງແປຈາກພາສາຕ່າງປະເທດທີ່ "ອິນຂຽນ" ສົ່ງລົງ
ໃນ "ໄຜ່ພານ" ຂອງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ (ວ່າກັນຊິ ໆ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ "ເຈົ້າ

ແລະຂ້ອຍ" ຫ້ອມັ້ນຂອງ "ມັກຮຽນຍິງ" ດອກ ຫລືຈະແມ່ນກໍ່ສຸດແລ້ວ) ອິນຂຽນ...ນ້ອງຮູ້ຫລືບໍ່ວ່າ ນ້ອງກໍ່ລັງຂ້າໃຜຜູ່ນຶ່ງ ຢ່າງເລືອດເຢັ້ນ.... ເຂົ້າຜູ່ນັ້ນຊື່ "ອິນທິຣາ" ຈັ່ງໃດລະ!

ເວົ້າມັ້ນຂ້າກັນແລ້ວ ຂ້າກັນຢ່າງເລືອດເຢັ້ນ (ເດັຍໄດ້ຍິນຕັ້ງ ແຕ່ວ່າກັນແມ່ນບໍ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍິນໃຜວ່າມີການຂ້າກັນຢ່າງຊາມິນເຢັ້ນ ຫລື ຂ້າກັນຢ່າງໂອອັນຕິນເຢັ້ນ ຫລືເຝີເຢັ້ນ) ກໍ່ມາຄິດໜ້ ແລງ ພູຜາເງິນ ບ່າວຫ້ອໃຈຕັນ (ມີເຂົ້າຜູ່ດຽວທີ່ເຢັ້ນອ້າຍບ່າວ ແລະບໍ່ມີເມັຽ ໃນ ຂນະທີ່ຜູ່ຊາຍສ່ວນໃຫຍ່ມີເມັຽ ແລະເຢັ້ນອ້າຍບ່າວພ້ອມກັນ)

ແລງ ພູຜາເງິນ ມັກອັຕິມີບາດ ຜູ່ຍິນຍິງ (ຜູ່ຂຽນຂໍເອ້ັນ ເຂົ້າວ່າຈັ່ງຊັ້ນ) ກໍ່ລັງຜີປອງສັງຫານ ເຂັ້ນຂ້າຫາຣຸນທໍ່ຣະນາມຕ໋ອເອງ ດ້ວຍອາຣົມມັກມ່ວນ ເຂົ້າ ແລງ ພູຜາເງິນ ພວມກະລັງ "ຂ້າໂຕຕາຍ" ເພື່ອສລະຕໍາແໜ່ງໃຫ້ມັກຂຽນໜ້າໃໝ່ຜູ່ນີ້ຊື່ວ່າ *"ພວງແດດ"* (ລະວັງ)

ແລ້ວ *ກໍ່ແກ້ວ ເອດເມດ* ກໍ່ຈູງແຂນ ເດມທະນູ ກຸມ ພົນພັກດີ ກ້າວຍ່າງຍ່າງສງ່າຜ່າເຜີຍເຂ້ົ້າມາໃນອາມາຈັກ "ຂອງສະໂມ ສອນ "ອັກສຣສິລປ໌" ພ້ອມດ້ວຍອາການຍິນດີໃນການຕ້ອນຮັບຂັບສູ່ ຂອງໝູ່ຄນະ ເວົ້າແລ້ວກໍ່ເວົ້າເຫາະ ຄິດອຸກໃຈຕາງ່ວ່າວມັກຂຽນ ມັກ ສຶກສາ ແລະມັກໜັງສືພິມສອງຄົນນີ້ຢູ່ບໍ່ແມ່ນຂອງດ່ອຍ.... ເຣ່ືອງມີຢູ່ວ່າ *ກໍ່ແກ້ວ ເອດເມດ* ກັບເດມທະນູເຢັ້ນໝູ່ຮັກແພງກັນ (ແຕ່ກໍ່ຍັງບໍ່ ສະແດງເຖິງພຣິຕິການທີ່ລ່ວງເອົ້ามาจากแบบพวกม้ามุ) ທັງສອງຮັກ

ทันหลายเถิงทับฮมาดอ่ามีสอ่นตา (ฮาอ) คู่ดฮอฮุ้งเม็อเลนห มูธฮมพังสี ก่ำแก้วต้องปิดให้ใส่ และเม็อก่ำแก้วแต่งพังสีเลม ทะมูก็ต้องปิดให้ใส่....

ยังมี *ป่ฮม จุลมุนติ* อิกผู่น้ำที่ผู่ฮฮมคิดฮอด (และคิดฮอด) ด้วยคอามรู้สึกมันถือแกมยินดี (หลายเติบ) เม็อได้ยินฮ่าออ่า แล้วปีใฒ่แล้วอ้ายป่ฮมเฮ้าเหล้าตามแบบพุทสาสนิกฮุ้ม ที่ยังสู้ฮุ้มและฮุ้มสู้ยู่ในโลก (ที่เบิ้นตาดูตับ) สังสามนี้ อ้ายป่ฮมพักเฮ้ากินเหล้าม้าสุราอาธะอาถ ใฒแด่จะบ่ยิดถอมอ้ายฮ้อยอุกบ่าตั้งแต่เพิ่นผู่ฮู้ "สลอกกอก" ผู่มัก "ต่แพล" นั้นแหละยามที่ป่ฮม จุลมุนติเฮ้าถึมเฮ้าเม้าแล้ว เพิ่น "สลอกกอก" จะอาสัยติดสอยห้อยก้นใฒไปเม้าม้าลายทางใด....

สิบธู้มาเบิ่นทามคักแม่อ่า เฮือทังสองฟ้กัน และฮุดหยังบ่จักแหละ) จิมฟ้าปิ้นดินหงาย ในม็อกพันสาฮ่องเธือทุกปีอ่าฮุ้ม !

ลามมาธอด *ทมแคมลังสี สูตทัมมา* เจ้าตำราแคมแห่งวิทยาฟ้าลัยงู่ม สิลปินผู่ไร้ยาถฮาถมิถ แม่มแล้วเฒ่ามีไร้ยาถฮาถมิถ (จี๋ลี๋จ้อย) เอ้าแท้ๆ เพาะอ่า.... ผัถแต่....มา (ในโลกฮองค์มฮฮมพังสี) ยังบ่เคียใช้มามปากเป็นลิย มอกจาก "ลังสี สูตทัมมา"

■ ເປັ່ນຫຍັງ.... ລາວຈຶ່ງເວົ້າໄທ ແຕ່ໄທບໍ່ເວົ້າລາວ ອຸທິມ ປຸມຍາວົ
ອະທິບາຍສັ້ນ ໆ ແຈ້ງ ໆ ດ້ວຍເຫດຜົນ

ປ່າໄມ

ຂຽນກອນລຳ

ພ້ຳໃຫມ່

ໃໝ່... ສັນຕິພາບ

ໃໝ່... ແຜ່ນດິນ

ໃໝ່... ຄົນໃໝ່

■ ຄວາມຍຸຕິທັມ ທີ່

ໃຜ ໆ ກໍຮ້ອງຫາ

ນັກຮຽນຍິງ

ກໍຮ້ອງ ຢາກໃຫ້ທ້ອງໂລກ

ຕຶກັນ....

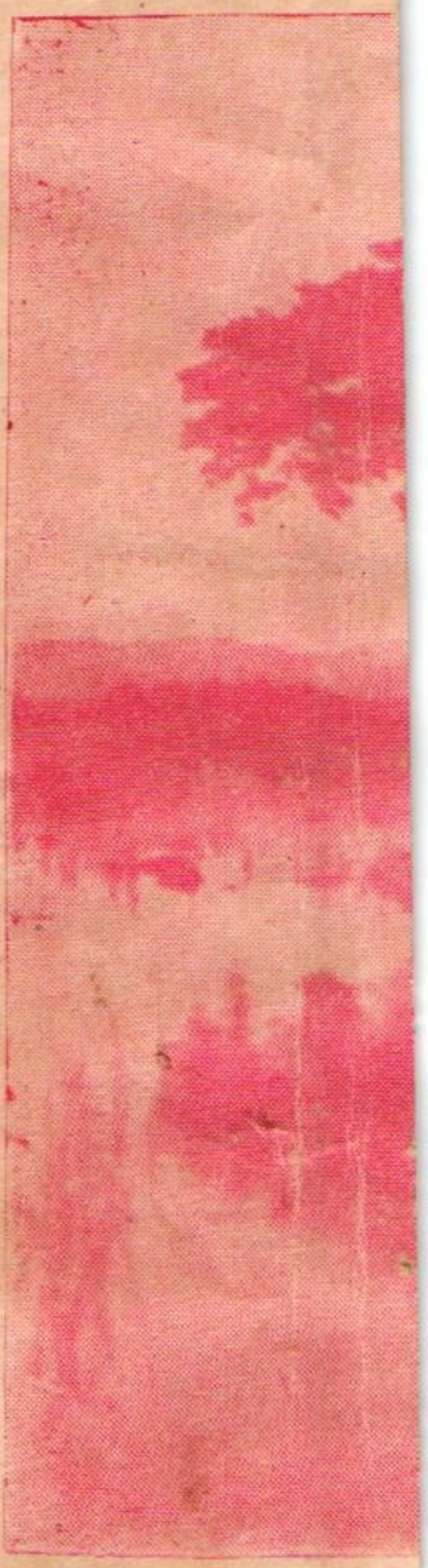

ເມົາ - ເມົາ - ເມົາ

ເມົາຫຍັງກໍເມົາໄດ້ ແຕ່ ອິນທິຣາ ເມົາບໍ່ຕຶໝຸ